DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

ROCZNIK 1879.

LWÓW.

Z DRUKARNI WŁ. ŁOZIŃSKIEGO.

I

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1879.

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1879 *)

B.

C.

Uwaga. Ażeby ułatwić wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronnice. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby stronnic grubsze pismo.

G.

H.

I.

J.

K.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

U.

W.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 20. Stycznia 1879. **Część I.**

Nr. 1.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Grudnia 1878, L. 64482, o wprowadzeniu w życie c. k. urzędu cechowniczego w Myślenicach.

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu, zezwoliło reskryptem z dnia 13. Grudnia 1878 L. 35148 na ustanowienie jednego nowego urzędu cechowniczego w Galicyi przeznaczając dlań siedzibę w Myślenicach, z upoważnieniem do sprawdzania i cechowania miar długości, miar dla płynów i przedmiotów sypkich, wag handlowych i ciężarków.

Co się podaje do powszechnej wiadomości w myśl §. 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. Kwietnia 1875 Nr. 45. Dz. p. p., z oznajmieniem że jednocześnie zarządza się wprowadzenie w życie tego urzędu.

Potocki w. r.

Nr. 2.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienie pierwszego ustępu §. 58 ustawy o ochronie własności polnej z dnia 17. Lipca 1876, w tekscie polskim i ruskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

§. 58 ustawy o ochronie własności polnej z dnia 17. Lipca 1876 Dz. ust. kr. Nr. 28, w brzmieniu tekstu polskiego i ruskiego uchyla się i ma brzmieć jak następuje:

"

§. 58.

Dochodzenie i karanie przestępstw polowych ulega przedawnieniu jeżeli przeciw przestępcy nie wytoczono dochodzenia w przeciągu trzech miesięcy od dnia, w którym przestępstwo zostało popełnionem.

Pretensye o wynagrodzenie szkody pochodzącej z przedawnionego przestępstwa polowego, mogą być poszukiwane w drodze cywilnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 17. Grudnia 1878.

Franciszek Józef w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 11. Lutego 1879. **Część II.**

Nr. 3.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 11. Stycznia 1879 r., L. 728, względem zezwolenia gminom Koniów i Majnicz na pobór dodatku do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 26. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić uchwały sejmu krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem z dnia 12. Października r. z. któremi pozwolono;

1) gminie Koniów, powiatu Samborskiego, pobierać w roku 1879 na pokrycie potrzeb gminnych 74% dodatku do podatków bezpośrednich (bez dodatku nadzwyczajnego);

2) gminie Majnicz, powiatu Samborskiego, pobierać w roku 1879 na pokrycie potrzeb gminnych 55% dodatku do podatków bezpośrednich (bez dodatku nadzwyczajnego).

Co się podaje do wiadomości w skutek wys. reskryptu Jego Ekscelencyi Pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 30. Grudnia 1878 r., l. 17474.

Potocki w. r.

Nr. 4.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 17. Stycznia 1879 r., L. 437|pr., względem wyłączenia gminy Grębów z przysiołkami Wydrze i Zabrnie z okręgu c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie i wcielenia jej do okręgu c. k sądu powiatowego w Tarnobrzegu.

W myśl rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. Stycznia 1879 r., l. 16372, zostaje gmina Grębów z przysiołkami Wydrze i Zabrnie z dniem 1. Marca 1879 r. wyłączoną z okręgu c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie i wcieloną do okręgu c. k. sądu powiatowego w Tarnobrzegu.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

c. k. Namiestnik.

Nr. 5.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 1156, względem zezwolenia gminie Manastersko na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 21. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z wielkiem księstwem krakowskiem, którą zezwolono gminie Manasterskо, powiatu Kossowskiego, pobierać 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w latach od 1878 do 1883 włącznie z tem zastrzeżeniem, iż dodatek ten nie może być pobieranym za czas przed ogłoszeniem tego Najwyższego postanowienia upłyniony.

Co się podaje do wiadomości w skutek wysokiego reskryptu Jego Ekscelencyi pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 31. Grudnia 1878 r. l. 17257.

Potocki w. r.

Nr. 6.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1879 r., L. 1374, względem udzielenia Radzie powiatowej Chrzanowskiej dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzielenie Radzie powiat. Chrzanowskiej dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych przy drogach powiat Chrzanowskiej i Trzebińsko-Lgockiej.

Art. I.

Radzie powiat. Chrzanowskiej, w zastępstwie fund. powiat., nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo pobierania myta drogowego a to:

a) na drodze powiat. Chrzanowskiej przy dwóch rogatkach.

1. w Libiążu małym około Leśniczówki.

2. w Bóbrku na Budzowach;

b) na drodze powiat. Trzebińsko-Lgockiej przy jednej rogatce we wsi Myślachowicach;

c) nareszcie również na dalsze lat pięć, nadaje się prawo do pobierania myta przewozowego przez rzekę Wisłę w Bobrku, przy drodze powiat. Chrzanowskiej, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłaty mytnicze na każdej z poszczególnionych w art. I. rogatek drogowych pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (2) dwa ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (1) jeden ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ($^1/_2$) pół ct.

Na stacyi zaś przewozowej w Bóbrku myto pobieranem będzie podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, od konia wierzchowego, wołu pędzonego na rzeź, lub w jarzmie, od krowy, bujaka i trzylatka (2) dwa ct.

b) od źrebięcia do lat dwóch, od cielęcia niżej dwóch lat, od świni, owcy, kozy (1) jeden ct.

c) od każdej osoby jadącej lub pieszo, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu (1) jeden ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego. Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 7.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1879 r., L. 1374, o udzielenin Radzie powiatowej w Brzeskn prawa do pobierania myta mostowego na Uszwicy pod Dołęgą.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Brzesku prawa do pobierania myta mostowego na Uszwicy pod Dołęgą.

Art. I.

Radzie powiat. w Brzesku w zastępstwie funduszu powiatowego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta mostowego na rzece Uszwicy pod Dołęgą przy drodze powiat. z Wrzępi do Woli Przemykowskiej pod warunkiem utrzymania tego mostu w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Opłatę mytniczą pobierać należy podług następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, cztery (4) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, dwa (2) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jeden (1) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 8.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1879 r., L. 1374, o udzieleniu Radzie powiatowej w Stryju dalszego prawa do pobierania myta mostowego na rzece Opór w Hrebenowie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość, raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzielenie Radzie powiat. w Stryju dalszego prawa do pobierania myta mostowego na rzece Opór w Hrebenowie.

Art. I.

Radzie powiatowej w Stryju w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na dalsze lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do poboru myta od mostu w Hrebenowie na rzece Opór, przy drodze gminnej do gościńca cesarskiego Stryjsko-Węgierskiego prowadzącej pod warunkiem utrzymania tego mostu w dobrym stanie kosztem własnym.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (3) trzy ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, (1) jeden ct.

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego, jakoto od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny i t. p., (1) jeden ct.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty i zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 9.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1879 r., L. 1374. o udzieleniu dla pięciu obszarów dworskich i dla gminy Przemyślan dalszego prawa do pobierania opłat mostowych.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu dla pięciu obszarów dworskich i dla gminy Przemyślan dalszego prawa do pobierania opłat mostowych.

Art. I.

Obszarom dworskim poniżej wyszczególnionym oraz gminie miasta Przemyślan, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo do pobierania opłat mostowych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych kosztem własnym i w dobrym stanie, a **mianowicie:**

1. Obszarowi dworskiemu w Rogach powiatu Krośnieńskiego, prawo pobierania myta od mostu na rzece Lubatówce pod warunkiem utrzymania tego mostu oraz 13 innych mostków i kanałów w obrębie gminy istniejących, podług następującej taryfy:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (2) dwa ct.

b) od jednej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoteż od koni, wołów, bujaków, krów i jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, (1) jeden ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego, drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, ($^1/_2$) pół ct.

2. Obszarowi dworskiemu w Surmaczówce powiatu Jarosławskiego, prawo pobierania myta od mostu na rzece Lubaczówce, pod warunkiem przebudowania tegoż mostu.

Myto pobieranem będzie podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (1) jeden ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, (1) jeden ct.

c) od pięciu świń, cieląt, lub dziesięciu owiec, (1) jeden ct.

3. Gminie Przemyślany pow. Przemyślańskiego, od mostu na rzece Gniłej Lipie, podług następującej taryfy:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (1) jeden ct.

b) od jednej sztuki bydła pociągowego, nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to; od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, (1) jeden ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od pięciu (5) świń albo cieląt, (1) jeden ct.; od dziesięciu (10) owiec, (1) jeden ct.

4. Obszarowi dworskiemu w Glinnej pow. Brzeżańskiego, od mostów na rzece Strypie, przy drodze gminnej z Pomorzan przez Glinnę do Kozłowa, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (2) dwa ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, (2) dwa ct.

c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego, (1) jeden ct.

Od bydła niesionego bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty mytniczej.

5. Obszarowi dworskiemu w Hussakowie z Krysowicami powiatu Mościskiego od dwóch mostów na rzece Słotwinie podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (1) jeden ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, (1) jeden ct.

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec, ($^1/_2$) pół ct.

Pobór myta odbywać się będzie oddzielnie przy dwóch zaporach mytniczych, ustawionych przy mostach omyconych.

6. Obszarowi dworskiemu w Spasie powiatu Staromiejskiego, od mostu na Dniestrze, podług następującej taryfy:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (2) dwa ct

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, (2) dwa ct.

Wyjątek stanowią wszelkiego rodzaju bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, (1) jeden ct.

Mieszkańcy gminy Spas wolni są od opłaty mostowego ile razy most ten przejeżdżać będą dla robót gospodarskich.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, zachowywane być mają ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 10.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1879 r., L. 1374, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Medenicach prawa do pobierania myta od mostu na rzece Dniestrze w Sasce kameralnej.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzielenie obszarowi dworskiemu w Medenicach prawa do pobierania myta od mostu na rzece Dniestrze w Sasce kameralnej.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Medenicach pow. Drohobyckiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Dniestrze w Sasce kameralnej.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^{1}/_{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Oprócz ogólnie obowiązujących przepisów co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub zniżenia takowej, wolni są od tej opłaty mieszkańcy gminy Saski kameralnej, oraz probostwa gr. kat. z Horożany i Radelicza.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 11.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1879 r., L. 1374, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Czudcu, pow. Rzeszowskiego, prawa do pobierania myta przewozowego na rzece Wisłoku.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzielenie obszarowi dworskiemu w Czudcu pow. Rzeszowskiego prawa do pobierania myta przewozowego na rzece Wisłoku.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Czudcu, na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta przewo-

zowego na rzece Wisłoku, pod warunkiem utrzymania przyrządów przewozowych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę mytniczą pobierać należy podług następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od kazdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 12.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Stycznia 1879 r., L. 1374, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Dobrotworze prawa do pobierania myta od mostu na rzece Bugu.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu

krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Dobrotworze prawa do pobierania myta od mostu na rzece Bugu.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Dobrotworze, pow. Kamionki strumiłowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Bugu w Dobrotworze, pod warunkiem utrzymania tego mostu własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego, 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przypędzonych

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła, 2 (dwa) ct.

b) od pięciorga świń albo cieląt, 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciorga owiec, 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłat mytniczych, lub zniżenia takowych.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 13.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie Tyczyna na pobór opłaty od napojów słodzonych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalam gminie miasteczka Tyczyna

w powiecie Rzeszowskim, pobierać w latach 1879, 1880, 1881, 1882, 1883 i 1884 od słodzonych napojów spirytusowych w tej gminie wyrabianych lub do niej wprowadzanych i w jej obrębie zużywanych po dziesięć (10) ct. w. a. od jednego litra.

Budapeszt, dnia 17. Grudnia 1878 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 14.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie Czudca na pobór opłaty od napojów słodzonych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalam gminie miasteczka Czudca w powiecie Rzeszowskim, pobierać w latach: 1879, 1880, 1881, 1882, 1883 i 1884, od słodzonych napojów spirytusowych w tej gminie wyrabianych, lub do niej sprowadzanych i w niej zużywanych po dwadzieścia trzy (23) ct. w. a. od jednego litra.

Budapeszt, dnia 17. Grudnia 1878 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 15.

Ustawa

zezwalająca gminie Radymno, pobierać opłaty od napojów słodzonych, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalam gminie miasteczka Radymna

w powiecie Jarosławskim, pobierać w latach 1879, 1880, 1881, 1882, 1883. i 1884, opłaty od spirytusowych napojów słodzonych w tej gminie wyrabianych lub do niej wprowadzanych i w jej obrębie zużywanych, a mianowicie: od araku, rosolisu, likieru, śliwowicy, maliniaku, wiśniaku, esencyi i t. p. fabrycznie wyrabianych napojów spirytusowych, po dwa (2) centy w. a od jednego litra czyli od jednej całej flaszki.

Budapeszt, dnia 17. Grudnia 1878 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 16.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu prawa do pobierania opłat przewozowych przez rzekę Wisłokę dla obszarów dworskich w Podleszanach, w Rzochowie i w Rzędzianowicach.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu prawa do pobierania opłat przewozowych przez rzekę Wisłokę dla obszarów dworskich w Podleszanach, w Rzochowie i w Rzędzianowicach.

Art. I.

Obszarom dworskim w Podleszanach, w Rzochowie i w Rzędzianowicach na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta przewozowego przez rzekę Wisłokę, pod warunkiem utrzymania przewozów wraz z przyrządami i dojazdami w dobrym stanie i własnym kosztem.

Art. II.

Opłatę myta w każdej z tych trzech poszczególnionych w artykule I. miejscowości pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (2) dwa ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, (2) dwa ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, t. j. od cieląt, żrebiąt, owiec, kóz i świń, (1) jeden ct.

d) od jednej osoby pieszej, (1) jeden ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej i zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości

Potocki w. r.

Nr. 17.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Szczurowicach dalszego prawa do pobierania myta od przewozu przez rzekę Styr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Szczurowicach dalszego prawa do pobierania myta od przewozu przez rzekę Styr.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Szczurowicach, powiatu Brodzkiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo do

pobierania myta od przewozu przez rzekę Styr w Szczurowicach pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (2) dwa ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, (2) dwa ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, (1) jeden ct.

d) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicy lub jeźdzca na koniu, (1) jeden ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i zniżenia tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości

Potocki w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie.

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie dalszego prawa do pobierania myta od mostu na rzece Szkle.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie dalszego prawa do pobierania myta od mostu na rzece Szkle.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie, powiatu Jarosławskiego, nadaje się na dalsze lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Szkle pod warunkiem utrzymania tego mostu własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art II.

Opłatę myta pobierać należy na lewym brzegu, w miejscu oddalonem najwyżej o 250 ml. od mostu podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.

c) od pięciu świń lub cieląt jak również od dziesięciu owiec, 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Art. IV.

Gmina i obszar dworski Surochowa wolne są od opłaty myta w art. II. poszczególnionej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie.

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu obszarowi dworskiemu i gminie w Topolnicy prawa do pobierania myta mostowego.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu i gminie w Topolnicy prawa do pobierania myta mostowego.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Topolnicy powiatu Staromiejskiego, na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta od mostów na rzeczkach: Turzance, Niedzielniance i Topolniczance w obrębie gminy położonych, pod warunkiem utrzymania tych mostów własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy przy jednej rogatce podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 3 (trzy) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 $^1/_2$ (jeden i pół) ct.

c) od pięciu świń albo cieląt także od dziesięciu (10) owiec, 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Oprócz ogólnie obowiązujących przepisów co do uwolnienia lub zniżenia opłaty mytniczej, mieszkańcy gminy Topolnicy wolni są zupełnie od tej opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 20.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Radawie, powiatu Jarosławskiego, prawa do pobierania myta mostowego.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Radawie, powiatu Jarosławskiego, prawa do pobierania myta mostowego.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Radawie, powiatu Jarosławskiego, łącznie z tamtejszą gminą na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta od mostu na rzece Lubaczówce należącego do drogi gminnej z Cetuli do Cienkiego pod warunkiem utrzymania własnym kosztem tak pomienionego mostu jakoteż mostków na ramieniu Lubaczówki i na Potoku.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, dwa (2) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, dwa (2) ct.

c) od pięciu świń lub cieląt oraz od 10 owiec, jeden (1) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Oprócz ogólnie obowiązujących przepisów co do uwolnienia od myta lub zniżenia takowego wolni być mają od tej opłaty wszyscy mieszkańcy gminy Radawy, wyjąwszy najęte furmanki z tej gminy, oraz wolne będą furmanki gmin Mołodycza, Zaradowa, Czerce, Surmaczowki i Zapałowa w przejazdach dla potrzeb swych parafialnych.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 21.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu Radzie powiatowej Brzeskiej dalszego prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej Bogumiłowicko-Zakluczyńskiej.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej Brzeskiej dalszego prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej Bogumiłowicko-Zakluczyńskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brzesku, w zastępstwie funduszu powiatowego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały dalsze prawo do pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej Bogumiłowicko-Zakluczyńskiej pod warunkiem utrzymania tej drogi własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, cztery (4) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, dwa (2) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jeden (1) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 22.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu Radzie powiatowej Jasielskiej dalszego prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej Warzycko-Lubelskiej i o nadaniu tejże Radzie nowej koncesyi na myto przy drodze powiatowej Frysztacko-Brzosteckiej.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r., zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej Jasielskiej dalszego prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej Warzycko-Lubelskiej i o nadaniu tejże radzie nowej koncesyi na myto przy drodze powiatowej Frysztacko-Brzosteckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej Jasielskiej, w zastępstwie funduszu powiatowego, na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta drogowego jako to:

1) Przy drodze powiatowej Warzycko-Lubelskiej

2) Przy drodze powiatowej Frysztacko-Brzosteckiej.

Art. II

Opłaty mytnicze na każdej z pomienionych dróg powiatowych pobierać należy przy jednej rogatce podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (jeden) 1 ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 23.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1879 r., L. 903, o udzieleniu Radzie powiatowej Pilzneńskiej dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych przy drodze powiatowej z Pilzna do Czarnej i Radomyśla.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1878 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Pilzneńskiej dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych przy drodze powiatowej z Pilzna do Czarnej i Radomyśla.

Art. I.

Radzie powiatowej w Pilznie, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na dalsze lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej z Pilzna do Czarnej i Radomyśla, przy dwóch rogatkach jako to:

1. drogowego w Pilznionku:
2. mostowego w Czarnej

pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta przy każdej z poszczególnionych rogatek pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (2) dwa ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, (1) jeden ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1/2) pół ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, żrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 24.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie Załoziec, powiatu Brodzkiego, na pobór opłat od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalam gminie miasteczka Załoziec w powiecie Brodzkim, pobierać w latach 1879, 1880 i 1881 opłaty od napojów spirytusowych i od piwa, do tej gminy sprowadzanych i w niej zużywanych, a mianowicie:

Od hektolitra piwa i miodu pitnego 39 cent., od czterech liter wódki, okowity, wódki słodzonej, araku i rumu po 12 1/2 ct. w. a.

Wiedeń, 6. Stycznia 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 28. Lutego 1879. **Część III.**

Nr. 25.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Lutego 1879 r., L. 5602, względem połączenia c. k. urzędu telegraficznego w Brzeżanach z tamtejszym c. k. urzędem pocztowym.

W moc upoważnienia wysokiego c. k. ministerstwa handlu z 16. Stycznia 1879 r., l. 38077, zostanie z dniem 14. Lutego 1879 r. zwinięty c. k. urząd telegraficzny w Brzeżanach jako samoistny urząd i wcielony do tamtejszego c. k. urzędu pocztowego.

Potocki w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 20. Stycznia 1879 r., L. 2763, tyczące się poboru podatków stałych i dodatków państwowych na pierwszy kwartał 1879 r. tudzież wymiaru tych podatków na r. 1879.

W moc §. 1. ustawy z dnia 25. Grudnia 1878 r., zawartej i ogłoszonej w wydanym i na dniu 28. Grudnia 1878 r. rozesłanym „Dzienniku ustaw

państwowych“ Nr. 141 pobierane być mają nadal od 1. Stycznia do końca Marca 1879 r., podatki stałe równie jak podatki i opłaty niestałe wraz z dodatkami na cele państwowe według norm dotychczas obowiązujących, a mianowicie dodatki do podatków stałych na cele państwowe, w wysokości oznaczonej ustawą z dnia 30. Marca 1878 r. (Dz. ust p. Nr. 27).

W moc ustawy tej zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem przepisanych terminów wpłaty od razu na cały rok 1879.

Zmiany, jakieby w zarządzonym wymiarze całorocznej należytości, w skutek nastąpić mającej na ten rok ustawy finansowej za dalsze trzy kwartały zajść mogły, uwzględnione zostaną przez dodatkowe sprostowanie.

Według tego wymiaru na cały rok 1879. zarządzonego, na razie jednak tylko za pierwszy kwartał r. b. obowiązującego, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny na cele państwowe jak w zeszłym roku w wysokości ustanowionej w Art. IV. ustawy z dnia 30. Marca 1878. r. a mianowicie:

a) przy podatku gruntowym i domowo-czynszowym obok dotychczasowego dodatku jednej trzeciej części, zastępującego podatek dochodowy w jednej trzeciej części ordynaryum;

b) przy podatku domowo-klasowym obok dodatku jednej trzeciej części zastępującego podatek dochodowy w wysokości ordynaryum;

c) przy podatku zarobkowym i dochodowym w wysokości ordynaryum. Ci jednak z obowiązanych do opłacania podatku zarobkowego i dochodowego w pierwszej klasie, tudzież podatku dochodowego w drugiej klasie, u których całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa za cały rok 1879. w ordynaryum nie przewyższa 30 złr. a. w., uiszczać winni dodatek państwowy tylko w wysokości siedmiu dziesiątych należytości w ordynaryum.

Z rocznej należytości w podatkach: gruntowym, domowo-klasowym, domowo-czynszowym i dochodowym zapadającej do zapłaty w ratach kwartalnych z dołu, ma przeto być uiszczona należytość za czas od 1. Stycznia do końca Marca 1879 r. przypadająca z końcem Marca r. b.

Należytość zaś w podatku zarobkowym, zapadająca do zapłaty w półrocznych ratach z góry na dniu 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku, winna być na dniu 1. Stycznia 1879 r. za I. półrocze b. r. w całości uiszczoną.

Należytość w podatkach stałych na rok 1879 przypadająca oznajmioną będzie, co do podatku gruntowego i domowo-klasowego gminom, poborom takowych się trudniącym, za pomocą tabel płatniczych. Pojedyńczym zaś kontrybuentom podaną będzie do wiadomości kwota należytości w podatku gruntowym i domowo-klasowym, przez organa poborowe przypisaniem takowej w książeczkach podatkowych; należytość w podatku domowo-czynszowym i dochodowym nakazami płatniczemi, przez władze wymiarowe, zaś co do podatku zarobkowego służy kontrybuentom arkusz podatkowy za uwiadomienie pod względem uiścić się mającej należytości.

O należytości podatku domowo-klasowego zawiadomieni zostaną nadto kontrybuenci przez władzę wymiarową nakazem płatniczym we wszystkich wypadkach, w których należytość pierwotnie wymierzono, lub w wymiarze takowej jaka zmiana zaszła.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi do wymiaru podatku dochodowego i wykazywania płac stałych, jako też względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1879., podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia.

1. Fasye i wykazy stałych płac, celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1879, ułożone w formie instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850 r. dotychczas przepisanej, wniesione być mają do końca Stycznia b. r.

2. Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie, tudzież dochodu w drugiej klasie nie pochodzącego ze stałych płac, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu opodatkowaniu na rok 1879 podlegającego, dochody i wydatki z lat: 1876, 1877 i 1878.

3. Postanowienia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. Października 1849 r. zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych płac II. klasy w r. 1879. przypadających. Strony do wypłaty poborów stałych obowiązane, winny przy wypłacie takowych strącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4. Odsetki i dochody III. klasy podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być zeznane według stanu majątku z dniem 31. Grudnia 1878 r.

5. Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkowicie, lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku dochodowego na rok 1879. od czystego dochodu rocznego pochodzącego od tychże budynków wolnych od podatku, t. j. od kwoty

pozostałej z całorocznego czynszu (brutto) po odtrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowo-czynszowego, także po odtrąceniu w r. 1879. przypadających i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

6. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego przypadającego od kapitałów w nich ulokowanych od procentów od tychże kapitałów, odnosi się także na rok 1879.

Jorkasch w. r.

Nr. 27.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28, Stycznia 1879. r., L. 4476, względem zezwolenia gminie Zastawie na pobór dodatku do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. Października 1878 r. następującej treści.

Gminie Zastawie powiatu Rawskiego, zezwala się na pokrycie potrzeb gminnych pobierać.

w 1879 r. 91% (dziewięćdziesiąt jeden)
„ 1880 „ 88% (ośmdziesiąt ośm)
„ 1881 „ 84% (ośmdziesiąt cztery)
„ 1882 „ 80% (ośmdziesiąt)
„ 1883 „ 76% (siedmdziesiąt sześć)
„ 1884 „ 73% (siedmdziesiąt trzy)
„ 1885 „ 69% (sześćdziesiąt dziewięć)

w 1886 r. 66% (sześćdziesiąt sześć)

„ 1887 „ 62% (sześćdziesiąt dwa)

„ 1888 „ 59% (pięćdziesiąt dziewięć)

dodatek do podatków bezpośrednich (bez dodatku nadzwyczajnych).

Co się podaje do wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 28.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 29. Stycznia 1879 r., L. 4695, względem zezwolenia gminom Majdan i Manaster dereżycki na pobór dodatku do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 13. Stycznia b. r., najmiłościwiej zatwierdzić uchwały Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem krakowskiem z dnia 12. Października 1878 r. następującej treści:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się pobierać w r. 1879.

a) gminie Majdan, powiatu Drohobyckiego, 60% dodatek do podatków bezpośrednich (bez dodatku nadzwyczajnego); a

b) gminie Manaster dereżycki, powiatu Drohobyckiego, 70% dodatek do podatków bezpośrednich (bez dodatku nadzwyczajnego).

Co się podaje do wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 29.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu Radzie powiatowej Chrzanowskiej prawa do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych z Chrzanowa do Alwerni i z Jaworznia do Wysokiego brzegu.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. namiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Chrzanowskiej prawa do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych z Chrzanowa do Alwerni i z Jaworznia do Wysokiego brzegu.

Art. I.

Radzie powiatowej Chrzanowskiej, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych jako to:

1. na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni przy dwóch stacyach myta drogowego

a) w Kościelcu

b) w Oblaszkach

2. Na drodze powiatowej z Jaworznia do Wysokiego brzegu, będącej przedłużeniem drogi powiatowej Wrocławskiej, także przy dwóch stacyach:

a) myta drogowego w Pechniku

b) myta mostowego na Wysokim brzegu

pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłaty mytnicze przy każdej z czterech stacyj poszczególnionych w Art. I. pobierane być mają według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, krowy, muły, woły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty lub zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 30.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111., o odnowieniu koncesyi na pobieranie opłat mytniczych przy drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o odnowieniu koncesyi na pobieranie opłat mytniczych przy drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej we wsi Taszycach, pod warunkiem utrzymania tej drogi kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie.

Art. II.

Pobór myta odbywać się ma według następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 4 (cztery) ct.

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta zachować należy ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty lub zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu dalszej koncessyi na pobór opłat mytniczych przy drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskiej, oraz o udzieleniu prawa do poboru myta na nowo zbudowanej drodze powiatowej od Grybowa ku Krynicy.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu dalszej koncessyi na pobór opłat mytniczych przy drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskiej oraz o udzieleniu prawa do poboru myta na nowo zbudowanej drodze powiatowej od Grybowa ku Krynicy.

Art. I.

Radzie powiatowej Grybowskiej w zastępstwie funduszu powiatowego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały

1. dalsze prawo do pobierania opłat mytniczych przy drodze Zborowicko-Grybowskiej
2. prawo do pobierania myta przy drodze z Grybowa ku Krynicy pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i kosztem własnym.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy w następujący sposób i podług następujących wymiarów

A) przy drodze Zborowicko-Grybowskiej:

I. myto drogowe na stacyi w Siedliskach

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) ct.

II. myto mostowe i drogowe na stacyi w Białej niżnej:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu
mostowego, 2 ct.
drogowego, 2 ct. } (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych
mostowego, 1 ct.
drogowego, 1 ct. } (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego
mostowego, $^1/_2$ ct.
drogowego, $^1/_2$ ct. } (jeden) ct.

B) Przy drodze z Grybowa ku Krynicy na jednej stacyi, myto drogowe

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, ½ (pół) ct

Konie, krowy, muły, woły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłacą się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

32.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Sokołowie dalszego prawa do pobierania myta mostowego na drodze gminnej z Bolechowa do kolei Lwowsko-Czerniowieckiej.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Sokołowie dalszego prawa do pobierania myta mostowego na drodze gminnej z Bolechowa do kolei Lwowsko-Czerniowieckiej.

Art. I.

Gminie wspólnie z obszarem dworskim miasta Sokołowa, powiatu Stryjskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo

do dalszego pobierania myta mostowego na drodze gminnej prowadzącej od Bolechowa do kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem i w dobrym stanie trzech mostów położonych przy tejże drodze, a mających długości łącznej około 47 m. b.

Art. II.

Myto pobierać należy według następującego wymiaru

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od pięciu świń, cieląt, owiec lub innego bydła drobnego, 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu takowej

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 33.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu Radzie powiatowej Mieleckiej dalszego prawa do pobierania myta od mostu we wsi Zgórsku na drodze powiatowej z Mielca do Radomyśla.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę

Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Mieleckiej dalszego prawa do pobierania myta od mostu we wsi Zgórsku na drodze powiatowej z Mielca do Radomyśla.

Art. I.

Radzie powiatowej Mieleckiej, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały dalsze prawo do pobierania myta mostowego we wsi Zgórsku przy drodze powiatowej z Mielca do Radomyśla, pod warunkiem utrzymania tego mostu kosztem własnym i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 34.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce dalszego prawa do pobierania myta mostowego na rzece Wildze przy drodze gminnej Podgórsko-Kobierzyńskiej.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce dalszego prawa do pobierania myta mostowego na rzece Wildze przy drodze gminnej Podgórsko-Kobierzyńskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce nadaje się na dalsze lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta mostowego na rzece Wildze przy drodze gminnej Podgórsko-Kobierzyńskiej pod warunkiem utrzymania tegoż mostu i tej drogi własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art II.

Myto pobierać należy według dotychczasowego wymiaru, jako to:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. p. ssących przy matkach, $^{1}/_{2}$ (pół) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 35.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu Radzie powiatowej Dolińskiej prawa do pobierania myta od trzech mostów przy drodze powiatowej Wełdzirsko-Węgierskiej.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Dolińskiej prawa do pobierania myta od trzech mostów przy drodze powiatowej Wełdzirsko-Węgierskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej Dolińskiej, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od trzech mostów przy drodze powiatowej Wełdzirsko-Węgierskiej, z których dwa na bagnisku „Bahna" mają po 32 m. b. długości, a jeden na rzece Mizuńce w Wyszkowie 23 m. b. długości, pod warunkiem utrzymania tych mostów w dobrym stanie kosztem funduszów powiatowych.

Art. II.

Myto pobierać należy przy jednej rogatce podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 36.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu Radzie powiatowej Dąbrowskiej prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej z Otfinowa do Ujścia jezuickiego.

Art. I.

Radzie powiatowej Dąbrowskiej w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta przy drodze z Otfinowa do Ujścia jezuickiego pod warunkiem utrzymania tej drogi własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 37.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu gminie Dobrowlany prawa do pobierania myta przewozowego przez rzekę Łomnicę w Dobrowlanach.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę

Sejmu krajowego o udzieleniu gminie Dobrowlany prawa do pobierania myta przewozowego przez rzekę Łomnicę w Dobrowlanach.

Art. I.

Gminie Dobrowlany powiatu Kałuskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta przewozowego przez rzekę Łomnicę w Dobrowlanach pod warunkiem utrzymania przyrządów przewozowych własnych kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby pieszej lub jadącej wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu, 1 (jeden) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem pędzonego lub zaprzężonego, $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat, 1 (jeden) ct.

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki, $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.

e) od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń, 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 38.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą Lipice prawa do pobierania myta mostowego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą Lipice prawa do pobierania myta mostowego.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą Lipice, powiatu Drohobyckiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od sześciu mostów łącznej długości 60 m b., przy drodze gminnej z Drohobycza na Szczerzec do Lwowa położonych pod warunkiem utrzymywania tych mostów własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy przy jednej rogatce podług następującej taryfy:

1) przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego, 2 (dwa) ct.

2) od bydląt przepędzanych

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła, 1 (jeden) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt także od dziesięciu owiec, 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 39.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Krościenku wyżnem, powiatu Krośnieńskiego, prawa do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku przy drodze gminnej z Krościenka wyżnego do Korczyny.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Krościenku wyżnem, powiatu Krośnieńskiego, prawa do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku przy drodze gminnej z Krościenka wyżnego do Korczyny.

Art. I.

Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Krościenku wyżnem, powiatu Krośnieńskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku przy drodze gminnej z Krościenka wyżnego do Korczyny pod warunkiem utrzymania tego mostu własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych jeden. (1) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 40.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r, L. 6111, o udzieleniu gminie łącznie z obszarem dworskim w Podbużu prawa do pobierania myta mostowego.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu gminie łącznie z obszarem dworskim w Podbużu prawa do pobierania myta mostowego.

Art. I.

Gminie łącznie z obszarem dworskim w Podbużu, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od

siedmiu mostów, mających razem długości około 123 m. b. pod warunkiem utrzymania tych mostów własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art II.

Myto pobierać należy przy jednej rogatce podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 1 (jeden) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) od pięciu świń lub cieląt, oraz od dziesięciu owiec, 1 (jeden) ct,

Od bydła niesionego lub też wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty i zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 41.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lutego 1879 r., L. 6111, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Bobrownikach dalszego prawa do pobierania myta przewozowego na Dunajcu.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16. Stycznia 1879 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę

Sejmu krajowego, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Bobrownikach dalszego prawa do pobierania myta przewozowego na Dunajcu.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach, powiatu Tarnowskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały dalsze prawo do pobierania myta przewozowego na rzece Dunajcu, przy drodze z Tarnowa do Radłowa pod warunkiem utrzymania przyrządów przewozowych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu, 1 (jeden) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego, 3 (trzy) ct.

c) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, od krowy, bukała i trzylatka, 3 (trzy) ct.

d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jakoteż od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń, 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych zachowywane być mają ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 42.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 15. Lutego 1879 r., Nr. 1257|pr. względem wyłączenia gminy Stupnicy z okręgu c. k. sądu powiatowego w Podbużu, tudzież z okręgu c. k. starostwa w Drohobyczu i wcielenia jej do okręgu c. k. miej. del. sądu powiatowego i c. k. starostwa w Samborze.

Na mocy rozporządzeń wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. Lutego 1879 r., l. 17630 i wys. c. k. Ministerstwa spraw wewn. z dnia 10. Lutego 1879 r., l. 440/M. J., zostaje gmina Stupnica z dniem 1. Kwietnia 1879 r. wyłączoną z okręgu c. k. sądu powiatowego w Podbużu, tudzież z okręgu c. k. starostwa w Drohobyczu i wcieloną do okręgu c. k. miej. del. sądu powiatowego i c. k. starostwa w Samborze.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Alfred hr. Potocki
c. k. Namiestnik.

Sprostowanie.

W numerze 22. Dziennika Ustaw i rozporządzeń krajowych Część II. r. 1879 Art. II. lit. *a)* zaszła pomyłka: zamiast „od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, (jeden) 1 ct. ma stać (cztery) 4 ct."

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 11. Marca 1879. **Część IV.**

Nr. 43.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. Grudnia 1878 l. 16.442 o wydaniu zmienionego cennika leków objętych szóstem wydaniem austryackiej farmakopei i dodatkiem tejże, wydanem rozporządzeniem z 10. Grudnia 1878 l. 16.442.

Poniżej umieszczony zmieniony cennik leków obowiązuje z dniem 1. Stycznia 1879. r.

Rozporządzenie c. k. Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. Października 1876 Dz. u. p. Nr. 135, którem wydano austryacki cennik leków, obowiązuje zresztą nadal. Postanowienie §fu 2. tegoż, dotyczące artykułów oznaczonych krzyżykiem, odnosi się i do podobnych artykułów objętych tak wyż wspomnianym dodatkiem do farmakopei, jakoteż i zmienionym cennikiem leków.

Wszyscy aptekarze, tudzież lekarze i chirurdzy upoważnieni do utrzymywania domowej apteki, winni zaopatrzyć się w drukowany egzemplarz tego zmienionego cennika leków.

Auersperg, w. r.

ROZPORZĄDZENIE

c. k. Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. Października 1876 r., o nowym austryackim cenniku lekarstw.

O załączonym nowym austryackim cenniku lekarstw wydaje się następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku tudzież uprawnieni do utrzymywania domowej apteki lekarze i chirurgowie mają, począwszy od 1. Stycznia 1877 r. astosować się do tego nowego cennika lekarstw.

§. 2.

Artykuły, które w tym cenniku i w nowej farmakopei zaprowadzonej reskryptem z d. 15. Maja 1869 r. Dz. u. p. Nr. 77, oznaczone są krzyżykiem, mogą być wydawane tylko w skutek zwyczajnej ordynacyi uprawnionego w tej mierze lekarza, chirurga lub weterynarza.

§. 3.

Przy przyrządzaniu i wydawaniu lekarstw, wskazówki lekarskiej recepty powinny być we wszystkich szczegółach dokładnie przestrzegane.

Recepty jednak, w której przepisane w dodatku (str. 87) dawki maxymalne pewnego środka leczniczego przekroczone zostały, mogą być ekspedyowane w sposób ordynacyą wskazany tylko w takim razie, jeżeli do oznaczonej wagi dodany został przez lekarza wykrzyknik w nawiasie (!).

§. 4.

Przy obliczeniu ceny materyałów leczniczych, nie zawartych w farmakopei, krajowe władze polityczne postępywać mają według tych samych zasad, według których oznaczoną bywa cena dla materyałów leczniczych zawartych w farmakopei.

§. 5.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Cenę pijawek oznaczać będzie jak dotąd od czasu do czasu dla każdego kraju koronnego naczelnik tegoż kraju.

Od ceny tej nie będzie potrącony procent tym rachunkozdawcom, którzy na koszt funduszów publicznych lekarstw dostarczają.

Wszyscy aptekarze są obowiązani mieć zapas pijawek.

§. 6.

Nie mogą być ekspedyowane recepty z przypiskiem „secundum meam praescriptionem“ lub z inną podobną uwagą, którąby wskazywała na tajemnicę lub na porozumienie z lekarzem.

§. 7.

Jeżeli na recepcie znajduje się przypisek „fiat expeditio simplex“, aptekarzowi wolno policzyć tylko naczynia, które w cenniku jako najtańsze są oznaczone.

§. 8.

Przy wydawaniu artykułów o jednej cenie, takowa ma być do każdej ilości zastosowaną; co do artykułów zaś z dwojakiemi cenami należy podług ceny niższej obliczać dopiero przy wydawaniu większej ilości.

Jeżeli jednak wskutek kilkakrotnego policzenia ceny przepisanej za dawki mniejszej wagi przekroczoną zostaje zniżona cena dla większej ilości, to w takim razie ostatnia cena ma być zastosowaną, tak, że n. p. za 9 gramów jodu przypadnie cena nie 63 ct. lecz tylko 60 ct.

§. 9.

Na każdej recepcie, według której w publicznej lub domowej aptece lekarstwo zostało sporządzone i wydane, ma być należytość dokładnie cyframi napisaną. Na receptach płatnych z funduszów publicznych i na żądanie stron ma być osobno oznaczona cena za materyały, za robotę i naczynia.

Jeżeli należytość w recepcie nie dosięga jednego centa, może być za cały cent policzona. Jeżeli zaś za pewien artykuł oprócz jednego lub więcej centów przypada jeszcze do wypłaty ułamkowa część centa, to w takim razie ułamkowa część poniżej 0·5 ma być całkiem opuszczona, a część ułamkowa wynosząca 0·5 lub więcej, może być za cały cent policzona.

Za aqua communis w jakiejkolwiek ilości można policzyć jeden cent z wyjątkiem wypadków, jeżeli jest użytą do odwarów lub nalewów.

Aptekarz, który oznaczył cenę lekarstwa, powinien oznaczyć na recepcie oprócz ceny także firmę apteki; a ten, który lekarstwo wydaje, powinien zawsze na sygnaturze umieścić datę ekspedycyi.

§. 10.

Jeżeli recepty zapisane są według dawniejszej wagi lekarskiej, przemiana nastąpić ma według poniżej podanej tabeli:

Wagę		należy zmienić na	centigramy
$^1/_3$ grana	. . .	0·02 . . .	(2)
$^1/_2$ „	. . .	0·04 . . .	(4)
1 „	. . .	0·07 . . .	(7)
2 granów	. . .	0·15 . . .	(15)
3 „	. . .	0·20 . . .	(20)
4 „	. . .	0·30 . . .	(30)
5 „	. . .	0·35 . . .	(35)
6 „	. . .	0·40 . . .	(40)
7 „	. . .	0·50 . . .	(50)
8 „	. . .	0·55 . . .	(55)
9 „	. . .	0·60 . . .	(60)
10 „	. . .	0·70 . . .	(70)
12 „	. . .	0·90 . . .	(90)
14 „	. . .	1·00 (1 gramm) .	—
15 „	. . .	1·05 (1 „ .	5)
16 „	. . .	1·10 (1 „ .	10)
18 „	. . .	1·25 (1 „ .	25)
20 „	(1 skrupuła) .	1.50 (1 „ .	50)
30 „	($^1/_2$ drachmy) .	2·20 (2 „ .	20)
40 „	(2 skrupułów) .	3·00 (3 „) .	—
60 „	(1 drachma) .	4·50 (4 „ .	50)
120 „	(2 drachm) .	9·00 (9 „) .	—
180 „	(3 drachm) .	13·50 (13 „ .	50)
240 „	($^1/_2$ uncyi) .	17·50 (17 „ .	50)
480 „	(1 uncya) .	35·00 (35 „) .	—

§. 11.

Lekarstwa wolno wydawać za ceny niższe od taksy; jednak w takim razie należy na recepcie oznaczyć cyframi tak należytość według cennika przypadającą jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa wydane za cenę niższą od taksy, powinny posiadać takie przymioty i powinny być tak prawdziwe i czyste, jak farmakopea przepisuje; także co do wagi nie wolno czynić ujmy.

§. 12.

Lekarze i chirurgowie uprawnieni do utrzymywania aptek domowych i przyrządów na wypadki naglące, mają sprowadzać potrzebne przetwory chemiczne i złożone środki lecznicze tylko od aptekarzy i wykazać się w tej mierze osobnemi książeczkami odbioru W książeczkach tych mają być nazwiska i waga lekarstwa, tudzież czas sprowadzenia dokładnie wyrażone i podpisem aptekarza stwierdzone.

Zniżenie ceny pozostawia się w takim przypadku obopólnej ugodzie.

§. 13.

Co do lekarstw dla zwierząt, ma być zastosowany cennik na końcu podany.

Za czynności receptowe i za naczynia wolno przy wydawaniu lekarstw dla zwierząt zastosować ten sam cennik, który obowiązuje co do lekarstw dla ludzi.

§. 14.

Każde przekroczenie powyższych przepisów, podpada o ile nie może być zastosowana ogólna ustawa karna, karze pieniężnej do 100 złr. lub karze aresztu do 14 dni. (Rozp. minister. z 30. Września 1857 Dz. u. p. Nr. 198).

§. 15.

Istniejące oprócz tych postanowień przepisy o sprowadzaniu, utrzymywaniu i sprzedaży towarów leczniczych mają nadal obowiązywać.

Lasser, w. r.

Cennik środków leczniczych farmakopei.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Absinthii herba sciss.	50·0	5	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Acetum	100·0	3	—	—
„ aromaticum	50·0	6	250·0	25
„ pyrolignosum crud.	100·0	4	—	—
„ „ rectificat . . .	50·0	6	250·0	25
„ scillae	10·0	1	—	—
Acidum aceticum conc.	10·0	5	50·0	22
„ „ dilut.	50·0	6	250·0	27
† „ arsenicosum subt. pulv. . . .	0·01	1	—	—
„ benzoicum	1·0	9	—	—
„ carbolicum	10·0	6	50·0	24
„ chromicum	1·0	4	—	—
„ citricum	10·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	9	—	—
„ hydrochlor. conc. pur.	10·0	3	—	—
„ „ „ crud. . . .	100·0	10	—	—
„ „ dilut. pur.	50·0	9	—	—
„ nitricum conc. pur.	10·0	2	—	—
„ „ „ crudum . . .	100·0	9	—	—
„ „ dilut. purum	50·0	8	—	—
„ phosphoricum	10·0	10	—	—
„ salicylicum	1·0	4	—	—
„ sulfuricum anglic.	100·0	6	—	—
„ „ conc. pur.	10·0	2	—	—
„ „ dilut. pur.	50·0	5	—	—
„ tannicum	5·0	16	50·0	140
„ tartaricum	10·0	4	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	6	50·0	25
† Aconitinum	0·01	3	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
† Aconiti tubera sciss.	10·0	2	—	—
Aether aceticus	10·0	17	—	—
„ crudus	100·0	21	500·0	90
„ depuratus	10·0	5	50·0	22
Agaricus chirurgorum	50·0	33	—	—
Aloë lucida	50·0	10	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Althaeae herba	50·0	5	250·0	20
„ radix sciss.	50·0	10	250·0	45
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Alumen	50·0	4	—	—
„ subt. pulv.	10·0	2	50·0	8
„ ustum	50·0	6	—	—
„ subt. pulv.	10·0	3	—	—
Alumina hydrica	10·0	29	—	—
Ammonia	50·0	10	250·0	40
Ammoniacum	50·0	12	—	—
„ subt pulv.	10·0	5	—	—
Ammonium aceticum solut.	10·0	5	—	—
„ carbonicum	50·0	11	—	—
„ chloratum crudum	50·0	7	—	—
„ „ depur.	10·0	3	—	—
Amygdalae amarae	50·0	11	—	—
„ dulces	50·0	11	—	—
Amylum pulv.	50·0	8	250·0	35
Angelicae rad. sciss.	50·0	9	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Anisi stellati fructus	50·0	15	—	—
„ „ „ rud. tus.	50·0	21	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	7	—	—
„ vulgaris fructus	50·0	8	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Apomorphin. hydrochloricum	0·01	6	—	—
Aqua amygd. amar. conc.	5·0	2	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Aqua amygd. amar. diluta	10·0	1	50·0	4
„ aromat. spirit.	50·0	6	250·0	25
„ aurant. flor.	50·0	21	—	—
„ calcis	100·0	2	500·0	6
„ carminativa	50·0	6	250·0	25
„ chamomillae	50·0	5	250·0	20
„ chlori	10·0	3	50·0	12
„ cinnamom. simpl.	50·0	5	250·0	20
„ „ spirit.	50·0	11	250·0	50
„ destillata	100·0	3	500·0	10
„ foeniculi	50·0	4	—	—
„ kreosoti	50·0	5	250·0	20
„ laurocerasi	10·0	5	50·0	22
„ melissae	50·0	6	250·0	25
„ menthae pip.	50·0	6	250·0	25
„ plumbica	50·0	5	250·0	15
„ rosarum	50·0	5	250·0	21
„ rubi idaei	50·0	5	250·0	20
„ vegeto-mineralis Goulardi . . .	100·0	6	500·0	15
Argentum nitricum cryst.	1·0	13	—	—
„ „ cum kalio-nitrico . .	1·0	8	—	—
„ „ fusum	1·0	17	10·0	145
Arnicae flores sciss. :	50·0	23	—	—
„ folia	50·0	5	—	—
„ radix sciss.	50·0	10	—	—
Arrow-root	50·0	16	250·0	70
Asa foetida	50·0	19	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	7	—	—
† Atropinum sulfuricum	0·01	3	—	—
Aurantii cort. sciss.	50·0	10	—	—
„ „ flaved. sciss.	50·0	36	—	—
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	11	—	—
„ folia sciss.	50·0	14	—	—
Axungia porci	50·0	10	250·0	45

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Balsamum copaivae	10·0	6	—	—
„ peruvianum	10·0	17	—	—
„ vitae Hoffmanni	10·0	7	50·0	30
† Belladonnae folia sciss.	10·0	2	—	—
† „ „ gross. pulv . . .	10·0	3	50·0	10
† „ „ subt. pulv. . . .	10·0	4	—	—
† „ radix sciss.	10·0	2	—	—
† „ „ subt. pulv. . . .	10·0	5	—	—
Benzoë	50·0	30	—	—
Bismuthum subnitricum	1·0	7	—	—
Calami rhyzoma sciss.	50·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Calcium carbonic. nativ.	50·0	2	250·0	8
„ „ „ pulv.	50·0	10	250·0	45
„ „ purum	10·0	22	—	—
„ chloratum fusum	50·0	29	—	—
„ hypochlorosum	50·0	5	250·0	21
„ oxydatum	100·0	4	—	—
„ „ pulv.	50·0	4	—	—
„ oxysulfuratum	50 0	23	—	—
„ „ solutum	50·0	10	250·0	40
„ phosphoricum	5·0	24	—	—
Calumbae radix sciss.	50·0	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Camphora	50·0	17	250·0	69
Cannabis indica sciss.	10·0	3	—	—
† Cantharides	10·0	10	—	—
† „ subt. pulv.	10·0	14	—	—
Capilli Veneris frondes sciss.	50·0	10	—	—
Caragaheen sciss	50·0	10	—	—
Carbo ligni depurat. subt. pulv. . . .	50·0	8	250·0	32
Cardamomi sem.	10·0	38	—	—
Caricae sciss.	50·0	10	—	—
Carvi fructus	50·0	7	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Carvi fructus subt. pulv.	10·0	5	—	—
Caryophylli	50·0	25	—	—
„ subt. pulv.	10·0	9	—	—
Cascarillae cort.	50·0	9	—	—
„ „ rud. tus.	50·0	12	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Cassia fistula	50·0	8	—	—
Castoreum canadens	0·10	1	—	—
„ „ subt. pulv.	0·10	3	—	—
Centaurii herb. sciss.	50·0	10	—	—
Cera alba	50·0	27	—	—
„ flava	50·0	21	—	—
Ceratum cetacei	10·0	8	50·0	35
„ fuscum	10·0	5	—	—
Cetaceum	50·0	21	—	—
Chamomillae roman. flor.	50·0	13	—	—
„ vulgar. flor.	50·0	11	250·0	46
„ „ „ gross. pulv.	50·0	18	250·0	80
„ „ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Chinae calisayae cortex	50·0	92	—	—
„ „ „ gross. pulv.	50·0	95	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	27	—	—
„ cortex fuscus	50·0	61	—	—
„ „ „ gross. pulv.	50·0	64	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	19	—	—
„ „ ruber	50·0	98	—	—
„ „ „ gross. pulv.	50·0	101	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	29	—	—
Chinidinum sulfuricum	0·10	4	—	—
Chininum	0·10	7	—	—
„ bisulfuric.	0·10	4	—	—
„ hydrochloricum	0·10	6	1·0	54
„ sulfuricum	0·50	20	5·0	165
„ tannic.	0·10	2	—	—

	Waga gramy	Cena ct	Waga gramy	Cena ct.
† Chloralum hydrat.	10·0	20	—	—
Chloroformium	10·0	10	—	—
Cinae flores	50·0	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Cinnamomi cortex	50·0	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Citri fructus cortex sciss.	50·0	7	—	—
„ „ flaved.	50.0	33	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	11	—	—
Coffeinum	0·10	5	—	—
† Colchicinum	0·01	3	—	—
Colchici sem.	10·0	3	—	—
Collodium	10·0	5	—	—
Collyrium adstring. luteum	50·0	18	250·0	75
Colocynthidum fruct sciss.	10·0	15	50·0	66
„ „ subt. pulv.	10·0	22	—	—
Conii mac. herb.	10·0	1	—	—
„ „ „ gross. pulv.	50·0	8	250·0	35
„ „ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Coriandri sem.	50·0	4	—	—
Crocus austriac.	1·0	24	—	—
„ „ pulv.	1·0	28	—	—
„ gallicus	1·0	12	—	—
„ „ pulv.	1·0	15	—	—
Cubebae fruct.	50·0	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Cuprum aluminatum	10·0	12	—	—
„ sulfuricum	10·0	3	—	—
Cydoniae sem.	50·0	20	—	—
Decoctum Zittmanni fortius	250·0	51	500·0	59
„ „ mitius	250·0	42	500·0	47
† Digitalinum depurat.	0·01	10	—	—
† Digitalis fol. sciss.	10.0	2	—	—
† „ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Dulcamarae caules sciss.	50·0	3	—	—
Elaeosacchara	patrz cennik robót aptekarskich			
Electuarium aromaticum	10·0	4	—	—
„ „ c. opio	10·0	6	—	—
„ lenitivum	50·0	28	250·0	120
Elemi	50·0	9	—	—
Emplastrum anglicanum	10□cm.	4	t.j. 5□ cm. dług. i 2□ cm. szerok.	
„ cantharidum	10·0	11	50·0	50
„ „ perpetuum	10·0	19	—	—
„ cerussae	10·0	4	50·0	16
„ conii maculati	10·0	5	50·0	22
„ de meliloto	10·0	4	50·0	18
„ diachylon comp.	50·0	20	250·0	90
„ „ „ linteo extensum	100□cm.	6	500□cm.	25
	t.j. 10□ cm. dług i 10 □ cm. szerokości.		t.j. 20 □ cm. szerokości i 25□cm. długości	
„ diachylon simplex	50·0	14	250·0	60
„ hydrargyri	50·0	32	250·0	136
„ minii adustum	10·0	6	50·0	27
„ oxycroceum	10·0	20	50·0	79
„ saponatum	10·0	5	50·0	22
Emulsio amygdalina	patrz cennik robót aptekarskich			
„ oleosa	„	„	„	
Euphorbium	10·0	2	—	—
„ subt. pulv.	10·0	5	—	—
† Extractum aconiti	1·0	7	—	—
„ aloës	5·0	7	—	—
† „ belladonnae	1·0	8	—	—
„ calumbae	5·0	33	—	—
„ cannabis indicae	1·0	8	—	—
„ centaurii	5·0	11	—	—
„ chelidonii	5·0	33	—	—
„ chinae fusc.	5·0	52	—	—
† „ colocynthidum	1·0	12	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
† Extractum conii maculati	1·0	6	—	—
„ cubebarum	5·0	18	—	—
„ filicis maris	5·0	40	—	—
„ gentianae	5·0	6	—	—
„ graminis	10·0	9	50·0	40
„ hellebori virid.	1·0	8	—	—
† „ hyosciami fol.	1·0	6	—	—
„ liquiritiae	5·0	9	—	—
„ malátis ferri	5.0	5	—	—
† „ nucis vomicae	1·0	13	—	—
† „ opii aquos.	1·0	30	—	—
„ punicae granat.	5·0	26	—	—
„ quassiae	5·0	30	—	—
„ ratanhae	5·0	31	—	—
„ rhei	5·0	38	—	—
„ scillae	5·0	11	—	—
† „ secalis cornuti	1·0	5	—	—
„ taraxaci	10·0	7	50·0	30
„ trifolii fibrini	5·0	6	—	—
Fel tauri depuratum	1·0	12	—	—
Ferrum carbonic. sacchar.	5·0	6	50·0	50
„ hydro-oxydat. dialysat. liquid. . .	10·0	4	—	—
„ jodatum	5·0	11	—	—
„ lacticum	5·0	9	—	—
„ oxydato-oxydulatum	5·0	14	—	—
„ phosphoricum	5·0	15	—	—
„ pulveratum	10·0	3	—	—
„ sesquichlor. cryst.	10·0	5	50·0	20
„ „ „ solut. . . .	10·0	4	50·0	15
„ sulfuric. cryst.	10·0	2	50·0	7
„ et natrium pyrophosphoric. . .	1·0	3	—	—
Filicis mar. rhyz. sciss.	50·0	8	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Foeniculi fruct.	50·0	7	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Foeniculi fruct. subt. pulv.	10·0	5	—	—
Galbanum	50·0	26	—	—
„ pulv.	10·0	9	—	—
Galeopsidis herb. sciss.	50·0	10	250·0	45
Gallae	50·0	12	—	—
Gelatina caragaheen . . . . bis	10·0	24	50·0	32
„ lichen. island. . . . . bis.	10·0	24	50·0	32
„ „ „ pulv.	10·0	10	—	—
„ liquiritiae pellucida	50·0	22	—	—
Gentianae rad. sciss.	50·0	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Globuli martiales	1 gałka	20	—	—
Glycerinum	50·0	11	250·0	50
Graminis rhyz. sciss.	50·0	4	—	—
Guajacum	50·0	35	—	—
„ subt. pulv.	10·0	10	—	—
Guarana pulv.	1·0	3	—	—
Gummi arabicum	50·0	20	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	7	50·0	30
Hirudo	ceny krajowe.			
Hydrargyrum	50·0	28	—	—
† „ bichlor. ammon. . . .	1·0	3	—	—
† „ „ corros. pulv. . .	1·0	1	—	—
† „ bijodat. rubr.	1·0	4	—	—
† „ chlorat. mite pulv. . .	1·0	2	—	—
† „ chlorat. mite via humida .	1·0	4	—	—
† „ jodatum flavum . . .	1·0	6	—	—
† „ oxydatum flavum . . .	1·0	4	—	—
Hydromel infantum	10·0	4	50·0	18
Hyoscyami fol. sciss.	10·0	2	50·0	6
„ „ gross. pulv.	50·0	10	250·0	45
Ichthyocolla	10·0	37	—	—
Infusum laxativum	10·0	3	50·0	12
Ipecacuanhae rad. gross. pulv. . . .	1·0	3	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Ipecacuanhae rad. subt. pulv. . . .	1·0	4	—	—
Ireos florent. rhyz. subt. pulv. . . .	10·0	5	—	—
Jaceae herb. sciss.	50·0	5	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Jalapae tub. subt. pulv.	10·0	9	50·0	40
† Jodoformium	1·0	16	—	—
Jodum	1·0	9	10·0	80
Juniperi fruct.	50·0	2	—	—
„ „ rut. tus.	10·0	6	—	—
Kalium acetic. solutum	10·0	5	—	—
„ bromatum	10·0	13	50·0	55
„ carbonicum crudum	100·0	17	—	—
„ „ depurat.	10·0	4	—	—
„ „ solut. . . .	10·0	2	—	—
„ chloricum	10·0	3	—	—
„ ferro-tartaricum	10·0	25	—	—
„ hydro-oxydatum	10·0	10	50·0	40
„ hydro-tartaricum pulv. . . .	10·0	6	50·0	25
„ hypermanganicum cryst. . . .	10·0	41	—	—
„ jodatum	10·0	36	50·0	150
„ manganicum crudum	10·0	8	—	—
„ natrio-tartaricum	10·0	4	50·0	15
„ „ „ pulv. . . .	10·0	5	50·0	20
„ nitricum	10·0	2	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	3	—	—
† „ stibio-tartaricum pulv. . . .	1·0	2	—	—
„ sulfuratum	10·0	12	—	—
„ „ pro balneo . . .	50·0	9	250·0	40
„ sulfuricum	50·0	6	—	—
„ „ pulv.	10·0	3	—	—
„ tartaricum pulv.	10·0	10	—	—
Kamala	1·0	3	—	—
Kousso sciss.	50·0	27	—	—
„ subt. pulv.	10·0	9	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Kreosotum	5·0	12	—	—
Lauri bacc. gross. pulv.	50·0	7	250·0	30
„ „ subt. „	10·0	3	—	—
Lavandulae flor.	50·0	35	250·0	145
Lichen islandicus sciss.	50·0	6	—	—
Lignum campechian	10·0	1	—	—
Linimentum ammoniatum	50·0	18	—	—
„ saponato-camphoratum . .	50·0	14	—	—
Lini sem.	50·0	4	—	—
„ „ pulv.	50·0	12	250·0	50
„ „ placent. pulv.	50·0	4	250·0	16
Liquiritiae rad. sciss.	50·0	4	—	—
„ „ decort. subt. pulv. . . .	10·0	6	—	—
Liquor acidus Halleri	10·0	3	—	—
„ ammoni anisat.	10·0	4	—	—
Lobeliae inflatae herb. sciss.	10·0	5	—	—
Lupulinum	1·0	1	—	—
Lycopodii sem.	50·0	23	250·0	101
Macis	5·0	4	—	—
Magnesium carbonicum hydro-oxydatum subt. pulv.	10·0	4	50.0	16
„ citricum	5·0	14	—	—
„ hydro oxydatum	50·0	13	—	—
„ lacticum	5·0	14	—	—
„ oxydatum	10·0	14	50·0	60
„ sulfuricum	50·0	5	250·0	20
Maltum	50·0	7	—	—
Malvae flores	50·0	10	—	—
„ folia sciss.	50·0	5	—	—
Manganum hyperoxyd nat. subt. pulv. . .	50·0	11	—	—
Manna calabrina electa	10·0	3	50·0	12
„ „ canellata	10·0	10	—	—
Massa pilularum Ruffi	5·0	17	—	—
Mastiche	10·0	15	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Mastiche subt. pulv.	10·0	20	—	—
Mel depuratum	50·0	10	250·0	40
„ rosatum	50·0	17	—	—
Meliloti herb. sciss.	50·0	5	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Melissae folia sciss.	50·0	12	250·0	50
Menthae crisp. fol. sciss.	50·0	12	250·0	50
„ piper. „ „	50·0	12	250·0	50
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	5	—	—
Millefolii herb. sciss.	50·0	5	—	—
Mixtura gummosa	patrz cennik robót aptekarskich			
† Morphinum	0·05	4	—	—
† „ hydrochlor.	0·05	3	—	—
Mucilago cydoniorum semin.	10·0	3	50·0	12
„ gummi arabic.	10·0	5	50·0	20
Myrrha subt. pulv.	10·0	10	—	—
Natrium aceticum	5·0	4	—	—
„ boracicum pulv.	10·0	3	—	—
„ carbonic. cryst.	100·0	7	—	—
„ „ dilaps.	10·0	3	—	—
„ hydro-carbonic. pulv.	50·0	5	250·0	22
„ phosphoricum	5·0	3	—	—
„ salicylic.	1·0	4	—	—
„ silicicum	50·0	10	250·0	45
„ sulfuricum cryst.	50·0	8	250·0	35
„ „ dilapsum	10·0	4	—	—
Nux moschata	50·0	41	—	—
„ „ pulv.	10·0	12	—	—
† „ vomica gross. pulv.	10.0	3	—	—
† „ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Oleum amygdal. dulc.	50·0	34	250·0	142
„ anisi	1·0	4	—	—
„ aurant. cort.	1·0	5	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Oleum aurant. flor.	1·0	61	—	—
„ bergamottae	1·0	6	—	—
„ cacao	10·0	6	50·0	25
„ cadinum	50·0	12	—	—
„ camphoratum	10·0	6	50·0	25
„ carvi	1·0	3	—	—
„ caryophyllor	1·0	4	—	—
„ cinnamomi	1·0	4	—	—
„ citri	1·0	5	—	—
„ croton. tiglii	1·0	4	—	—
„ foeniculi	1·0	2	—	—
„ hyoscyam. fol. coctum	50·0	19	250·0	85
„ jecoris aselli	50·0	8	250·0	35
„ juniperi	1·0	2	10·0	10
„ lauri	50·0	12	250·0	53
„ lavandulae	1·0	2	—	—
„ lini	50·0	8	—	—
„ macidis	1·0	8	—	—
„ menthae crisp.	1·0	8	—	—
„ „ piper	1·0	15	—	—
„ nucis moschatae	1.0	3	—	—
„ olivarum	50·0	18	250·0	79
„ ricini	50·0	17	—	—
„ rosarum	1·0	153	1 kropla	6
„ rosmarini	1·0	1	—	—
„ sinapis aether.	1·0	14	—	—
„ terebinth. rectif.	50·0	6	250·0	25
„ valerianae	1·0	13	—	—
Olibanum subt. pulv.	10·0	5	—	—
Ononidis rad. sciss.	50·0	4	—	—
† Opium subt. pulv.	1·0	10	—	—
Origani herb. sciss.	50·0	5	—	—
Oxymel scillae	10·0	3	50·0	12
„ simplex	10·0	3	50·0	12
Papaveris rhoead. flor.	50·0	30	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Papaveris somnifer. caps.	50·0	5	—	—
Pasta dentifricia dura	50·0	50	—	—
„ „ mollis	50·0	50	—	—
„ gummos. albuminat.	50·0	38	—	—
„ liquiritiae flava	50·0	24	—	—
Pastilli e natrio hydro-carbon. . . .	30 placuszków	40	—	—
Petroleum rectific.	50·0	18	—	—
Pilulae laxantes	5·0	11	—	—
Pix liquida	50·0	5	—	—
Plumbum aceticum	10·0	4	—	—
„ „ basic. sol. . . .	10·0	4	50·0	16
„ „ solut.	10·0	2	50·0	8
„ carbonic. pulv.	50·0	12	—	—
„ hyperoxydat. rubr. pulv. . .	50·0	10	—	—
„ oxydatum pulv.	50·0	14	—	—
Potio magnes. citric. efferv.	dawka	54	—	—
Pulpa cassiae	50·0	52	—	—
„ tamarindorum depurata . . .	50.0	25	—	—
Pulvis aërophorus	10 dawek	35	—	—
„ „ Seidlitzensis . . .	10 „	85	—	—
„ dentifric. alb.	10·0	6	—	—
„ „ niger	10.0	13	—	—
„ Doveri	1·0	2	—	—
„ gummosus	10·0	5	50·0	20
Punicae granat. rad. cort. rud. tus. . .	50·0	40	—	—
„ „ „ „ subt. pulv. . .	10·0	12	—	—
Pyrethri rad. sciss.	50·0	13	—	—
Quassiae lign.	50·0	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Quercus cort. scis.	50·0	4	—	—
„ „ rud. tus.	50·0	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
„ sem. tost. pulv.	50·0	9	250·0	40
Ratanhae rad.	50·0	17	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	9	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Resina jalapae	1·0	13	10 0	110
„ pini	50·0	2	—	—
Rhei radix	10·0	22	50 0	89
„ „ sciss.	10·0	23	50·0	95
„ „ subt. pulv.	1·0	3	10·0	25
Roob juniperi	50·0	38	250·0	160
„ sambuci	50·0	20	250·0	90
Rosae damasc. flor.	50·0	28	—	—
„ „ subt. pulv. . . .	10·0	10	—	—
Rosmarini fol.	50·0	22	—	—
Rotulae menthae piper	10·0	5	50·0	20
Sabadillae fruct.	50·0	9	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
† Sabinae summitat. sciss	10·0	3	—	—
† „ „ subt pulv. . . .	10·0	5	—	—
Saccharum subt. pulv.	10·0	3	50·0	11
„ lactis subt. pulv.	10·0	6	—	—
Salep gross. pulv.	10·0	10	—	—
„ subt. pulv.	10·0	14	—	—
Salicis cort.	50·0	5	—	—
Salviae folia	50·0	12	—	—
„ „ subt pulv.	10·0	5	—	—
Sambuci flor.	50·0	9	—	—
„ „ gross. pulv.	50·0	15	250·0	65
Santoninum	0·10	2	—	—
Sapo kalinus	50·0	8	250·0	35
„ medicinalis	10·0	3	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
„ picis	50·0	50	—	—
„ sulfuratus	50·0	50	—	—
„ venetus	50·0	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Sarsaparillae rad. sciss.	50·0	37	250·0	158
Scillae bulb. sicc. subt. pulv.	10·0	4	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Sebum ovile	50·0	13	—	—
† Secale cornut.	10·0	3	—	—
† „ „ subt. pulv.	1·0	1	—	—
Senegae rad.	50·0	49	—	—
Sennae alexand. fol.	50·0	28	250·0	119
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	9	—	—
„ „ „ sine resina . . .	50·0	66	—	—
„ Tinnevelly fol.	50·0	11	250·0	50
Serpylli herb.	50·0	4	—	—
Serum lactis	patrz cennik robót receptowych			
Sinapis sem.	50·0	5	—	—
„ „ pulv.	50·0	10	250·0	45
† Solutio arsenical. Fowleri	1.0	1	—	—
Species althaeae	50·0	8	250·0	30
„ amaricantes	50·0	9	250·0	40
„ aromaticae	50·0	18	250·0	80
„ „ pro catapl. . . .	50·0	22	250·0	100
„ emollientes	50·0	9	250·0	40
„ „ pro catapl. . . .	50·0	13	250·0	60
„ laxantes St. Germain	50·0	50	—	—
„ pectorales	50·0	9	250·0	40
Spilanthi olerac. herb. sciss.	50·0	20	—	—
Spiritus aetheris	50·0	18	250·0	75
„ anisi	50·0	9	—	—
„ aromatic.	50·0	20	250·0	90
„ camphorat.	50·0	9	250·0	40
„ carvi	50·0	9	—	—
„ cochleariae	50·0	12	250·0	50
„ ferri sesquichlor. aeth. . . .	10·0	8	—	—
„ lavandulae	50·0	20	—	—
„ menthae piper.	50·0	14	250·0	60
„ rosmarini	50·0	17	—	—
„ saponatus	50·0	12	250·0	50
„ sapon. kalin.	50·0	28	—	—
„ sinapis	5·0	3	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Spiritus vini conc. 90%	50·0	7	250·0	30
" " dilut. 70%	50·0	6	250·0	25
Spongia pressa	5·0	57	—	—
† Stibium chlorat.	10·0	18	—	—
" sulfur. aurant.	1·0	4	—	—
" " nigr.	50·0	6	—	—
" " " subt. pulv. . . .	50·0	14	—	—
Stramonii fol.	10·0	1	—	—
† Strychninum	0·01	1	—	—
† " nitricum	0·01	1	—	—
Styrax liquid.	10.0	4	50·0	16
Succus liquiritiae pulv.	10·0	8	50·0	35
Sulfur praecipitat.	10·0	13	50·0	60
" sublimatum	50·0	16	250·0	70
Syrupus acetos. citri.	10 0	6	50·0	25
" althaeae	10·0	2	50·0	8
" amygdalinus	10·0	4	50·0	16
" aurantior. cort.	10·0	3	50.0	12
" capillor. ven.	10·0	4	—	—
" cinnamomi	10·0	5	—	—
" diacodii	10·0	2	50·0	8
" ferri jodati	10·0	14	50·0	63
" ipecacuanh.	10·0	5	—	—
" mannatus	10·0	3	50·0	12
" mororum	10·0	3	50·0	12
" rhei	10·0	3	50·0	12
" ribium	10·0	3	50·0	12
" rubi idaei	10·0	3	50·0	12
" simplex	10·0	2	50·0	8
Tabulae althaeae	50·0	22	—	—
Tamarindi pulpa	50·0	7	—	—
Taraxaci herba	50·0	5	—	—
" radix	50·0	5	—	—
Terebinthina comm. :	50·0	5	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Thea Pecco	50·0	63	—	—
Tiliae flores	50,0	9	—	—
Tinctura absinthii comp.	10·0	3	50·0	12
† „ aconiti	5·0	3	50·0	25
„ amara	10·0	4	50·0	16
„ arnicae	10·0	3	50·0	12
„ aurantii cort	10·0	4	50·0	16
† „ belladonnae	5·0	3	50·0	25
„ benzoës	10·0	4	50·0	16
† „ cantharidum	5.0	4	50·0	35
„ cascarillae	10·0	6	—	—
„ castorei canad.	10·0	31	—	—
„ chamomillae	10·0	3	50·0	12
„ chinae comp.	10·0	7	—	—
„ cinnamomi	10·0	3	50·0	12
† „ colchici	5·0	3	50·0	25
† „ digitalis	5·0	3	50·0	25
„ guajaci	10·0	5	50·0	22
„ ipecacuanhae	5·0	6	50·0	50
„ jodi	5·0	8	50·0	68
„ lobeliae	5·0	4	50·0	35
„ malatis ferri	10·0	8	50·0	35
„ myrrhae	10·0	5	50·0	22
† „ nucis vomicae	5.0	4	50·0	35
† „ opii crocat.	5·0	23	50·0	214
† „ opii simpl.	5·0	8	50·0	70
„ ratanhae	10·0	5	50·0	22
„ rhei aquos	10·0	4	50·0	16
„ „ vinosa Darelli	10·0	13	50·0	60
„ spilanthi olerac. comp.	5·0	4	50·0	35
„ valerianae	10·0	4	50·0	16
† „ veratri albi	5·0	3	50·0	25
Trifolii herb.	50·0	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Trochisci ipecacuanhae	5·0	7	—	—
„ santonini	5·0	10	—	—
Unguentum aromaticum	10·0	5	50·0	20
„ Autenriethi	patrz cennik robót receptowych.			
„ cerussae	10·0	4	50·0	16
„ diachylon Dr. Hebra	10·0	8	50·0	36
„ emolliens	10·0	9	50·0	40
„ glycerini	10·0	5	50·0	20
„ hydrargyri	10·0	8	50·0	36
„ juniperi	10·0	5	50·0	20
„ plumbi acetici	10·0	5	50·0	20
„ pomadinum	10·0	5	50·0	20
„ sabadillae	10·0	6	50·0	25
„ simplex	10·0	4	50·0	16
„ sulfuratum	10·0	5	50·0	20
Uvae ursi fol.	50·0	5	—	—
Valerianae radix	50·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Vanillae siliq.	1·0	12	—	—
† Veratrinum	0·05	2	—	—
Veratri alb. rhyz.	10·0	1	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Verbasci flor.	50·0	36	—	—
† Vinum colchici	10·0	10	—	—
„ malagense	50.0	22	—	—
† „ stibiato tartaricum	10·0	10	—	—
Zedoariae rad.	50·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Zincum aceticum	10·0	24	—	—
„ chloratum	10·0	20	—	—
„ oxydatum	10·0	40	—	—
„ sulfuricum	10·0	5	50·0	20
Zingiberis rad.	50·0	16	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—

Cennik robot receptowych.

		ct.
1	Za sporządzenie odwaru wraz z cedzeniem do 500·0 włącznie, jeżeli gotowanie trwa 1/4 godziny	18
	1/2 „	22
	1 „	28
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . . .	5
2	Za sporządzenie naparu (infusio calida) włączając półgodzinne wytrawienie (digestio) wraz z cedzeniem do 500·0 włącznie	18
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . . .	5
3	Za sporządzenie zimnego nalewu (infusio frigida) tudzież za namoczenie (maceratio) wraz z cedzeniem aż do 500·0 włącznie	5
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . . .	2
4	Za wytrawienie bez względu na ilość i wraz z cedzeniem w miarę czasu do 3 godzin włącznie	12
	6 „ „	20
	12 „ „	26
	24 „ „	34
5	Za sporządzenie odwaro-nalewu ma być policzona odpowiednia należytość za odwar a nadto połowa należytości za nalew.	

U w a g a.

a) Drzewka, kory, korzenie, zioła, kwiaty i nasiona, przepisane do sporządzenia odwarów i nalewów, jakoteż do ziółek (species) mają być uważane chociażby to w recepcie nie było wyraźnie wymienione, jako przepisane w stanie pokrajanym, roztłuczonym lub rozgniecionym; należy ich w tym stanie używać i należytość według cennika lekarstw obliczać.

b) Jeżeli lekarstwa na odwar lub nalew zapisane zostały w stanie sproszkowanym, natenczas należy rozumieć pod tem proszek na grubo tłuczony, i policzyć cenę ustanowioną w cenniku lekarstw za „pulvis grossus".

		ct.
6	Za sporządzenie gorącego rozczynu (solutio calida) do 500·0 środka rozczynowego wraz z przecedzeniem	12
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . . .	5
	Uwaga. a) W razie rozpuszczenia soli, wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej. b) Za rozpuszczenie lub zarobienie soli lub innych przetworów leczniczych w celu sporządzenia ciasta pigułkowego, powidełek i kołaczyków, nie wolno policzyć.	
7	Za sporządzenie zimnego rozczynu t. j. za pomocą tłuczka (solutio frigida cum pistillo peragenda)	5
8	Za wypienienie (clarificatio) za pomocą białka, wraz z białkiem	20
9	Za przesączenie (filtrowanie) płynu do 500·0 włącznie . .	5
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . . .	3
10	Za jedno przecedzenie	3
11	Za nasycenie (saturatio)	15
12	Za sporządzenie mleczanki z nasion wraz z przecedzeniem do 500·0 włącznie	15
	Za nadwyżkę aż znowu do 500·0	5
13	Za sporządzenie mleczanki wrzekomej (emulsio spuria) z wszelkich rodzajów olejów, żywic, balsamów i t. d., jakoteż mięszanki olejnej (mixtura oleosa) do 500·0 włącznie . .	10
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . . .	5
14	Za sporządzenie nieklarowanej serwatki, wraz z mlekiem i innemi przyprawami do 200·0 serwatki włącznie . . .	25
	Za nadwyżkę aż znowu do 200·0 serwatki	15
15	Za sporządzenie wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i innemi przyprawami aż do 200·0 włącznie	40
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 200·0 serwatki .	20
16	Za mieszanie drobnego proszku bez względu na to czy jest przy wydaniu podzielone lub nie	10

		ct.
	U w a g a. Jeżeli do proszku zapisany jest cukier olejny, policzyć należy za sporządzenie takowego o 2 ct. więcej.	
17	Za rozdzielenie drobnych proszków na kilka dawek aż do pięciu włącznie wraz z torebkami, okładką i sygnaturą, za każdą dawkę	2
	Za każdą dawkę po nad pięć	1
18	Za mieszanie grubych proszków (pulverum per cribrum trajectorum vel grosse tussorum) bez względu na to, czy przy wydaniu są na dawki podzielone lub nie	5
	U w a g a. Za mieszanie samych ziółek (species) nie wolno policzyć żadnej opłaty.	
19	Za dzielenie grubych proszków lub ziółek (species) na kilka dawek wraz z torebkami, okładką i sygnaturą, za każdą dawkę	2
20	Za papier i sygnaturę na wydanie ziółek (species) prostych środków leczniczych (simplicia) i t. p. bez podzielenia takowych na dawki do 200·0 włącznie	3
	Za większą ilość w ogóle	5
21	Za utarcie lub przetarcie proszku do mieszanki (mixtura) albo do maści	5
22	Za sporządzenie cukru olejnego z wyjątkiem wypadku, jeżeli takowy ma być do proszku dodany	5
23	Jeżeli w recepcie wymagane jest ciągłe przecieranie (trituratio continua), należy się za każdy kwadrans	15
24	Za sporządzenie i uformowanie pigułek, kołaczyków (trochisci) i pastylek aż do 50 sztuk włącznie	25
	Za dziesięć sztuk nad tę liczbę	2
	Należytość za proszek do posypania użyty, ma być policzona stosownie do spotrzebowanej ilości. Jeżeli proszek do posypania nie został przez lekarza wskazany, ma być do tego użyty pulvis rad. liquiritiae.	
25	Za sporządzenie powidełka	15
26	Za sporządzenie plastra lub maści (ceratum) za pomocą mieszania i wałkowania do 150·0 włącznie	10
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2

		ct
	Jeżeli do tego potrzebnem jest topienie, natenczas za stopienie aż do 150·0 należy się	5
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2
27	Za sporządzenie jednego czopka stolcowego	20
	Za każdy dalszy czopek stolcowy	5
28	Za papier ceratowy, okładkę i sygnaturę, potrzebne do wydania plastra lub maści (ceratum) do 150·0 włącznie . . .	3
	Za ilość większą niż 150·0	5
29	Za rozsmarowanie plastra lub maści (ceratum) na płótnie wraz z robotą i płótnem do 50 □ cm.	20
	Za każdy dalszy przyrost rozmiaru do 50 □ cm. . . .	5
30	Za sporządzenie maści lub masy plastrowej (linimentum) tudzież za mieszanie kilku maści lub masy plastrowej do 150·0 włącznie	10
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2
	Jeżeli do tego potrzebnem jest topienie należy się za to aż do 500·0	5
	Za podzielenie maści na większą ilość dawek aż do 5 dawek włącznie wraz z papierem ceratowym, za każdą dawkę	3
	Za każdą dalszą dawkę	2
31	Jeżeli przy ekspedycyi recepty nie ma zastosowania żadna z dotąd wskazanych robót receptowych, należy się za jednorazowe odważenie lub policzenie kropel	2
	Za każde dalsze odważenie lub liczenie kropel . . .	1
32	Za opakowanie, t. j. korek, papier, szpagat i sygnaturę . .	3
33	Za opieczętowanie naczynia przy wydaniu lekarstwa w wypadkach, w których tego zażądano	3
34	Rozumie się, że osobno liczyć należy opłatę za zarządzone przez pewnych lekarzy niezwykłe manipulacye.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe białe flaszki na lekarstwa:	
Za sztukę do 50 gramów włącznie	5
„ nad 50 „ do 200 gramów włącznie . .	7
„ „ 200 „ „ 300 „ „	8
„ „ 300 „ „ 400 „ „ . . .	10
„ „ 400 „ „ 800 „ „ . . .	15
„ „ 800 „ „ 1500 „ „ . .	22
Flaszki podwójne, białe flaszki na proszki, flaszki hyalitowe lub czernione, mogą być policzone o połowę ceny drożej aniżeli zwykłe białe flaszki na lekarstwa.	
Zwykłe słoiki na lekarstwa:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	3
„ powyżej 20 gramów do 100 gramów włącznie . .	5
„ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	7
„ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	8
„ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	15
Słoje porcelanowe:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	6
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie . .	10
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	14
„ „ 100 „ „ 150 „ „ . .	18
„ „ 150 „ „ 200 „ „ . .	24
Jeżeli do słojów porcelanowych dodana zostanie nakrywka, to za taką nakrywkę z drzewa lub z kruszcu wraz z sygnaturą należy się przy słojach porcelanowych do 20 gramów . .	5

	ct.
przy słojach powyżej 20 gramów do 100 gramów włącznie . .	8
„ „ „ 100 „ w ogóle	12
Pudełka tekturowe bez falcu wraz z sygnaturą:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	4
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie .	6
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	7
„ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	9
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z sygnaturą:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	6
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie . .	8
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	10
„ „ 100 „ „ 150 „ „ . .	12
Pudełka zasuwane wraz z sygnaturą:	
Za sztukę obejmującą do 5 proszków	6
„ „ nad 5 do 10 proszków	10
„ „ „ 10 „ 20 „	15

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Absinthii herb. sciss.	50·0	4	500·0	36
Acetum	100·0	3	500·0	13
„ pyrolign. crud.	100·0	4	500·0	18
Acidum acet. conc. venale 1·028	50·0	10	500·0	90
† „ arsenic. subt. pulv.	50·0	8	500·0	70
„ carbolicum	50·0	22	500·0	209
„ hydrochloric. conc. crud.	100·0	10	500·0	45
„ nitric. conc. crud.	100·0	9	500·0	40
„ salicylic.	1·0	3	—	—
„ sulfuric. anglic.	100·0	6	500·0	27
„ tannicum	10·0	25	50·0	118
Aether crudus	100·0	18	500·0	85
Aloë lucida	50·0	8	500·0	72
„ „ gross. pulv.	50·0	11	500·0	99
Althaeae herb. sciss.	50·0	4	500·0	36
„ rad. elect. (II[da]) sciss.	50·0	7	500·0	65
„ „ „ gross. pulv.	50·0	13	500·0	116
Alumen	50·0	3	500·0	26
„ pulv.	50·0	6	500·0	55
„ ustum	50·0	6	500·0	54
„ „ pulv.	50·0	9	500·0	83
Ammonia	50·0	8	500·0	75
Ammoniacum	50·0	9	500·0	80
Ammonium carbon.	50·0	8	500·0	75
„ chlorat. crud.	50·0	6	500·0	54
Amylum pulv.	50·0	7	500·0	60
Angelicae rad. sciss.	50·0	7	500·0	65
„ „ gross. pulv.	50·0	10	500·0	90
Anisi vulgar. fruct.	50·0	7	500·0	65

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Anisi vulgar. fruct. pulv.	50 0	12	500·0	106
Aqua calcis	500·0	6	—	—
„ chlori	50·0	7	500 0	65
„ destillata	500 0	10	—	—
„ kreosoti	500·0	18	—	—
„ laurocerasi	50·0	20	—	—
„ vegeto-miner. Goul.	500 0	10	—	—
Argentum nitric. fus.	5·0	70	—	—
Arnicae flor. sciss.	50 0	6	500·0	55
„ rad. „	50·0	8	500·0	70
Asa foetida	50·0	15	500 0	140
„ „ pulv.	50·0	20	500·0	188
† Atropinum sulfuric.	0·01	3	—	—
Axungia porci	50·0	7	500·0	64
† Belladonnae fol. sciss.	50 0	7	500.0	63
Calami rhyzom. sciss.	50·0	6	500·0	54
„ „ gross. pulv.	50 0	9	500 0	80
Calcium carb. nativ.	100·0	3	500·0	13
„ „ „ pulv.	50 0	5	500·0	40
„ hypochloros.	50 0	4	500·0	36
„ oxydat.	50·0	2	500 0	18
„ „ pulv.	50·0	4	500 0	35
Camphora	50·0	14	500·0	130
† Cantharides	50·0	38	—	—
† „ pulv.	50 0	48	—	—
Carbo lign. depur. pulv.	50 0	5	500 0	46
Carvi fructus	50 0	6	500 0	55
„ „ pulv.	50·0	12	500 0	106
Cera flava	50·0	18	500·0	175
Chamomillae rom. flor.	50·0	11	500 0	103
„ vulg. flor. gross. pulv.	50 0	12	500 0	106
Chinae cortex fusc.	50 0	57	500·0	540
„ „ „ gross. pulv.	50·0	60	500·0	570
Chininum hydrochloric.	0·10	5	1 0	44

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
† Chloralum hydrat.	10·0	18	50·0	80
Chloroformium pur. venale . . .	50·0	35	—	—
Cinae flores	50·0	7	500·0	58
„ „ pulv.	50·0	12	500·0	110
Cinnamomi cortex	50·0	9	500·0	80
„ gross. pulv.	50·0	12	500·0	106
Collodium	50·0	20	—	—
Colocynthidum fruct. sc.	50·0	60	—	—
Conii macul. herb. sc.	50·0	4	500·0	34
Cuprum sulfuric.	50·0	9	500·0	86
Digitalis fol. sc.	50·0	5	—	—
Emplastrum diachyl. simpl.	50·0	11	500·0	100
Euphorbium	50·0	6	—	—
„ pulv.	50·0	14	500·0	132
† Extractum belladonnae	5·0	31	—	—
„ filic. maris	5·0	34	—	—
† „ hyoscyami fol.	5·0	23	—	—
† „ nucis vomicae	5·0	52	—	—
„ punicae granat.	5·0	22	—	—
„ scillae	5·0	10	—	—
Ferrum sesquichl. sol.	50·0	12	—	—
„ sulfuric. cr. pur.	50·0	4	500·0	34
„ „ venale	500·0	10	—	—
Filicis mar. rhyz. sc.	50·0	5	500·0	42
„ „ „ gross. pulv.	50·0	9	500·0	83
Foeniculi fructus	50·0	6	500·0	54
„ „ pulv.	50·0	11	500·0	102
Gallae gross. pulv.	50·0	13	500·0	122
Gentianae rad. sc.	50·0	5	500·0	45
„ „ gross. pulv.	50·0	8	500·0	72
Glycerinum	50·0	8	500·0	76
Guajacum	50·0	28	500·0	265
Gummi arab. elect. (II[da])	50·0	9	500·0	85
† Hydrargyrum bichl. corros. pulv. . .	10·0	7	500·0	33

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
† Hydrargyrum bijodat rubr.	5·0	20	—	—
† „ chlorat. mite pulv.	5·0	7	50·0	62
† „ oxydat. flavum	5.0	16	—	—
Hyoscyami fol. sc.	50·0	5	500·0	46
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	50 0	87	—	—
Jalapae tub. gross. pulv.	50 0	22	—	—
† Jodoformium	1 0	14	—	—
Jodum	5 0	38	—	—
Juniperi fructus	50 0	2	500·0	15
„ „ gross. pulv.	50·0	5	500 0	40
Kalium carbon. crud.	50 0	6	500·0	55
„ chloricum	50·0	12	500·0	115
„ hydro oxyd. pur. ven.	50 0	39	—	—
„ hydro-tartar. pulv.	50 0	18	500 0	168
„ hypermangan. cryst.	5·0	19	—	—
„ jodatum	50·0	145	—	—
„ nitricum	50·0	6	500·0	56
„ „ pulv.	50 0	9	500·0	82
† „ stibiat.-tart. pulv. (ven.)	50·0	25	—	—
„ sulfuratum	50·0	51	—	—
„ „ pro balneo	50·0	8	500 0	70
„ sulfuricum	50·0	6	500·0	52
„ „ pulv.	50 0	8	500·0	76
„ tartaric.	50 0	39	—	—
Kamala	10 0	28	—	—
Kreosotum	10·0	6	—	—
Lini sem.	50·0	3	500·0	27
„ „ plac. gr. p.	50·0	4	500·0	30
Liquiritiae rad. sc.	50·0	4	500.0	36
„ „ decort. gross. pulv.	50·0	13	500·0	116
Magnesium carb. hydr.-oxyd. pulv.	50.0	16	500·0	148
„ sulfuric.	50·0	4	500·0	36
Malvae fol. sciss.	50 0	5	500·0	45
Manganum hyperoxyd. nat. pulv.	50·0	7	500·0	64

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Mel depuratum	50 0	8	500·0	72
† Morphinum hydrochloric.	0 05	3	—	—
Myrrha	50 0	28	500 0	265
„ pulv.	50 0	33	500 0	304
Natrium boracic. pulv.	50·0	11	500·0	101
„ carbon. cryst. venal. . . .	50·0	2	500 0	17
„ salicylic.	1 0	3	—	—
„ sulfuric. cryst. venal. . . .	50·0	2	500 0	15
† Nux vomica gross. pulv.	50·0	8	500 0	76
Oleum amygdal. dulc.	50·0	28	—	—
„ cadinum	50 0	9	500 0	80
„ croton. tiglii	1 0	4	—	—
„ hyosciami fol. coct.	50·0	13	—	—
„ jecoris aselli	50·0	6	500·0	55
„ lauri	50 0	10	500·0	95
„ lini	50·0	7	500 0	61
„ olivarum (II^{da})	50 0	10	500·0	95
„ sinapis aether	1·0	12	—	—
„ terebinth. rectif.	50·0	5	500 0	42
† Opium subt. pulv.	5·0	39	—	—
Petroleum crud. (Polonic.)	50·0	7	500·0	66
Pix liquida	50·0	4	500·0	34
Plumbum acet. venale	50·0	8	500·0	70
„ acet. basic. solut.	50·0	12	500·0	110
„ carbonic. pulv.	50·0	8	500·0	73
„ oxydat. pulv.	50·0	8	500·0	76
Pulvis Doveri	5·0	8	—	—
Quercus cort. sciss.	50·0	4	500·0	34
„ „ gross. pulv.	50 0	7	500·0	62
Sabadillae fruct.	50·0	8	500·0	70
„ „ pulv.	50·0	14	500·0	124
Saccharum pulv.	50·0	7	500·0	66
Salicis cort.	50·0	4	500.0	37
Salviae folia	50·0	9	500·0	85

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Sapo kalinus	50·0	6	500·0	52
„ medicinal.	50·0	12	—	—
Scillae bulbus	50·0	2	500·0	18
„ „ sicc. pulv.	50·0	9	500·0	84
Sebum ovile	50·0	12	500·0	106
† Secale cornut.	50·0	11	500·0	102
† „ „ pulv.	50·0	20	500·0	182
Sinapis semin.	50·0	5	500·0	45
† Solutio arsenic. Fowleri	5·0	2	50·0	16
Species aromatic.	50·0	11	500·0	104
Spiritus camphorat.	50·0	8	500·0	70
„ saponatus	50·0	10	500·0	90
„ vini dilut. 70%	50·0	5	500·0	44
Spongia press. venal.	5·0	29	—	—
Stibium sulfur. aur. p. ven.	50·0	33	—	—
„ „ nigr. ven.	50·0	4	500·0	32
„ „ „ „ pulv.	50·0	8	500·0	70
† Strychninum	0·05	2	—	—
Styrax liquid.	50·0	14	—	—
Sulfur. sublim. lot. venal.	50·0	3	500·0	26
Terebinthina commun.	50·0	4	500·0	36
† Tinctura aconiti	50·0	16	—	—
„ arnicae	50·0	11	500·0	100
† „ belladonnae	50·0	16	—	—
† „ cantharid.	50·0	25	—	—
† „ digitalis	50·0	16	—	—
„ jodi	50·0	49	—	—
„ myrrhae	50·0	20	—	—
† „ nucis vomic.	50·0	16	—	—
† „ opii simpl.	50·0	59	—	—
† „ veratr. albi	50·0	16	—	—
Unguentum cerussae	50·0	12	500·0	108
„ glycerini	50·0	16	—	—
„ hydrargyri	50·0	32	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Unguentum plumb. acetic	50 0	17	500 0	158
„ simplex	50·0	15	500·0	138
„ sulfurat.	50·0	12	500·0	110
Valerianae rad. sciss.	50·0	6	500·0	54
„ „ gross. pulv.	50 0	9	500·0	83
Veratri alb. rhyz. sc.	50 0	5	500 0	40
„ „ „ gross. pulv. . . .	50 0	8	500·0	70
Zincum chlorat.	10·0	16	—	—
„ oxydat. pur. venale	50·0	28	—	—
„ sulfuric	50·0	5	—	—
Zingiberis rad.	50 0	13	500·0	120
„ „ gross. pulv.	50·0	15	500·0	142

Dodatek do §. 3. str. 52.

T a b u l a

exhibens doses medicamentorum, toxicae indolis maximas pro adulto, ultra quas medicus ne praescribat pro usu interno nisi addito signo exclamationis : !

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Acidum arsenicosum	0 006	0·08	0 012	0·16
„ carbolicum crystallisatum . . .	0 05	0·65	0·15	2·00
„ hydro-cyanicum (Pharmac. austr. 1855.)	0 05 sive gutt. 2	0·68	0·20	2·7
Aconiti tubera	0·12	1·6	0·60	8·2
Aconitinum	0·007	0·09	0·04	0·55
Apomorphinum hydrochloricum qua emeticum (injectione subcutanea adhibendum)	0·010	—	—	—
Aqua amygdalar. amarar. concentrata . .	1·50 sive gutt. 40	20·5	5·00	68·5

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Aqua laurocerasi	1·50	20·5	5 00	68·5
	sive gutt. 40			
Argentum nitricum	0·03	0·4	0·20	2·7
Atropinum	0·002	0·02	0·006	0·08
„ sulfuricum	0·002	0·02	0·006	0·08
Belladonnae folia	0·15	2·0	0·60	8·2
„ radix	0·07	1·0	0·30	4·0
Cantharides	0 07	1·0	0·20	2·7
Colchicinum	0·003	0·04	0·009	0·12
Colocynthid. fruct.	0·30	4·0	1·00	13.7
Conii macul. herb.	0·30	4·0	2·00	27·4
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	5·5	—	—
Digitalinum	0·002	0·02	0·01	0·14
Digitalis folia	0·20	2·7	0·60	8·2
Extractum aconiti tuberum	0·03	0·4	0·12	1·6
„ belladonnae foliorum	0 10	1·4	0·40	5·5
„ „ radicis	0·05	0·7	0·20	2·7
„ cannabis indicae	0·10	1·4	0·30	4·0
„ colocynthidis	0·10	1·4	0·40	5·5
„ conii	0·18	2·5	0 60	8·2
„ hyoscyami foliorum	0 15	2·0	0·80	11·0
„ nucis vomicae	0·04	0·55	0·20	2·7
„ opii	0 10	1·4	0 40	5·5
Ferrum jodatum	0·06	0·8	0·24	3·3
Hellebori virid. rad.	0·30	4·0	1 20	16 4
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·01	0·13	0·04	0 5
„ bijodatum rubrum	0 01	0·13	0·04	0·5
„ jodatum flavum	0·06	0·8	0 40	5·5
„ oxydatum flavum	0·03	0·4	0·10	1·4
Hyoscyami folia	0·30	4·0	1·0	13·7
Jodum	0·03	0·4	0·12	1·6
Kalium stibio-tartaricum	0·30	4·0	1·00	13·7
Kreosotum	0 04	0·55	0·16	2·2

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Lactucarium	0·30	4·00	1·20	16·4
Morphinum	0·02	0·28	0·10	1·4
„ aceticum	0·03	0.4	0·12	1·6
„ hydro-chloricum : . . .	0·03	0.4	0·12	1·6
Nux vomic. pulv.	0·12	1·6	0 50	6·8
Oleum crotonis	0·06	0 8	0·30	4·0
Opium pulveratum	0·15	2·0	0 50	6·8
Phosphorus	0 001	0.01	0 005	0·06
Plumbum aceticum	0 07	1·0	0·50	6·8
Santoninum	0 10	1·4	0·50	6·8
Solutio arsenicalis Fowleri . . . ,	0·50	6·8	1·20	16·4
Stramonii fol. . . . , . .	0·25	3·3	1·00	13·7
Strychninum . , ...	0·007	0 09	0 02	0·27
„ nitricum . . . . ,	000 7	0·09	0 02	0·27
Tinctura aconiti	0·50	6·8	1·50	20 5
„ belladonnae	1·00	13·7	4·00	55·0
„ cantharidum . , ...	0·50	6·8	1·00	13 7
„ colchici seminum . . , .	1·00	13·7	3·00	41.1
„ digitalis	1·00	13·7	4 00	55·0
„ jodi . . . . , . .	0·30	4·0	1·00	13·7
„ nucis vomicae	0·50	6·8	1·50	20·5
„ opii crocata	0.50	6·8	2·00	27·4
„ „ simplex	0 50	6·8	2·00	27·4
Veratri albi rhizoma . . , . .	0·30	4·0	1·02	16·4
Veratrinum	0 01	0·13	0·03	0·4
Vinum colchici	1·00	13·7	3 00	41·1
Zincum aceticum	0·05	0·68	0 30	4·0
„ cyanatum	0·005	0·06	0 012	0·16
„ sulfuricum	0·05	0·68	0·30	4·0
„ „ qua emeticum . . .	0·80	11·0	—	—

Nr. 44.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. Grudnia 1878 r. l. 16.442, dotyczące dodatku do farmakopei z roku 1869.

1. Począwszy od 1. Stycznia 1879 winni się urzędnicy zdrowotni, lekarze, chirurdzy i weterynarze tudzież aptekarze zastosować do dodatku do farmakopei, wydanego pod tytułem „Additamenta ad Pharmacopoeae Austriacae editionem sextam".

2. Każda apteka winna się zaopatrzyć w drukowany egzemplarz tegoż.

3. O rozporządzeniu niniejszem winny urzęda polityczne w odpowiedni sposób zawiadomić służbę zdrowia i aptekarzów.

Auersperg m. p.

Acidum benzoicum.

Flores Benzoes.

Crystalli sublimatione Benzoes obtentae sint albidae, nitoris sericei, odoris benzoini, saporis aciduli, in aquae frigidae partibus 200, fervidae 25, in spiritu vini et aethere facile et perfecte solubiles, calefactae primum liquescant, dein avolent nullum residuum relinquentes.

Solutio aquosa, addito acido chromico, ad ebullitionem evecta odorem amygdalarum amararum ne exhalet, neque colorem viridem induat.

Acidum salicylicum.

Acidum orthohydroxybenzoicum. Acidum spiricum.

Exhibet crystallos prismaticas sive pulverem microcrystallinum album, reactionis acidae, odoris fere expertem, saporis dulciusculi acidi, in aqua

frigida difficile, in aqua fervida et glycerino facile, in spiritu vini, aethere et fervido chloroformio plane solubiles. Solvitur quoque in solutionibus salium reactionis alcalinae.

Solutio aquosa cum ferro sesquichlorato mixta colorem violaceum induit.

Cum calce mixtum et in tubo probatorio calefactum decomponitur, vapores acidi carbolici emittens.

Acidum salicylicum in spiritu vini solutum evaporatione gignat efflorescentiam crystallinam albam, fuscam producens rejice.

Calefactum liquescat et dein ex integro comburatur.

† Apomorphinum hydrochloricum.

Pulvis crystallinus griseo-albus, exiguis crystallis decoloribus, splendentibus intermixtus, aeri humido expositus viridescens, in aqua, spiritu vini, aethere et chloroformio solubilis. Solutio aquosa decolor est reactionis neutrius, calefacta citius virescit, reactionem alcalinam exhibens.

Solutio aquosa cum acido nitrico concentrato tractata colorem sanguineum, cum ferro sesquichlorato amethystinum, cum kalio hydroxydato nigrum colorem trahit; cum natrio hydrocarbonico praecipitatum album deponit, quod in aethere purpureo, in chloroformio violaceo colore solvitur.

Servetur vasis optime clausis in loco sicco.

Dosis maxima pro injectione subcutanea singula 0.010.

Cassia Fistula.

Cassia Fistula L. Arbor in India orientali indigena, in regionibus calidis plantata. Papilionaceae — Caesalpineae.

Legumina (Fructus Cassiae Fistulae) cylindrica indehiscentia, 3—6 decimetra longa, $1^1/_2$—$2^1/_2$ centimetra diametro, pericarpio lignoso, extus fusco-nigricanti nitido laevi, intus septis transversis orbicularibus lignosis

in loculos plurimos monospermos, pulpam atram tenacem, saporis dulcis continentes divisa.

Rejiciantur legumina pulpa mucida, insectis corrosa aut nimis exsiccata.

Castoreum.

Castoreum Canadense s. Americanum s. Anglicum.

Castor Americanus Cuv. Animal Americam borealem habitans. Mammalia. Rodentia.

Folliculi inter anum et genitalia utriusque sexus positi, exsiccati oblongi vel oblongo-pyriformes, ex parte compressi, saepe duo inter se conjuncti, superficie plus minusve rugosi nigro-fuscescentes, membranis instructi duabus exterioribus arcte coalitis et difficulter separabilibus, integumentum tenue formantibus et duabus interioribus, lamellatim trajicientibus cavum, repletum massa subresinosa, in fractura nitenti, colore e rubrofusco vel e fusco-nigro, odore peculiari, sapore aromatico-amariusculo, masticando dentibus adhaerenti, in spiritu vini et aethere pro magna parte solubili.

Chininum tannicum.

Pulvis amorphus, flavescens, saporis adstringentis amari, in aqua difficilime, in spiritu vini rectificatissimo facile solvendus. Pulvis cum aqua calefactus conglobatur.

Solutio aquosa, addito ferro sesquichlorato, colorem caeruleo nigrum induit. Praeparatum cum dupla quantitate plumbi oxydati pulverati et aqua in pultem intime contritum et modico calore siccatum, dein cum spiritu vini extractum, solutionem praebeat, quae evaporata chininum relinquit.

† Chloralum hydratum.

Crystalli rhomboideo-prismaticae sive aciculares, decolores, reactionis neutrius vel paulum acidae, odoris peculiaris aromatici, saporis ingrati

amaricantis, in aequali parte aquae cito solubiles, solvuntur quoque in spiritu vini et aethere; solutio aquosa addito kalio hydrico turbatur et chloroformium deponit.

Versus temperaturam 50° circiter liquescat ad 96—98° calefactum destillet.

Cum acido sulfurico concentrato modice calefactum, colorem fuscum ne trahat; acidum hydrochloricum ne redoleat; neve admota ammonia caustica nebulas efformet.

Servetur vase optime clauso in loco sicco a luce remoto.

Collodium.

Liquor syrupi consistentiae, opalescens, decolor, aere cito exiccans; servetur vase optime clauso, loco frigido, luce remoto.

Extractum Rhei.

E radice rhei contusa paretur ut extractum centaurii. Evaporetur ad siccum.

Ferrum hydro-oxydatum dialysatum liquidum.

Ferrum oxydatum dialysatum solutum.

Ex ferro sesquichlorato basico dialyseos ope paratum, praebeat liquorem limpidum, coloris intense rubri, saporis modice adstringentis, qui addita acidi sulfurici diluti gutta cito in gelatinam abeat.

Viginti grammata liquoris ad siccitatem evaporatae residuum relinquant, ponderis grammatis unius, quod ex ferro oxydato constet, cui exigua nonnisi quantitas ferri hydrochlorici basici admixta sit.

Ferrum et Natrium pyrophosphoricum.

Natrium pyrophosphoricum ferratum. Pyrophosphas ferri et sodae.

Sistit pulverem album cristallinum, saporis mite salsi non styptici. In aqua frigida tardius et difficile, in tepida facilius solvitur. Ex solutione aquosa sal integer spiritu vini rectificatissimo praecipitatur in flaccis caseosis albissimis. Solutio aquosa protracta ebullitione turbatur, efformato ferro orthophosphorico. Etiam acida hanc transmutationem efficiunt.

Solutio aquosa argento nitrico addito praecipitatum album in acido nitrico solubile producat, neque natrio carbonico turbetur.

Natrii chlorati et sulfurici nonnisi vestigia conceduntur.

† Jodoformium.

Pulvis microcrystallinus, pinquescens, coloris citrini, odoris crocei, saporis ingrati jodum referentis. In aqua insolubilis, in spiritu vini concentrato et in aethere solvitur.

Super laminam platineam calefactum liquescit dein avolat, residuum alcalinum ne relinquat.

Servetur vase vitreo epistomeo vitreo optime clauso.

Lignum Campechianum.

Haematoxylon Campechianum L. Arbor indigena in America centrali. Papilionaccae — Caesalpineae.

Lignum tinctorium in codicibus truncorum magnis, cortice et alburno destitutis, extrinsecus e caeruleoatris, intus e fusco-rubris, ponderosum, durum, in fissura grosse fibrosum, in segmento transverso zonis subconcentricis undulatis, per vices colore saturatiore et dilutiore et radiis medullaribus,

inter se proximis subtilissimis decussatum, saporis subdulcis subadstringentis, inter masticandum salivam colore violaceo tingens.

In officinis merx prostat *scissa* in ramenta et scobes extrinsecus interdum nitore ex aureo-viridescenti praeditas.

Liquor Ammonii anisatus.

Spiritus salis ammoniaci anisatus.

Rpe: **Spiritus vini 90%**

grammata centum 100

Olei Anisi

grammata quinque 5

Solve et adde

Ammoniae pur. liquid.

grammata viginti quinque 25

Servetur in vase bene clauso.

Mixtura gummosa.

Rpe: **Gummi arabic. pulv.**

grammata decem 10

Sacchari albi pulv.

grammata quinque 5

solve sensim affundendo in

Aquae destillatae.

grammatibus centum et quinquaginta 150

Paretur ex tempore.

Natrium salicylicum.

Pulvis crystallinus, albissimus, inodorus, saporis mite alcalini, facillime in aqua, facile in spiritu vini solubilis. Solutio aquosa sit decolor, sedimentum fuscum ne demittat, neque acidum sulfuricum concentratum colore fulvo impertiat.

Servetur vase vitreo optime clauso loco obscuro.

Oleum Lini.

Oleum venale pingue siccescens e seminibus Lini usitatissimi expressione calida paratum, sit spissiusculum, limpidum, e subfusco flavum, odoris proprii debilis.

Rancidum, turbidum vel minus spissum rejiciatur.

Pulpa Cassiae.

Rpe: **Cassiae Fistulae** *q. v.*

Exime pulpam cum dissepimentis transversis et seminibus ope spatulae elue cum

Aquae fontanae tepidae *q. s.*

Trajice per cribrum setaceum et inspissa cauta evaporatione in vase porcellaneo ad extracti liquidi consistentiam, dein admisce

Pulpae

ternis partibus

Sacchari pulverati

partem unam

et evaporatione in balneo aquae inspissa ad legitimam pulpae consistentiam.

Sit odoris melliti, saporis grate dulcis et nulla vestigia inquinationis metallicae prodat.

Spiritus Saponis kalini.

Rpe: **Saponis kalini**

grammata ducenta 200

Spiritus Lavandulae

grammata centum 100

Digere et filtratum serva.

Styrax liquidus.

Liquidambar orientalis Miller. Arbor Asiae minoris. Platanaceae.

Balsamum, e cortice praeparatum, sistit massam tenaci-liquidam, turbidam, in aqua demergentem et cum aliquanto aquae permixtam, coloris e griseo-fuscescentis, odoris peculiaris fragrantis, saporis aromatici subamaricantis.

Cum aequali spiritus vini concentrati pondere solutionem praebeat, quae filtrata et evaporata massam fusco flavescentem pellucidam, in aethere limpide solubilem relinquat.

Syrupus Ipecacuanhae.

Rpe: **Ipecacuanhae rad. rud. tus.**

grammata tria 3

Aquae communis calidae

grammata centum et octo 108

Spiritus vini 70%

grammata quindecim 15

Digere per diem et filtra. In liquoris

grammatibus centum et viginti 120

solve digerendo

Sacchari

grammata ducenta 200

ut fiat syrupus.

Tinctura Cascarillae.

E cortice cascarillae grosse tuso paretur ut tinctura aconiti.

Tinctura Castorei canadensis.

E castoreo canadense contuso et minutim conciso paretur ut tinctura aconiti.

Tinctura Chinae composita.

Rpe: **Chinae fusc. cort. gr. pulv.**

grammata sexaginta 60

Gentianae rad. sciss.

Aurantiorum cort. flaved. sciss.

grammata viginti 20

Spiritus vinis 70%

grammata trecenta et sexaginta 360

Aquae Cinnamommi simpl.

grammata centum et viginti 120

Digere per sex dies, exprime et filtra.

Unguentum diachylon Dr. Hebra.

Rpe: **Emplastri diachylon simpl. rec. parati**

grammata centum 100

Emplastro adhuc liquido admisce

Olei olivarum

grammata septuaginta 70

(vel tantum)

ut fiat unguentum molle, cui adde

Olei Lavandulae

grammata quatuor 4

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 17. Marca 1879. **Część V.**

Nr. 45.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Lutego 1879 r., do l. 7358, względem pokrycia niedoboru funduszu krajowego na rok 1879.

Jego Ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 29. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę powziętą przez Sejm krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Października 1878 następującej treści.

Art. I.

Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego na rok administracyjny 1879, uchwala Sejm dodatki do podatków stałych z dodatkiem $^1/_3$ części po 34 centów od każdego złotego austr.

Art. II.

Sejm upoważnia Wydział krajowy do przenoszenia w wydatkach zwyczajnych oszczędności jednej rubryki na potrzeby drugiej, z tem zastrzeżeniem że Wydział krajowy każde zboczenie od preliminarza usprawiedliwi.

Co się podaje do wiadomości.

Potocki m. p.

Nr. 46.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Rzeszowa prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Rzeszowa prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, pod następującemi warunkami:

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. Na drodze zwanej: Łańcucko-Tyczyńska.
2. „ „ „ Ruskawieś.
3. „ „ „ Sandomierska.
4. „ „ „ Krakowska.
5. „ „ „ Stajnie.
6. „ „ „ Psiarniska.
7. „ „ „ Staroniwa.

Rogatka na drodze zwanej Ruskawieś, tudzież rogatka na drodze Łańcucko-Tyczyńskiej, mają być postawione w takich punktach, ażeby na pierwszej — przejazd pomiędzy miastem a dworcem kolejowym i magazynami kolejowemi, na drugiej zaś — komunikacya pomiędzy Tyczynem a Łańcutem wolne były od myta kopytkowego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko, przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1. Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.
2. Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.
3. Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Źrebięta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich — nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Rzeszów przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym

kosztorysem tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina miasta Rzeszów Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu, a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Rzeszów wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniała, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Rzeszowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarkowych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. Lutego 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 47.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Brzeżan prawa do poboru kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Gąlicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brzeżany prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, pod następującemi warunkami.

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać na sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1) Na drodze ku Posuchowu za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki.

2) Na rządowym gościńcu, wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką.

3) Na gościńcu ku Rajowi, obok bramy żelaznej za cmentarzem.

4) Na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik, za ostatniemi chałupami przedmieścia.

5) Na gościńcu rządowym, wiodącym do Lwowa, przy rogatce Lwowskiej.

6) Na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi przy rogatce Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

2) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

3) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Brzeżany przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym kosztorysem tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina miasta Brzeżany Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Brzeżany wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa, w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brzeżan pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. Lutego 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 48.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Stanisławowa prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującemi warunkami.

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać na następujących dziewięciu do miasta prowadzących drogach:

1. Mykityńce — Knihynin
2. Krechowce — Knihynin.
3. Pasieczna — Knihynin.
4. Opryszowce — Knihynin.
5. Czukałówka — Knihynin.
6. Krechowce — Knihynin, (ulica Lipowa).
7. Zagwoźdź — Knihynin
8. Wolczyniec —Knihynin.
9. Na drodze do kolei żelaznej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1. Od konia, osła lub muła w zaprzęgu, 3 (trzy) centy.
2. Od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu, 2 (dwa) centy.
3. Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) cent.
4. Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) centa.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Stanisławowa, przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina miasta Stanisławowa Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art X.

Gdyby gmina miasta Stanisławowa wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym, wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych nie będzie gmina miasta Stanisławowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmacznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. Lutego 1879.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg m. p.

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Lutego 1879 r., L. 8105, o wprowadzeniu w życie c. k. urzędu cechowniczego w Przemyślanach.

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu zezwoliło reskryptem z dnia 3 grudnia 1878 r. L. 33.959, w porozumieniu z wysokiemi Ministerstwami spraw wew. i Skarbu na ustanowienie nowego urzędu cechowniczego w Galicyi z siedzibą w Przemyślanach dla sprawdzania i cechowania miar długości, miar dla płynów i przedmiotów sypkich, wag handlowych, ciężarków i boczek.

Co się podaje do powszechnej wiadomości w myśl §. 3. rozporządzenia Min. z dnia 3 kwietnia 1875 r. Nr. 45 Dz. pr. pań. z oznajmieniem, że jednocześnie zarządza się wprowadzenie w życie tego urzędu.

Potocki w. r.

Nr. 50.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Lutego 1879 r., L. 8340 o dodatku do podatków dla funduszu indemnizacyjnego w r. 1879.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5. Stycznia 1879 r. zatwierdzić Najłaskawiej uchwalony przez Sejm krajowy rozkład dodatków na rok 1879, a mianowicie dla funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej po 48 ct., a dla funduszu ind. Wielkiego Księstwa Krakowskiego po 37 ct. od jednego złotego w. a. podatków bezpośrednich z dodatkiem jednej trzeciej części.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z oznajmieniem, że równocześnie zarządza się pobór tych dodatków na rzecz funduszu indemnizacyjnego.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 24. Marca 1879 **Część VI.**

Nr. 51.

Obwieszczenie

c k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291, o udzieleniu Radzie powiatowej w Nisku prawa do pobierania myta od mostów na rzece Tanwi pod Ulanowem i na Rudzie w gminie Rudzie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r., najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Nisku prawa do pobierania myta od mostów na rzece Tanwi pod Ulanowem i na Rudzie w gminie Rudzie.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nisku, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały dalsze prawo do pobierania myta od mostów:

1. na rzece Tanwi pod Ulanowem

2. na rzece Rudzie (inaczej Trzebosicy) w gminie Rudzie.

Art. II

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru.

I. od mostu na Tanwi pod Ulanowem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 4 (cztery) ct

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 3 (trzy) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

d) od jednej osoby czy to idącej czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu, $^1/_2$ (pół) ct.

II. od mostu na Rudzie (inaczej Trzebosicy) w gminie Rudzie.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny i t. p, 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Rada powiatowa obowiązaną jest zwrócić z dochodów mytniczych od mostu na Tanwi w ratach dotychczasowych, resztę subwencyi udzielonej z funduszu krajowego na budowę tegoż mostu.

Art. IV.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty myta lub zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 52.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291 o udzieleniu Radzie powiatowej Dolińskiej prawa do pobierania myta mostowego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Dolińskiej prawa do pobierania myta mostowego.

Art. I.

Radzie powiatowej Dolińskiej, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Siwce przy drodze dojazdowej do dworca kolejowego w Krechowicach pod warunkiem utrzymania drogi i mostu własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy według następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 53.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291 o udzieleniu Radzie powiatowej Podhajeckiej prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej z Podhajec ku Haliczowi.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Podhajeckiej prawa do pobierania myta przy drodze powiatowej z Podhajec ku Haliczowi.

Art. I.

Radzie powiatowej w Podhajcach, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta drogowego przy drugiej rogatce około Panowic, na drodze powiatowej z Podhajec ku Haliczowi, pod warunkiem utrzymania omyconej przestrzeni w dobrym stanie kosztem funduszów powiatowych.

Art. II.

Myto pobierać należy na tej rogatce podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły i osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Potocki w. r.

Nr. 54.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291, o odnowieniu koncessyi na pobór myta przewozowego przez rzekę Bug dla obszaru dworskiego w Ulwówku.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę

Sejmu krajowego, o odnowieniu koncessyi na pobór myta przewozowego przez rzekę Bug dla obszaru dworskiego w Ulwówku.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Ulwówku powiatu Sokalskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo do pobierania myta przewozowego przez rzekę Bug w Ulwówku pod warunkiem utrzymania przyrządów przewozowych w dobrym stanie i własnym kosztem.

Art. II.

Myto pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct

b) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią wszelkiego rodzaju bydlęta ssące przy matkach za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 1 (jeden) ct.

d) od każdej osoby pieszej lub jadącej wozem, wyjąwszy woźnicę lub jadącej wierzchem, 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze przewozowego mają być zastosowane przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 55.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Sufczynie dalszego prawa do pobierania myta od mostów na rzece Stubnicy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Sufczynie dalszego prawa do pobierania myta od mostów na rzece Stubnicy.

Art I.

Obszarowi dworskiemu w Sufczynie, powiatu Dobromilskiego, na dalsze lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta od dwóch mostów na rzece Stubnicy w Sufczynie, pod warunkiem utrzymania tych mostów własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy przy jednej rogatce podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) od pięciu świń, cieląt, owiec lub innego bydła drobnego, 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty lub zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 56.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291 o udzieleniu obszarowi dworskiemu i gminie w Boryniczach wspólnego prawa do pobierania myta od mostu na rzece Suchodołce.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu obszarowi dworskiemu i gminie w Boryniczach wspólnego prawa do pobierania myta od mostu na rzece Suchodołce.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Boryniczach, powiatu Bobreckiego, wspólnie z gminą tamtejszą, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Suchodołce przy drodze gminnej Brozdowiecko-Borynickiej pod warunkiem utrzymania własnym kosztem i w dobrym stanie mostu pomienionego, oraz wszystkich innych mostów w obrębie gminy położonych.

Art. II.

Myto pobierać należy według następującego wymiaru:

1. przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego, 1 (jeden) ct.

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła, 1 (jeden) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt, również od dziesięciu owiec, 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przez czas trwania koncessyi mytniczej kosztem stron koncessyonowanych w obrębie gminy ma być utrzymywaną droga szutrowana, przy której most omycony jest położony.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 57.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291, o udzieleniu gminie i obszarowi dworskiemu w Głuchowie powiatu Sokalskiego, prawa do wspólnego pobierania myta mostowego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu gminie i obszarowi dworskiemu w Głuchowie powiatu Sokalskiego, prawa do wspólnego pobierania myta mostowego.

Art. I.

Gminie, wspólnie z obszarem dworskim w Głuchowie, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostów na dwóch ramionach rzeki Sołokij, łącznej długości przeszło 55 m. b. przy drodze z Żabcza do Mostów wielkich, pod warunkiem utrzymania tych mostów własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy przy jednej rogatce podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego, 1 (jeden) ct.

2 Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła, 1 (jeden) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt, 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec, 1 (jeden) ct.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub zniżenia takowej. Wszyscy mieszkańcy gminy Głuchowa wolni są zupełnie od powyższej opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr 58.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291, o udzieleniu obszarom dworskim w Wysocku i Stanisławczyku oraz obszarowi dworskiemu łącznie z gminą Nadolany dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu obszarom dworskim w Wysocku i Stanisławczyku oraz obszarowi dworskiemu łącznie z gminą Nadolany dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych.

Art. I.

Obszarom dworskim w Wysocku i Stanisławczyku oraz obszarowi dworskiemu łącznie z gminą Nadolany, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do dalszego pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych kosztem własnym i w dobrym stanie. Mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Wysocku powiatu Jarosławskiego, do pobierania myta przewozowego na rzece Sanie pod Wysockiem podług następującej taryfy.

a) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu, 1 (jeden) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego, 4 (cztery) ct.

c) od jednego woła na rzeź albo w jarzmie, od krowy, bukała i trzylatki, 2 (dwa) ct.

d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jakoteż od jednego cielęcia niemającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń, 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu w Stanisławczyku powiatu Brodzkiego, do pobierania myta od mostu na rzece Styrze, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 2 (dwa) ct.

c) od pięć świń lub cieląt, od 10 owiec, 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3. Obszarowi dworskiemu łącznie z gminą w Nadolanach, powiatu Sanockiego, prawo do poboru myta od dwóch mostków w łącznej długości przeszło 31 m. b., przy drodze gminnej od gościńca Rymanowskiego położonych, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 1 (jeden ct.

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju, 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej. Pobór myta mostowego odbywać się będzie przy moście krótszym, od strony Nowotańca. Członkowie gminy Nadolany i obszaru dworskiego wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty lub zniżenia takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 59.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Lutego 1879 r., L. 9291 o udzieleniu gminie Kańczugi prawa do dalszego pobierania myta od dwóch mostów na rzece Mleczce.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17. Lutego 1879 r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu gminie Kańczugi prawa do dalszego pobierania myta od dwóch mostów na rzece Mleczce.

Art. I.

Gminie Kańczuga, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od dwóch mostów na trakcie Jaro sławskim łącznej długości około 93 mb. mających, pod warunkiem utrzymania tych mostów własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierać należy przy jednej rogatce, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako

to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 1 (jeden) ct., wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, $^1/_2$ (pół) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 60.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Marca 1879 r., L. 11.389, którem dla król. stoł. miasta Lwowa i przedmieść ustanawia się termina wypowiedzenia i wyprowadzenia się z pomieszkań i innych lokalności.

C. k. Namiestnictwo za porozumieniem się z c. k. wyższym Sądem krajowym lwowskim, w myśl ustępu drugiego §. 25. ces. rozp. z dnia 16. Listopada 1858 r. Nr. 213 Dz. u. p., postanawia względem wypowiedzenia najmu i opróżnienia pomieszkań i innych lokalności dla król. stoł. miasta Lwowa i przedmieść co następuje:

§. 1.

Do opróżnienia nieruchomości najętych za rocznym czynszem bez określenia trwania i bez oznaczenia czasu wypowiedzenia najmu, ustanawia się cztery termina, a mianowicie dzień 1. Stycznia — 1. Kwietnia — 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Wypowiedzenie ma być uskutecznionem na sześć tygodni przed powyższym terminem według zasad ces. rozp. z dnia 16. Listopada 1858 r. Nr. 213 Dz. u. p.

§. 3.

Najmujący, który ma obowiązek opróżnienia najętego przedmiotu, winien najpóźniej do południa dnia czwartego po terminie wyprowadzenia się, opróżnić połowę zajmywanych lokalności i wprowadzającemu się stosowne miejsce na pomieszczenie ruchomości udzielić, następnie zaś do południa dnia ósmego resztę lokalności zajmywanych opróżnić i całkiem oddać.

Potocki w. r.

Nr. 61.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Marca 1879 r., L. 11600,

którem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49. Instr. do ust. wojskowej plan podróży i czynności dotyczącej uzupełnienia wojska w roku 1879 w Galicyi.

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych, równocześnie ustanowionych	Powiat, w którym pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu
			Kwietniu	Maju	Kwietniu
			1879		
		Stryj			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
		Dolina	24.		25. 26. 28. 29. 30.
	1.	Kałusz		9. 25.	
		Bóbrka	16.		17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28.
9.	1.	Żydaczów	29.	11.	30.
		Jarosław	31. Marca 10 16		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25.
		Cieszanów	26.		28. 29. 30.
	1.	Jaworów		9. 25.	
		Przemyśl		3.	17. 18. 19. 21. 22. 23. 24 25. 26. 28 29. 30.
10.	1.	Mościska		16.	
		Chrzanów	1. 19.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17 18.
		Kraków miasto			21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30
	1	Wieliczka		1. 22.	
		Kraków powiat			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15.
		Bochnia	16.		17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
13.	1.	Limanowa		8. 25.	
		Tarnopol			1. 2. 3 4 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24 25.
		Zbaraż	26.		28. 29. 30.
	1.	Skałat		8. 22.	

Dnie czynności w miesiącu Maju 1879	Miejsce poboru	Uwaga
	Stryj	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8.	Dolina	
10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24.	Kałusz	
	Bóbrka	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10.	Żydaczów	
	Jarosław	
1. 2. 3 5. 6. 7. 8.	Cieszanów	
10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24.	Jaworów	
1. 2.	Przemyśl	
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15.	Mościska	
	Chrzanów	
	Kraków miasto	
2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.	Wieliczka	
	Kraków powiat	
1. 2. 3. 5. 6 7.	Bochnia	
9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24.	Limanowa	
	Tarnopol	
1. 2. 3. 5. 6. 7.	Zbaraż	
9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.	Skałat	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych, równocześnie ustanowionych	Powiat, w którym pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu: Kwietniu	Dnie podróży w miesiącu: Maju	Dnie czynności w miesiącu: Kwietniu 1879
15.	1.	Husiatyn	31. Marca 10 16.		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22.
		Trembowla	23.		24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Borszczów		6. 25.	
20.	1.	Nowy Sącz			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22 23. 24. 25.
		Nowy Targ	26. 27.		28. 29. 30.
		Grybów		10. 11. 21.	
	1.	Krosno	1. 2. 20.		3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17 18. 19.
		Jasło			21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Gorlice		10. 25.	– –
24.	1.	Kołomyja			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
		Sniatyn	27.		28. 29. 30.
		Kossów		10. 25.	
30.	1.	Żółkiew	31. Marca 10. 16.		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21.
		Rawa	22.		23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Sokal		10. 27. 28.	
	1.	Lwów powiat			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24.
		Lwów miasto			25. 26. 28. 29. 30.
		Tarnobrzeg	1. 2. 18.		3. 4. 5 7 8. 9. 10. 15. 16 17.
		Kolbuszowa		4.	19. 21. 22. 23. 24. 25. 26 28. 29. 30.

Dnie czynności w miesiącu Maju 1879	Miejsce poboru	Uwaga.
	Husiatyn	
1. 2. 3. 5.	Trembowla	
7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24.	Borszczów	
	Nowy Sącz	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Nowy Targ	
12. 13. 14 15. 16. 17. 19. 20.	Grybów	
	Krosno	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Jasło	
12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20 21. 23. 24.	Gorlice	
	Kołomyja	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Sniatyn	
12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24.	Kossów	
	Żółkiew	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Rawa	
12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24. 26.	Sokal	
	Lwów	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15.	Lwów	
	Tarnobrzeg	
1. 2. 3.	Kolbuszow	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych, równocześnie ustanowionych	Powiat w którym pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu Kwietniu	Dnie podróży w miesiącu Maju	Dnie czynności w miesiącu Kwietniu
			1879		
	1.	Rzeszów			
		Nisko	1. 2. 17.		3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16.
40.	1.	Łańcut	18.	10.	19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Sanok		4.	17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30
	1.	Brzozów		18.	
		Lisko	16.		17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
45.	1.	Dobromil		3. 15.	
		Brzeżany			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18 19. 21.
		Rohatyn	22.		23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
	1.	Podhajce		9. 24.	
		Buczacz	31. Marca 10. 16.		1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
		Czortków	27.		28. 29. 30.
55.	1.	Zaleszczyki		9. 22.	
		Myślenice	1. 22.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
	1.	Wadowice			23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Żywiec	1. 25.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24.
56.	1.	Biała		15.	26. 28. 29. 30.
		Dąbrowa	1. 18.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15. 16. 17.
		Mielec			19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.

Dnie czynności w miesiącu Maju 1879	Miejsce poboru	Uwaga.
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23. 24. 26. 27. 28.	Rzeszów	
	Nisko	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9.	Łańcut	
1. 2. 3.	Sanok	
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17.	Brzozów	
1. 2.	Lisko	
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14.	Dobromil	
	Brzeżany	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8.	Rohatyn	
10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23.	Podhajce	
	Buczacz	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8.	Czortków	
10. 12. 13. 14. 15. 16. 17 19. 20 21.	Zaleszczyki	
	Myślenice	
1. 2 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13.	Wadowice	
	Żywiec	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9 10. 12, 13. 14.	Biała	
	Dąbrowa	
1. 2.	Mielec	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych, równocześnie ustanowionych	Powiat, w którym pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu: Kwietniu	Dnie podróży w miesiącu: Maju	Dnie czynności w miesiącu: Kwietniu
			1879		
	1.	Ropczyce		3. 16.	
		Pilzno	1. 16.		2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 15.
		Tarnów			17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
57.	1.	Brzesko		7. 24.	
		Stanisławów			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24.
		Bohorodczany	25.		26. 28. 29. 30.
	1.	Nadwórna		8. 22.	
		Horodenka	16.		17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30
58.	1.	Tłumacz		3. 21.	
		Sambor			1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 22.
		Rudki	23.		24 25. 26. 28. 29. 30.
	1.	Gródek		4. 16.	
		Drohobycz	16.		17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30
		Turka		6.	
77.	1.	Staremiasto		21—1. Czerwca	
		Złoczów			17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
	1.	Przemyślany		8. 20.	
		Brody			17. 18. 19. 21. 22. 23 24. 25. 26. 28. 29. 30.
80.	1.	Kamionka		13—1. Czerwca	

Dnie czynności w miesiącu Maju 1879	Miejsce poboru	Uwaga.
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15.	Ropczyce	
	Pilzno	
1. 2. 3. 5. 6.	Tarnów	
8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23.	Brzesko	
	Stanisławów	
1. 2. 3. 5. 6. 7.	Bohorodczany	
9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.	Nadwórna	
1. 2.	Horodenka	
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20.	Tłumacz	
	Sambor	
1. 2. 3.	Rudki	
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15.	Gródek	
1. 2. 3. 5.	Drohobycz	
7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20.	Turka	
23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31.	Staremiasto	
1. 2. 3. 5. 6. 7.	Złoczów	
9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19.	Przemyślany	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12.	Brody	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 23 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31.	Kamionka	

Nr. 62.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie Podhajcom pobierać opłatę 1 złr. w. a. od 100 kilogramów nafty do gminy wprowadzanych i w niej zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Gminie miasteczka Podhajec w powiecie Podhajeckim, zezwala się pobierać w latach 1879, 1880, 1881, 1882 i 1883 po jednemu złotemu wal. austr. od stu kilogramów nafty w obręb tej gminy wprowadzanych i w niej zużywanych.

Wiedeń, dnia 13. lutego 1879.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 1. Kwietnia 1879 **Część VII.**

Nr. 63.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca ustęp lit. *d.* w artykule 50. ustawy z dnia 2. Maja 1873 r., o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Ustęp lit. *d.* w artykule 50. ustawy z dnia 2. Maja 1873 r. o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych. uchyla się w dotychczasowem brzmieniu, a ma opiewać jak następuje

d) interkalarya od opróżnionych posad, o ile nie przypadną spadkobiercom zmarłego dyrektora, starszego nauczyciela lub nauczyciela w ogóle (art. 46. 47.) albo też nie zostaną użyte na wynagrodzenie dla zastępcy nauczyciela, jednak nie dłużej jak przez trzy miesiące od dnia opróżnienia posady nauczyciela ludowego.

Art. II.

Polecam Mojemu Ministrowi oświecenia wykonanie niniejszej ustawy.

Wiedeń 2. Marca 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Stremayr w. r.

Nr. 64.

Ustawa

z dnia 2. Marca 1879 r. dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca art. 29. ustawy z dnia 2. Maja 1873 r. (Dz. ust. i rozpr. kraj. L. 251).

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

Art. I.

Artykuł 29. ustawy z dnia 2. Maja 1873. r. (Dz. ust. i rozporz. kraj. L. 251) zostaje w dotychczasowem brzmieniu uchylony i ma opiewać jak następuje:

Na usunięcie z posady skazać można tylko nauczyciela, który mimo poprzedniego w drodze dyscyplinarnej ukarania, dopuścił się ponownie opieszałości lub innych przekroczeń w służbie.

Jednak nauczyciel, dopuszczający się czynów, wywołujących publiczne zgorszenie, może być skazany na usunięcie z posady bez poprzednich kar dyscyplinarnych.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń 2. Marca 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Stremayr w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 12. Kwietnia 1879. **Część VIII.**

Nr. 65.

Ustawa

uznająca drogę od jednego punktu drogi rządowej Lwowsko-Tomaszowskiej przez Kamionkę do granicy Państwa w Stojanowie za krajową.

Zgodnie z Sejmem Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Droga wiodąca od jednego punktu drogi rządowej Lwowsko-Tomaszowskiej przez Kamionkę do granicy Państwa w Stojanowie, uznaje się za krajową.

Art. II.

Powiaty przez których terytoryum droga ta przechodzić będzie, obowiązane są opłacać wszelkie wynagrodzenia za grunta, czy to stale pod drogę zajęte, czy też na cele budowy czasowo używane.

Art. III

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 15. Marca 1879.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 66.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie miasta Podgórza powiatu Wielickiego, na pobór opłat od napojów gorących w mieście zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Gminie miasta Podgórza, powiatu Wielickiego, pozwala się w latach 1879, 1880, 1881, 1882, 1883 i 1884 pobierać opłaty od napojów spirytusowych i piwa, w mieście wyrabianych, lub w obręb jego wprowadzanych i w niem zyżywanych według następującej taryfy:

I.

Opłaty uiszczać się mające przez koncesyonowanych szynkarzy.

1. od hektolitra piwa cienkiego 88 1/2 ct.
2. „ „ „ dubeltowego 1 złr. 77 ct.
3. „ „ wódki czystej ordynaryjnej, nie przepędzanej przez anyż, kminek i t. d., aż do 50 stopni Trallesa 10 złr. 60 1/2 ct
4. od hektolitra wódki czystej przepędzanej przez anyż, kminek i t. p., aż do 50 stopni Trallesa 11 złr. 48 1/2 ct.
5. od hektolitra okowity czyli spirytusu nad 50 do 75 stopni Trallesa, 17 złr. 67 ct.
6. od hektolitra okowity czyli spirytusu nad 75 stopni Trallesa, 26 złr. 50 1/2 ct.
7. od hektolitra rozolisu, śliwowicy, likieru, ponczowej esencyi i w ogóle wszelkich słodzonych wódek, 17 złr. 67 ct
8. od hektolitra araku bez różnicy stopnia, 24 złr. 74 ct.
9. od hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku, 2 złr. 83 ct.

II.

Opłata od napojów przez mieszkańców miasta Podgórza na swą własną potrzebę sprowadzanych.

10. Od hektolitra piwa cienkiego, 52 ct.
11. od hektolitra piwa dubeltowego, 80 ct.
12. od litry wódki surowej ordynaryjnej, 8 ct.
13. od litry okowity lub spirytusu, 20 ct.
14. od litry rozolisu, śliwowicy, likieru, ponczowej esencyi, araku i słodzonych wódek, 12 ct.
15. od hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku, 2 złr. 83 ct.
16. od litry miodu, wiśniaku i maliniaku, 3 ct. w. a.

Wiedeń, dnia 24. Marca 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 21. Kwietnia 1879. **Część IX.**

Nr. 67.

U s t a w a

z dnia 18. Marca 1879 r. dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o uregulowaniu stosunków osobistych i służbowych osób stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych, należących do siły zbrojnej, pod względem ich obowiązku do czynnej służby w wojsku stałem, w marynarce wojennej, w obronie krajowej, lub w pospolitem ruszeniu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

Niniejsza ustawa tyczy się osób stanu nauczycielskiego, które na podstawie uzyskanej kwalifikacyi nauczycielskiej albo też zaświadczenia dojrzałości nauczycielskiej, dla publicznych szkół ludowych wszelkich kategoryi czy to stale czy też tymczasowo zamianowane są, nareszcie nauczycieli bądź stale bądź czasowo w stan spoczynku przeniesionych.

§. 2.

Obowiązek stawienia się, wyjąwszy przypadek stawienia z urzędu, stosownie do §. 46, ustawy z dnia 5. Grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151), o służbie wojskowej, dobrowolne wstąpienie w randze oficera do obrony

krajowej nieczynnej, tudzież okoliczność, że jednoroczna służba pod bronią w obronie krajowej lub przez jednorocznego ochotnika nie została jeszcze rozpoczęta, jako też, że po wysłużeniu czasu przepisanego pod bronią obowiązek do służby wojskowej jeszcze nie ustał, nie stanowią przeszkody przyjęcia do służby nauczycielskiej w szkołach ludowych.

§. 3.

Jeżeli nauczyciel szkół ludowych, wstąpi dobrowolnie w skład armii, z obowiązkiem służenia pod bronią dłużej niż rok, zrzeka się tem samem służby nauczycielskiej.

Atoli jeżeli to uczyni w razie wojny i na czas jej trwania, może zatrzymać posadę nauczycielską, pod warunkiem jednak, że otrzyma przyzwolenie właściwej władzy szkolnej które nie może być odmówione, chyba że tego wymagają niezbędnie stosunki służbowe.

§. 4.

Nauczyciele szkół ludowych, należący do siły zbrojnej, nie potrzebują urlopu, jeżeli zostaną powołani do czynnej służby (do czynnej służby w pospolitem ruszeniu.) Jeżeli powołany znajduje się na urlopie, udzielonym mu przez władzę szkolną, ustaje urlop natychmiast w skutek powołania.

§. 5.

Podczas czynnej służby wojskowej, która się odbywa:

a) w celu własnego wykształcenia wojskowego, w okresie wyznaczonym ustawą na wykształcenie rekrutów,

b) z powodu peryodycznych ćwiczeń wojskowych,

c) w razie uruchomienia i

d) w razie powołania pospolitego ruszenia, zatrzymuje każdy nauczyciel szkół ludowych swą posadę nauczycielską i stopień w tej służbie.

Służba wojskowa tego rodzaju, nie przeszkadza dostąpieniu wyższej posady w służbie nauczycielskiej i nie przerywa pięciolecia, które wysłużyć ma, dla otrzymania wyższej płacy.

Na czas ustawą przepisanej czynnej służby wojskowej pod bronią zabezpiecza się każdemu nauczycielowi posadę nauczyciela tej samej kategoryi i tego samego stopnia jaką zajmuje, służba taka przerywa jednak, z wyjątkiem wymienionego pod *c*) czasu uruchomienia, pięciolecie potrzebne do otrzymania wyższej płacy.

Przepis §. 10. ustawy z dnia 27. Grudnia 1875 r. (Dz. u. p. l. 158) co do roku wojennego, będzie miał zastosowanie w obliczeniu czasu służby w ogóle, nie zaś przy obliczeniu pięciolecia potrzebnego do uzyskania wyższej płacy w służbie nauczycielskiej.

§. 6.

Do nauczycieli szkół ludowych, powołanych do czynnej służby wojskowej, zastosowane będą przepisy o należytościach, wydane dla wojska stałego, marynarki wojennej i obrony krajowej, jakoteż na przypadek pospolitego ruszenia.

Co do płac przywiązanych do ich służby nauczycielskiej, obowiązują następujące przepisy:

1. na czas czynnej służby wojskowej wymienionej w §. 5. pod *a*) *b*) i *d*) płace do służby nauczycielskiej przywiązane, jeżeli nie są zależne od pełnienia pewnych specyalnych obowiązków, nie będą ani w całości ani częściowo wstrzymane.

Co do płac pobieranych za pełnienie pewnych szczegółowych obowiązków, będą zastosowane przepisy o nauczycielach, będących na urlopie.

2. Na czas służby wojskowej pod bronią, która z mocy ustawy trwać ma rok jeden lub dłużej, ustają wszelkie pobory do posady nauczycielskiej przywiązane.

3. W razie uruchomienia (§. 5. lit. *c*.), nauczyciele do czynnej służby wojskowej powołani, pobierać będą dopóki należą do stanu żołnierzy nie oficerów w całości płace, przywiązane do ich posady nauczycielskiej, które policzone być mają do emerytury; zastępcy i praktykanci należytości za zastępstwo i adjuta.

Żonatym, którzy utrzymują rodzinę i dom, zabezpiecza się pobór wszystkich płac niezależnych od pełnienia pewnych specyalnych obowiązków, natomiast nie mają prawa do zaopatrzenia swych rodzin w myśl przepisów o płacach wojskowych. Od tych korzyści wyjęci są tylko ci, którzy nie uczynili jeszcze zadość przepisanemu ustawą obowiązkowi jednorocznej, lub dłużej trwać mającej służby pod bronią.

4. Nauczyciele, należący do rzędu tych, którzy pobierają gażę wojskową, pobierać będą podczas czynnej służby wojskowej, na przypadek uruchomienia:

a) w każdym razie trzecią część płac nauczycielskich, które do emerytury liczone być mają, a względnie należytości za zastępstwo lub adjutów.

b) Jeżeli płaca wojskowa (bez dopłat), nie licząc trzeciej części płacy nauczycielskiej pod a) wzmiankowanej, nie dochodzi całkowitej kwoty płacy nauczycielskiej, z tej ostatniej taką kwotę, jaka potrzebną jest do wyrównania różnicy.

Jeżeli płaca wojskowa wynosi tyle co nauczycielska lub więcej, wypłata tej ostatniej ustaje na czas poboru pierwszej, z wyjątkiem pozostawionej trzeciej części.

c) Ci nauczyciele, którzy są żonaci, utrzymując rodzinę i dom, pobierać będą oprócz tego dodatek służbowy, dodatek na mieszkanie i należytości w naturze, a natomiast nie mają dla rodzin prawa do zaopatrzeń, ustanowionych przepisami o płacach wojskowych.

Nauczycielom w tym przypadku będącym, może być w myśl lit. b) strąconą część płacy nauczycielskiej, należytości za zastępstwo lub adjutum tylko wtedy i tylko o tyle, o ile te należytości nauczycielskie razem z wojskową płacą wynoszą więcej niż 1200 złr. w. a. rocznie.

§. 7.

Nauczyciele w stanie stałego lub czasowego spoczynku, pobierać będą podczas czynnej służby wojskowej, należące się im podług regulaminu płace wojskowe i nadto swoją emeryturę bez żadnego uszczuplenia.

§. 8.

Jeżeli nauczyciel pełniąc bez przerwy służbę wojskową jako pobierający gażę, otrzymał wyższą płacę wojskową, nie wywiera to żadnego wpływu na wymiar należytości, przypadającej podług §. 6. z tytułu jego nauczycielstwa.

§. 9.

O prawach do zaopatrzenia nauczycieli szkół ludowych z powodu ich służby wojskowej, równie jak o prawach sług rządowych cywilnych, stanowi ustawa z dnia 27. Grudnia 1875 r. (Dz. u. p. 158). Nauczyciele szkół ludowych, którzy nie wysłużyli jeszcze całkowitych lat 10 i podczas czynnej służby wojskowej, stali się nie tylko niezdatnymi do służby wojskowej i nauczycielskiej, lecz także niezdatnymi do zarobkowania w stanie cywilnym (§. 6. i 82. ustawy powyższej), otrzymają miasto odprawy (art. 39. ust. z dnia 2. Maja 1879. Dz. ust. i rozp. kraj. l. 251) emeryturę, którą w każdym poszczególnym wypadku oznaczy c k. krajowa Rada szkolna za porozumieniem się z Wydziałem krajowym.

§. 10.

Wdowom i sierotom po nauczycielach zmarłych podczas pełnienia służby wojskowej, zastrzega się prawo należytości przypadających stosownie do całkowitego czasu, który zmarły wysłużył.

Gdyby przepisy wojskowe, tyczące się wdów i sierót do zaopatrzenia, różniły się od postanowień zawartych w tym względzie w ustawie z dnia 1. Maja 1873 r. (Dz. ust. i rozp. kraj. l. 251), to w każdym razie zastosowane być ma do nich postępowania korzystniejsze i w każdym przypadku na etacie emerytalnym wojskowym ciężyć ma tylko zaopatrzenie przypadającego według przepisów wojskowych za policzalny czas służby wojskowej, na etacie zaś emerytalnym nauczycieli szkół ludowych nadwyżka przypadająca podług przepisów o emeryturach nauczycieli szkół ludowych, na podstawie ogólnego czasu służby.

§. 11.

Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 25. Czerwca 1878.

§. 12.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 18. Marca 1879.

Franciszek Józef w. r.

Stremayr w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 27. Maja 1879. **Część X.**

Nr. 68.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 13. Maja 1879 r. l. 2992/pr., którem się ogłasza rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Marca 1879 r. l. 4410 względem

A) ustanowienia c. k. sądu powiatowego w Złotym Potoku;

B) zwinięcia c. k. sądu powiatowego w Jazłowcu; i

C) przeniesienia siedziby c. k. sądu powiatowego z Uścieczka do Tłustego.

Alfred hr. Potocki
c. k. Namiestnik.

A.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Marca 1879 r. względem ustanowienia sądu powiatowego w Złotym Potoku w Galicyi wschodniej.

Na mocy §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868 r. (Dz. u. p. Nr. 59.) ustanawia się w okręgu sądu obwodowego w Stanisławowie dla gmin:

a) Hubin, Kościelniki, Kośmierzyn, Leszczańce, Porchowa, Złoty Potok, Rusiłów, Ścianka, Skomorochy, Snowidów, Sokołów, Sokulec, Woziłów, Zubrzec;

b) Koropiec, Przewoziec, Nowosiółka koropiecka, Ostra, Zalesie koropieckie;

c) Łuka, Monaster i Unisz;
sąd powiatowy z siedzibą w Złotym Potoku.

Z dniem rozpoczęcia czynności tego sądu, który później zostanie oznaczony i oznajmiony, wyłącza się gminy wymienione pod **a)** z okręgu sądu powiatowego w Buczaczu, gminy wymienione pod **b)** z okręgu sądu powiatowego w Tłumaczu, zaś gminy wymienione pod **c)** z okręgu sądu powiatowego w Obertynie, a na mocy ustawy z dnia 26. Kwietnia 1873 r. (Dz. u. p. Nr. 62) z okręgu sądu obwodowego w Kołomyi.

Glaser w. r.

B.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Marca 1879 r. względem zwinięcia sądu powiatowego w Jazłowcu w Galicyi wschodniej.

Na mocy §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868 r. (Dz. u. p. Nr. 59) zwija się sąd powiatowy w Jazłowcu, a należące do okręgu tego sądu gminy wciela się do okręgów poniżej wymienionych sądów powiatowych, mianowicie:

a) do okręgu sądu powiatowego w Czortkowie: gminy Połowce, Krzywołuka, Pauszówka, Bazar, Dżuryn i Słobudka ad Dżuryn;

b) do okręgu sądu powiatowego w Buczaczu, a na mocy ustawy z dnia 26. Kwietnia 1873 r. (Dz. u. p. Nr. 62) do okręgu sądu obwodowego w Stanisławowie gminy: Jazłowiec, Ćwitowa, Rzepińce, Pomorce, Zaleszczyki małe, Przedmieście, Browary, Olchowiec, Nowosiółka, Duliby, Żnibrody, Trybuchowce, Pyszkowce;

c) do okręgu sądu powiatowego w Tłustem gminy: Beremiany z Głęboką starą, Burakówka, Słobudka, Capowce, Popowce, Sadki,

Latacz z Bidyńcem starym, Świerzkowce, Chmielowa, Drohiczówka i Koszyłowce.

Dzień wejścia w życie tego rozporządzenia zostanie później oznaczonym i oznajmionym.

Glaser w. r.

C.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Marca 1879 r. względem przeniesienia siedziby sądu powiatowego z Uścieczka do Tłustego, i wcielenia kilku gmin do okręgu sądu powiatowego w Zaleszczykach w Galicyi wschodniej.

Na mocy §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868 r. (Dz. u. p. N. 59). przenosi się siedzibę sądu powiatowego z Uścieczka do Tłustego.

Z dniem rozpoczęcia czynności sądu powiatowego w Tłustem, który później zostanie oznaczonym i oznajmionym, wyłącza się gminy Torskie z Czerczem starem, Niepoczęciem i Oranią, Uhrynkowce, Błyszczanka, Myszków i Iwanie, z okręgu teraźniejszego sądu powiatowego w Uścieczku i wciela takowe do okręgu sądu powiatowego w Zaleszczykach.

Glaser w. r.

Nr. 69.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 13. Maja 1879 r. L. 2992/pr. względem wyłączenia miejscowości Koszyłowce z okręgu c. k. Starostwa w Czortkowie, a miejscowości Łuka, Monaster i Unisz z okręgu c. k. Starostwa w Horodence, i wcielenia pierwszej do okręgu c. k. Starostwa w Zaleszczykach, a ostatnich do okręgu c. k. Starostwa w Buczaczu.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. Kwietnia 1879 r. l. 1472/M. J.

1) wyłącza się miejscowość Koszyłowce z okręgu c. k. starostwa w Czortkowie i wciela do okręgu c. k. starostwa w Zaleszczykach;

2) wyłącza się miejscowości: Łuka, Monaster i Unisz z okręgu c. k. starostwa w Horodence i wciela je do okręgu c. k. starostwa w Buczaczu.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem rozpoczęcia czynności c. k. sądu powiatowego w Złotym Potoku i zwinięcia c. k. sądu powiatowego w Jazłowcu.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Alfred hr. Potocki
c. k. Namiestnik.

Nr. 70.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 5 Maja 1879 r., L. 21729, względem zezwolenia gminom: Bór Wilkowski, Hucisko, Kruki, Międzybrodzie kobiernickie, Manasterek, Romanówka, Dobrowódka, Dołhopole, Krasnoiła, Polanka, Stebne, Lubycza, Cześniki, Worochta, Fulsztyn i Szumina na pobór dodatków do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 9. Kwietnia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. Września 1878 r. następującej treści:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się następującym gminom pobierać dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatku nadzwyczajnego) a mianowicie:

I. W powiecie Bialskim

1. gminie Bór Wilkowski w roku 1878, według stopy ośmdziesiąt dwa od sta (82%).
2. gminie Hucisko w roku 1878, według stopy pięćdziesiąt sześć od sta (56%).
3. gminie Kruki w roku 1878, według stopy sześćdziesiąt pięć i pół od sta ($65\frac{1}{2}$%).
4. gminie Międzybrodzie Kobiernickie w roku 1878, według stopy sto sześćdziesięt od sta (160%).

II. W powiecie Brodzkim

5. gminie Manastyrek w roku 1878, według stopy sto czterdzieści dziewięć od sta (149%).
6. gminie Romanówka w latach 1878, 1879 i 1880 według stopy pięćdziesiąt pięć od sta (55%).

III. W powiecie Kołomyjskim

7. gminie Dobrowódka w roku 1878, według stopy siedmdziesiąt od sta (70%).

IV. W powiecie Kosowskim

8. gminie Dołhopole w roku 1878, według stopy sto od sta (100%).
9. gminie Krasnoiła w roku 1878, według stopy siedmdziesiąt od sta (70%).
10. gminie Polanka w roku 1878, według stopy sześćdziesiąt siedm i pół od sta ($67\frac{1}{2}$%).
11. gminie Stebne w roku 1878, według stopy siedmdziesiąt od sta (70%).

V. W powiecie Rawskim

12. gminie Lubycza w roku 1878, według stopy sześćdziesiąt od sta (60%).

VI. W powiecie Rohatyńskim

13. gminie Cześniki w roku 1878, według stopy sto pięćdziesiąt od sta (150%)

VII. W powiecie Sokalskim

14. gminie Worochta w roku 1878, według stopy siedmdziesiąt od sta (70%).

VIII. W powiecie Staromiejskim

15. gminie Fulsztyn w roku 1878, według stopy siedmdziesiąt ośm od sta (78%).
16. gminie Szumina w roku 1878, według stopy ośmdziesiąt od sta (80%).

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu Jego Ekscelencyi Pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 15. Kwietnia 1879 r. l. 5772.

W zastępstwie

Zaleski m. p.

Nr. 71.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 6. Maja 1879 r. do L. 16.866, w przedmiocie ustanowienia taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu.

W moc artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Dz. ust. kraj. Nr. 8. z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu począwszy od dnia 1. Czerwca 1879 r. następującą taksę:

a) od osób dorosłych na 50 ct. dziennie, zaś

b) od dzieci do lat siedmiu na 30 ct. dziennie.

We Lwowie dnia 6. Maja 1879 r.

Marszałek krajowy
zastępca
Pietruski.

Członek Wydziału krajowego
Hoszard.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 17. Czerwca 1879. **Część XI.**

Nr. 72.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. Maja 1879 r. do l. 18502, ustanawiające taksę leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Biale.

W moc artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Dz. ust. kr. Nr. 8. z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy następującą taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Biale, począwszy od 1. Czerwca 1879 r.:

a) od osób dorosłych na 50 ct. dziennie, zaś

b) od dzieci do lat siedmiu na 30 ct. dziennie.

We Lwowie dnia 16. Maja 1879 r.

Zastępca Marszałka krajowego

Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego

Fr. Smolka w. r.

Nr. 73.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwolenie gminie miasta Chrzanowa na pobór opłat od napojów do miasta wprowadzanych i tamże zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi w Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, jak następuje:

Dla pokrycia wydatków gminnych pozwala się gminie miasta Chrzanowa pobierać w latach 1879, 1880 i 1881 opłaty od napojów gorących i od piwa, wprowadzanych w obręb miasta i w niem zużywanych, według następującej taryfy:

1. od hektolitra piwa leżaka (lagierowego), 70 ct.
2. „ „ „ pojedyńczego, 50 ct.
3. „ flaszki ($^1/_2$ litra) piwa marcowego, $^1/_2$ ct.
4. „ „ piwa czarnego (Bockbier), $^1/_2$ ct.
5. „ hektolitra wódki, spirytusu i t. p., 2 złr. 50 ct.
6. „ litra wódki, spirytusu i t. p., 5 ct.
7. „ hektolitra rumu, araku, 4 złr.
8. „ litra rumu, araku, 6 ct.
9. „ hektolitra napojów słodzonych, 6 złr.
10. „ litra napojów słodzonych, 8 ct.

Wiedeń, 18. Lutego 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 4. Lipca 1879 **Część XII.**

Nr. 74.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 14. Maja 1879 r. L. 3884, dotyczące zaprowadzenia języka polskiego jako urzędowego do władz akademickich Uniwersytetu lwowskiego.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 27. Kwietnia b. r. najłaskawiej zezwolić,[1] by język polski w taki sam sposób i w takich rozmiarach, w jakich tenże rozporządzeniem z dnia 5. Czerwca 1869 r. (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 24.) wprowadzony został do władz i urzędów w §§. 1 do 3. tego rozporządzenia wymienionych, był także językiem urzędowym władz akademickich uniwersytetu lwowskiego.

Dalej raczył Jego Ces. i Król. Apostolska Mość najłaskawiej zarządzić, by na wydziałach świeckich uważano język polski jako język egzaminowy, przy egzaminach ścisłych, z jedynym wyjątkiem egzaminu z prawa niemieckiego, który, jak długo prawo to jeszcze wykładane będzie w języku niemieckim, ma się odbywać również w języku niemieckim.

Kandydatom egzaminów ścisłych jest jednak dozwolonem, w przypuszczeniu, iż profesorowie do udziału w rzeczonych egzaminach regulaminem dla rygorozów powołani, języków tych są świadomi, poddawać się egzaminowi w języku niemieckim lub ruskim.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 75

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zaciągnięciu pożyczki krajowej do wysokości 500.000 zł. w celu ulepszenia stosunków drobnego kredytu w kraju.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

Celem ulepszenia stosunków drobnego kredytu w kraju, upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki imieniem kraju do wysokości 500.000 zł. pod warunkami najmniej uciążliwemi.

§. 2.

Fundusz w ten sposób uzyskany ma wyłącznie być użytym na udzielanie pożyczek:

a) Towarzystwom zaliczkowym za ubezpieczeniem przez Wydział krajowy za dostateczne uznanem, o ile Towarzystwa te poddadzą się kontroli Wydziału krajowego;

b) kasom oszczędności powiatowym;

c) powiatom pod ich gwarancyą na udzielanie pożyczek Towarzystwom zaliczkowym, kasom oszczędności powiatowym i kasom powiatowym pożyczkowym, lub na zakładanie takich instytutów.

§. 3.

Wydział krajowy udzielać będzie pożyczek pod warunkami kraj od wszelkiej straty zabezpieczającemi. Wydziałowi krajowemu służy jednak prawo odmówienia pożyczki bez podania powodów.

§. 4.

Pożyczki udzielane powiatom mają być zwrócone w całości najpóźniej w rok przed umorzeniem pożyczki przez kraj zaciągniętej.

§ 5.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim ministrom finansów i spraw wewnętrznych.

Schönbrunn 23. Maja 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Pretis** w. r.

Nr. 76.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10 Czerwca 1879 r L. 21245, dotyczące ustanowienia taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu.

W moc artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r (Dz ust. kraj. Nr. 8. z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu, począwszy od dnia 1. Lipca 1879 r., następującą taksę:

a) od osób dorosłych na 54 ct. dziennie, zaś

b) od dzieci do lat siedmiu na 30 ct. dziennie.

We Lwowie dnia 10. Czerwca 1879 r.

Marszałek krajowy

Wodzicki w. r.

Członek Wydziału krajowego

Fr. Smolka w. r.

§ 2.

[illegible]

[illegible] 1899 r.

[illegible] w. r.

[illegible] w. r.

Nr. 74.

Ogłoszenie

[illegible]

[illegible]

1) [illegible]

2) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] w. r.

[illegible]

[illegible] w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 5. Lipca 1879. **Część XIII.**

Nr. 77.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 25. Czerwca 1879 r., L. 4715/dr., którem się ogłasza rozporządzenie Wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Maja 1879 r., L. 7115 względem ustanowienia sądu obwodowego w Wadowicach.

Alfred hr. Potocki,
c. k. Namiestnik.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Maja 1879 r. względem ustanowienia sądu obwodowego w Wadowicach w Królestwie Galicyi i Lodomeryi.

W skutek Najwyższego zezwolenia, ustanawia się na zasadzie ustawy z dnia 26. Kwietnia 1873 r. (l. 62 Dz. u. p.) w okręgu sądu krajowego wyższego krakowskiego dla powiatów sądowych Andrychów, Biała, Jordanów, Kalwarya, Kęty, Maków, Milówka, Myślenice, Oświęcim, Ślemień, Wadowice i Żywiec, wyłączonych z okręgu sądu krajowego krakowskiego, Sąd obwodowy z siedzibą w Wadowicach.

Sąd ten wykonywać będzie w okręgu swoim także sądownictwo w sprawach handlowych.

Dla miasta Wadowic i okolicy obejmującej obecny powiat sądowy wadowicki, ustanawia się do sprawowania czynności cywilnych i karnych, należących do dotychczasowego sądu powiatowego, sąd powiatowy delegowany miejski w Wadowicach, znosząc zarazem dotychczasowy sąd powiatowy w Wadowicach.

Z dniem rozpoczęcia czynności urzędowej tego sądu obwodowego i sądu powiatowego delegowanego miejskiego, który dodatkowo naznaczony i ogłoszony będzie, sąd krajowy krakowski co do powyższych z okręgu swego wyłączonych sądów powiatowych, jakoteż dotychczasowy sąd powiatowy w Wadowicach, zaniechać mają swych czynności urzędowych.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza właściwości sądu krajowego we Lwowie jako władzy tabularnej, i sądu krajowego w Krakowie jako władzy górniczej.

Glaser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 17. Lipca 1879. **Część XIV.**

Nr. 78.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiocie przeprowadzenia zmian w dotychczasowem odgraniczeniu okręgów Reprezentacyi powiatowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Przez lat trzy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, obszary, na które rozciąga się zakres działania Reprezentacyj powiatowych, zmieniane być mogą rozporządzeniami c. k. Rządu w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Po upływie zaś lat trzech zmiany takie tylko w drodze ustawy krajowej nastąpić mogą (§ 3. ust. o Repr. pow. z dnia 12. Sierpnia 1866).

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. Lutego 1879.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 79.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 9. Lipca 1879 r, L. 33267, że księgosusz, który od 10. Stycznia do 8. Lipca 1879 r. w kraju panował, ustał zupełnie, i kraj cały jest obecnie wolny od zarazy.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z tem nadmienieniem, iż pomimo ustania księgosuszu mają być i nadal przestrzegane postanowienia §§. 15, 16, 17 i 18 ustawy z 29. Czerwca 1868 (Dz. u. p. 118 i 119) tyczące się trzymania w ścisłej obserwacyi przez 10 dni nowo zakupionego lub sprowadzonego bydła rogatego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 8. Sierpnia 1879. **Część XV.**

Nr. 80.

Ogłoszenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Lipca 1879 r., L. 33382, dotyczące potwierdzenia Statutu szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Statut

szpitala św. Łazarza w Krakowie.

I. Przeznaczenie i środki utrzymania

§. 1. Szpital św. Łazarza w Krakowie jest publicznym i powszechnym zakładem krajowym, zostaje pod zwierzchnim zarządem Wydziału krajowego i obejmuje:

a) oddziały chorób wewnętrznych i zewnętrznych;

b) zakład położnic;

c) oddział syfilistycznych; i

d) zakład dla obłąkanych.

Co do utrzymania w szpitalu św. Łazarza podrzutków i dzieci ubogich położnic, obowiązują przepisy ustawy krajowej z dnia 10. Maja 1873 r. L. 249 Dz. u. kr. i rozporządzenie Wydziału krajowego z dnia 23 Maja 1873. r., L. 252 Dz. u. kr.

§. 2. Wszystkie fundusze powyższych oddziałów i zakładów szpitala św. Łazarza, aczkolwiek obecnie pod jednym zarządem połączonych, z ja-

kiegokolwiek źródła pochodzących, czyli się one w kraju lub za granicą znajdują, są nietykalną własnością tych poszczególnych zakładów. Nie mogą być zatem od pierwotnego swego przeznaczenia odciągane, ani też dochody z nich na inne cele nad te, jakie fundatorowie w swych zapisach wskazali, obracane.

§. 3. Środków do utrzymania szpitala a względnie każdego z zakładów dostarczą.

a) dochody z własnych funduszów;
b) zwroty kosztów leczenia;
c) inne rozmaite dochody;
d) zasiłki z funduszu krajowego.

II. Nadzór i naczelny zarząd.

§. 4. C. k. Rządowi służy policyjno-sanitarny nadzór nad szpitalem, w myśl ustawy z dnia 30. Kwietnia 1870 r. N. 68 Dz. u. P.

§. 5. Wydział krajowy jest naczelną władzą zarządzającą szpitalem; Wydział krajowy wykonywa swą władzę w myśl przeznaczenia zakładów, stosownie do obowiązujących ustaw i przepisów, tudzież do postanowień niniejszego statutu.

§ 6. Wydział krajowy ustanawia komitet administracyjny w celu wykonywania w zastępstwie Wydziału krajowego opieki nad szpitalem i kontroli nad zarządem miejscowym według instrukcyi przez Wydział krajowy wydanej.

Komitet administracyjny składa się z pięciu członków; mianowicie: z przewodniczącego przez Wydział krajowy bezpośrednio powołanego, z trzech członków mianowanych przez Wydział krajowy, z których jednego przedstawia Rada powiatowa, drugiego Rada miejska a trzeciego Wydział lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego, nareszcie z dyrektora szpitala.

III. Stosunki służbowe.

a) Ogólne postanowienia.

§. 7. Lekarskie, administracyjne i gospodarskie czynności w szpitalu załatwiają: dyrektor, lekarze, urzędnicy i służba.

§. 8. Urzędnikami i sługami szpitala są: dyrektor, prymaryusze i inni lekarze etatowi, aptekarze, rządca, oficyałowie, pisarze, woźny i odźwierny.

Obowiązki każdego z tych funkcyonaryuszów, niemniej stanowisko profesora położnictwa, profesora kliniki chorób skórnych i syfilitycznych, prosektora i chemika patologicznego, określi osobna instrukcya.

Ustanowa służby krajowej, tudzież §§; 4. 6. 8. i 9. uchwały sejmowej z dnia 3. Stycznia 1874 r. stosują się do urzędników szpitalnych, z tem

ograniczeniem, że do dyrektora mogą być w drodze dyscyplinarnej zastosowane postanowienia zawarte w §. 45. lit. f.) i g) ustanowy, tylko za przyzwoleniem c. k. Rządu.

§. 9. Etat posad i płac ustanawia Sejm krajowy

b) Dyrektor.

§. 10. Dyrektor szpitala jest bezpośrednim zwierzchnikiem służby (szpitala) lekarskiej i administracyjnej. wszelkich warstw i kategoryi, sprawuje bezpośrednio zarząd w szpitalu tak w administracyjnym jak w lekarskim względzie, stara się o jak najlepsze pielęgnowanie chorych i o stosowne tychże pomieszczenie; czuwa nad gorliwem pełnieniem obowiązków wszystkich organów szpitala, wykonywa polecenia władz przełożonych tudzież reprezentuje szpital na zewnątrz w granicach instrukcyi przez Wydział krajowy wydanej. W ogóle dyrektor jest organem wykonawczym, odpowiedzialnym za to, ażeby cele i przeznaczenie szpitala, w miarę możności, osiągnięte zostały. Sprawy nie cierpiące zwłoki, dyrektor załatwia samoistnie z obowiązkiem zdania sprawy komitetowi.

Dyrektor jest członkiem stałym komitetu administracyjnego z głosem stanowczym, i referentem spraw szpitalnych na posiedzeniach komitetu; winien być doktorem medycyny i chirurgii lub doktorem wszechnauk lekarskich i jest obowiązanym mieszkać w szpitalu. Dyrektora mianuje Cesarz na przedstawienie Wydziału krajowego.

c) Służba lekarska.

§. 11. Prymaryusze ordynują na przydzielonych im oddziałach samodzielnie pod osobistą odpowiedzialnością.

Nieobecnego dyrektora zastępuje jeden z prymaryuszów, którego dyrektor, za uwiadomieniem komitetu administracyjnego, do tego wyznaczy, tak długo, dopóki Wydział krajowy inaczej nie zarządzi.

Prymaryuszów mianuje Wydział krajowy na przedstawienie komitetu administracyjnego po zasięgnięciu zdania Wydziału lekarskiego w Krakowie.

§. 12. Prymaryuszem w zakładzie położnic jest każdoczesny c. k. profesor położnictwa.

Obowiązki służbowe tego prymaryusza względem zakładu są te same, jak innych prymaryuszów.

§. 13. Prosektor jest obowiązany wykonywać naukowe sekcye zwłok, z wyjątkiem sekcyi sądowych i policyjnych, zbierać daty statystyczne do przyczyn chorób i śmiertelności i składać naukowe sprawozdania.

Chemik patologiczny uskutecznia analizę chemiczną, dla oddziałów.

Wydział krajowy zawiera umowy z każdoczesnymi profesorami anatomii patologicznej i chemii patologicznej o pełnienie obowiązków prosektora i chemika.

§. 14 Sekundaryusze I. i II. klasy i praktykańci pełnią służbę pomocników przy prymaryuszach na oddziałach, do których są przydzieleni, a z polecenia dyrektora wszelką inną służbę lekarską w szpitalu

Sekundaryusze I. klasy są obowiązani mieszkać w szpitalu i mogą być w razie potrzeby, czasowo powołani do samodzielnego ordynowania w zastępstwie prymaryusza.

Sekundaryuszów I. i II. klasy mianuje Wydział krajowy na dwa lata, na przedstawienie dyrektora zaopiniowane przez komitet administracyjny.

Odznaczający się w pełnieniu swych obowiązków sekundaryusz I. lub II. klasy, może być w tej samej drodze jedynie na drugie dwulecie przez Wydział krajowy na zajmywanej posadzie pozostawionym.

Lata służby sekundaryuszów I. i II. klasy będą policzone przy przeniesieniu w stan spoczynku, jeżeli od czasu złożenia przyrzeczenia służbowego, pełniąc bez przerwy służbę przy którymkolwiek bądź z zakładów krajowych, posunęli się na stałą posadę.

Lekarskich praktykantów przyjmuje i uwalnia dyrektor, donosząc o tem, za pośrednictwem komitetu administracyjnego Wydziałowi krajowemu.

§. 15. Posady lekarzy szpitalnych mogą być nadane tylko doktorom medycyny; na oddziale chirurgicznym tylko doktorom medycyny i chirurgii, w zakładzie położnic tylko doktorom medycyny, którzy są oraz magistrami położnictwa. Doktorom wszechnauk lekarskich może być nadaną każda z tych posad.

Lekarzem ordynującym w zakładzie dla obłąkanych może zostać tylko taki doktor medycyny, który się wykaże, że jako psychiatra pełnił już służbę lekarską w zakładzie dla obłąkanych.

§. 16. W zakładzie dla położnic pełni służbę akuszerka, którą Wydział krajowy mianuje na przedstawienie dyrektora.

d) Służba administracyjna.

§. 17. Pod zwierzchnictwem dyrektora wykonuje rządca zarząd ekonomiczny szpitala.

Rządca zasiada w komitecie administracyjnym z głosem doradczym. W zastępstwie dyrektora mogą mu być poruczone referaty w sprawach ekonomicznych.

§. 18. Oficyałowie załatwiają sprawy kasowe, rachunkowe, tudzież kancelaryjne.

§. 19. Pisarze prowadzą protokół stanu chorych, załatwiają czynności manipulacyjne przy przyjmywaniu chorych, niemniej wszelkie przekazane im prace kancelaryjne.

§. 20. Urzędników mianuje Wydział krajowy na przedstawienie dyrektora a po wysłuchaniu zdania komitetu administracyjnego.

e) Służba duchowna.

§. 21. Obowiązkiem kapelana rzymsko-katolickiego jest udzielać pomocy duchownej chorym, ciężarnym i położnicom, oraz zawiadywać biblioteką szpitalną.

Kapelan będzie przez Władzę dyecezyalną za zezwoleniem Wydziału krajowego ustanawianym i oddalanym.

f) Siostry miłosierdzia.

§. 22. Pielęgnowanie i obsługa chorych mogą być i nadal poruczone czy to Siostrom miłosierdzia czy innym stowarzyszeniom duchownym lub dobroczynnym za umową przez Sejm zatwierdzoną.

g) Służba niższa.

§. 23. Woźnego i odźwiernego mianuje Wydział krajowy na przedstawienie dyrektora.

§. 24. Wydział krajowy oznacza w miarę potrzeby ilość posługaczy i służby domowej.

Posługaczy i służbę tak męzką jak i żeńską przyjmuje i oddala dyrektor, jeżeli Wydział krajowy nie postanowi inaczej.

IV. Warunki umieszczenia chorych z wyjątkiem obłąkanych.

§. 25. Do szpitala św. Łazarza winien być przyjęty każdy zgłaszający się chory, którego stan, zdrowia wymaga, aby był w szpitalu leczony, a to bez względu na stan, płeć, wyznanie lub przynależność.

§. 26. Nie będą przyjmywani: Chorzy, dotknięci chorobami długo trwałemi, bezgorączkowemi a nieuleczalnemi, jeżeli choroba nie jest powikłaną z inną, wymagającą leczenia szpitalnego, lub jeżeli nie przedstawia objawów bezpośrednio życiu zagrażających, nareszcie jeżeli przyjęcia chorego nie wymagają względy sanitarno-policyjne.

Chorzy dotknięci chorobą zaraźliwą będą przyjmywani do szpitala dopóty, dopóki ta choroba nie panuje nagminnie.

§. 27. Zarząd szpitala powinien przyjmywać chorych bezzwłocznie, każdego czasu, tak w dzień jak w nocy, skoro tylko lekarz do tego ustanowiony uzna, że się do przyjęcia kwalifikują.

W wypadkach wątpliwych orzeka dyrektor ostatecznie, czy przyjęcie ma nastąpić, czy nie.

§. 28. Jeżeli przy kwalifikowaniu chorego okażą się na nim ślady, mogące stanowić poszlaki zbrodni lub występku, dyrektor szpitala winien o tem zrobić doniesienie do właściwej c. k. Prokuratoryi rządowej.

§. 29. Chorzy dotknięci chroniczną niemocą, nie mogą pozostawać w szpitalu dłużej nad trzy miesiące, z wyjątkiem gdyby dyrektor wspólnie z prymaryuszem uznali potrzebę niezbędną dłuższego zatrzymania w szpitalu

§. 30. Chorzy powinni się zachować stosownie do porządku domowego. Sale chorych kiłowych i zakażonych powinny być odosobnione klauzurą. Odwiedzanie takich chorych może nastąpić tylko za każdorazowem zezwoleniem prymaryusza a z wiedzą dyrektora.

§. 31. Chorym wolno na własny koszt, za przyzwoleniem prymaryusza i z wiedzą dyrektora, wezwać do narad innych lekarzy.

§. 32. Profesorom klinik uniwersyteckich i ich asystentom służy prawo wstępu do wszystkich sal, i wybierania dla klinik tych chorych, których w celach nauki za potrzebnych uznają. Dyrektor winien jednak przestrzegać, aby na klinikę nie przenoszono chorych bez ich własnego zezwolenia.

Zarząd szpitalny obowiązany jest przyjmywać chorych z klinik uniwersyteckich, o ile oni przy zamykaniu klinik jeszcze opieki szpitalnej potrzebują, niemniej w ciągu roku szkolnego chorych do nauki nie przydatnych, jeżeli się §. 26. temu nie sprzeciwia.

V. Przyjmywanie chorych umysłowych.

§. 33. Każdy chory na umyśle winien być przyjętym do zakładu, o ile miejsca starczy, a mianowicie:

a) z chorobą uleczalną.

b) z chorobą nieuleczalną,

jeżeli chory zagraża publicznemu bezpieczeństwu lub obyczajności publicznej.

§. 34. Od przyjęcia do zakładu są wykluczone wszelkiego rodzaju kaleki umysłowe nieszkodliwe; Wydział krajowy może atoli wyjątkowo w wypadkach uwzględnienia godnych, zezwolić na przyjęcie takich chorych.

§. 35. Chorych do zakładu obłąkanych przyjmuje dyrektor po wysłuchaniu zdania prymaryusza, na żądanie stron interesowanych lub właściwej władzy bezpieczeństwa.

W celu uzyskania przyjęcia należy dyrektorowi przedłożyć następujące dokumenta

a) świadectwo władzy miejscowej z wymienieniem następujących danych: imienia i nazwiska chorego, wieku, wyznania, stanu, zatrudnienia, miejsca przynależności, miejsca ostatniego pobytu, stosunków rodzinnych i stosunków majątkowych chorego i jego rodziny w linii wstępnej i zstępnej, nazwisko i miejsce zamieszkania rodziców, opiekunów lub kuratora, a gdyby takowy nie był ustanowiony, tej osoby która ma zastępywać chorego w obec zakładu.

b) historyę choroby, sporządzoną przez lekarza, według wzoru przepisanego.

c) oświadczenie lekarza powiatowego, względnie fizyka miasta Krakowa, iż osoba, która ma być oddaną do zakładu, kwalifikuje się do przyjęcia.

d) w przypadkach zagrażających publicznemu bezpieczeństwu lub obyczajności publicznej, stosowne poświadczenie miejscowej władzy,

e) co do płacących chorych, pisemne zobowiązanie się tej osoby, która ma opłatę uiszczać, że koszta leczenia i utrzymania, według ustanowionej taksy, miesięcznie z góry płacić będzie, wraz z oświadczeniem, że się poddaje rygorowi ustanowionemu w §. 48. na przypadek nieuiszczenia w terminie opłaty. Możność płacenia musi być na tym rewersie przez miejscową władzę zatwierdzoną.

§. 36. Gdyby władze bezpieczeństwa, w nagłych wypadkach, uznały potrzebę oddać chorego do zakładu bez dokumentów w poprzednim paragrafie wymienionych, w takim razie powinny je dodatkowo, jak najspieszniej dyrektorowi przedłożyć.

§. 37. Zakład nie ponosi żadnych kosztów z powodu odstawienia chorych do zakładu.

§. 38. Chorzy winni być oddani do zakładu, według możności, należycie odziani, zaś chorzy płacący, muszą być nadto zaopatrzeni w potrzebną do zmiany odzież i bieliznę, co jednakże nie może być powodem nieprzyjęcia do szpitala.

§. 39. Każdy do zakładu przyjęty chory, ma być bez zwłoki do protokołu stanu chorych zapisany. Protokół ten parafowany przez Wydział krajowy ma być prowadzony w sposób przepisany w § 13. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. Maja 1874 r. (Nr. 71. Dz. u. P.)

Dyrektor szpitala winien w przeciągu 24 godzin donieść trybunałowi I. instancyi w Krakowie o przyjęciu chorego, oznajmiając zarazem daty wymienione w ustępach a) do h) protokołu stanu chorych, i zażądać poświadczenia o tem doniesieniu.

Jeżeli chory podczas pobytu w zakładzie ukończy 24. rok życia, lub jeżeli zajdą okoliczności, które pociągają za sobą zmianę w osobie prawnego zastępcy, winien dyrektor donieść o tem pomienionemu Sądowi z dokładnem podaniem stosunków osobistych chorego. (§. 9. minist. rozporz. z d. 14 Maja 1874 r. Nr. 71. Dz. u. P.)

§. 40. Chorzy podlegają przez czas pobytu w zakładzie rozporządzeniom lekarza ordynującego, który odpowiedzialnym jest za zgodne z nauką i ludzkością obchodzenie się z nimi.

Dozór nad chorymi ma być w ten sposób wykonywany. ażeby ani sobie ani innym osobom szkody wyrządzić, ani też samowolnie wydalić się nie mogli.

Środki przymusowe przeciwko chorym, mogą być użyte tylko w razie ostatecznej potrzeby, a to tylko na zarządzenie lekarza, i z wszelkiemi względami humanitarnemi.

Rodzinie, opiekunowi i kuratorowi chorego, wolno zażądać narady lekarskiej z lekarzami nie należącymi do zakładu, lecz za wiedzą dyrektora i na ich własny koszt. Lekarz ordynujący od tej narady uchylić się nie może.

§. 41. W celach leczniczych utrzymuje zakład w miarę funduszów potrzebne urządzenia dla umysłowego i fizycznego zatrudnienia, tudzież dla rozrywki chorych.

§. 42. Lekarz ordynujący może w porozumieniu z dyrektorem pozwalać chorym wydalać się na krótki czas z zakładu, wszelako pod należytym dozorem.

§. 43. Wszyscy w służbie zakładu zostający, są obowiązani zachować tajemnicę o rodzinnych i wszelkich innych stosunkach chorych. Na ustne lub pisemne zapytania winien dyrektor udzielić wiadomości o stanie zdrowia chorych, wszelako tylko rodzinie, opiekunom, kuratorowi i władzom do tego upoważnionym.

Odwiedzanie chorych, tudzież korespondowanie z nimi, jest zawisłem od zezwolenia lekarza ordynującego.

Na zwiedzanie zakładu udziela dyrektor pozwolenia.

VI. Warunki dla wszystkich chorych.

§. 44. Pod względem wygód w umieszczeniu, pielęgnowaniu i utrzymaniu chorych, urządzone będą trzy klasy, według przepisu Wydziału krajowego.

§. 45. Bez zezwolenia Wydziału krajowego nie mogą być wprowadzone żadne wyjątki w normie pielęgnowania, jeżeliby obciążać miały fundusz szpitalny.

Za pozwoleniem prymaryusza i dyrektora wolno chorym w granicach porządku domowego, urządzać sobie własnym kosztem ulepszenia i wygody, a chorym na pierwszej klasie wolno utrzymywać własnego sługę.

§. 46. Wysokość taksy dziennej dla wszystkich trzech klas, ustanawia stosownie do obowiązujących ustaw, Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Rządem krajowym.

Taksy szpitalne muszą być jednakowe dla wszystkich chorych jednej i tej samej klasy, bez względu na ich przynależność.

§. 47. Oprócz taksy nie wolno pobierać od chorego żadnej innej należytości ani podarku pod jaką bądź nazwą. Za przyrządy chirurgiczne i opaski, których chorzy trzeciej klasy, opuszczając zakład koniecznie potrzebują, zapłata żądaną nie będzie.

§. 48. Chorzy mogą być na własne żądanie każdego czasu przeniesieni z jednej klasy do drugiej, wszelako po wyrównaniu należytości.

Dyrektor jest z urzędu obowiązany przenieść chorego z wyższej klasy na trzecią, jeżeli przypadająca zań należytość nie została w terminie uiszczoną.

§. 49. Chorych tak krajowców, jak innych, których właściwe gminy w oznaczonym terminie nie odebrały, obowiązaną jest gmina miasta Krakowa na wezwanie dyrektora, odebrać ze szpitala w ciągu ośmiu dni, a to w myśl §. 28. ustawy z dnia 3. Grudnia 1863 r. Nr. 105 (D. u. p.)

VII. Wydalenie chorych z wyjątkiem umysłowych.

§. 50. Po wyzdrowieniu należy chorych bezzwłocznie ze szpitala wydalić.

§. 51. Niewyleczeni chorzy będą ze szpitala wydaleni — jeżeli sanitarno-policyjne względy na to zezwalają — w następujących wypadkach:

a) jeżeli wydalenia zażąda sam chory, jego rodzice, opiekun, kurator, krewni, właściwa gmina, lub ta władza, która chorego do szpitala oddała.

b) jeżeli chory przebył w szpitalu trzy miesiące, bez widoków wyleczenia.

§. 52. Pobyt chorego w szpitalu dłuższy nad trzy miesiące, winien dyrektor w obec Wydziału krajowego usprawiedliwić. Jeżeli chory przynależy do innego kraju koronnego państwa austryackiego lub do Królestwa węgierskiego, usprawiedliwienie to ma dyrektor przesłać także właściwej władzy kraju, do którego chory przynależy.

§. 53. Przy wydaleniu chorych nieuleczalnych powinien dyrektor za-

stosować się do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. Czerwca 1869 r. L. 1713 Nr. 28. (D. u. k.)

VIII. Wydalenie chorych umysłowych.

§. 54. Dyrektor jest obowiązany:

1. zarządzić wydalenie z zakładu:

a) chorych wyleczonych;

b) chorych nieuleczalnych, jeżeli nie zachodzi obawa narażenia przez to publicznego bezpieczeństwa lub publicznej obyczajności.

2. wydać każdego czasu chorego nie wyleczonego do rąk zgłaszającej się o to rodziny, lub prawnego zastępcy.

§. 55. Skoro dyrektor poweźmie zamiar wydalenia chorego, powinien oznaczyć termin i o tem zawiadomić:

a) rodzinę lub prawnego zastępcę;

b) urząd tej gminy, do której chory przynależy;

c) władzę opiekuńczą lub kuratelarną jeżeli chory pod taką władzą zostaje;

d) władzę bezpieczeństwa, jeżeli chorego ze względów policyjnych do zakładu oddała.

§. 56. Wyleczonych pełnoletnich należy wydalić w oznaczonym terminie, bez względu na to, czy się rodzina lub prawny zastępca zgłosili.

Jeżeli strony, zawezwane przez dyrektora, nie zgłaszają się w przeznaczonym terminie po odbiór chorego, służy dyrektorowi prawo odesłać chorego rodzinie, gminie lub władzy bezpieczeństwa, które go do zakładu oddały, wszelako pod troskliwym nadzorem, i to płacącego: na jego własny koszt lub na koszt rodziny, zaś bezpłatnie leczonego na koszt gminy, do której przynależy.

Na żądanie interesowanych (rodziny, opiekuna, kuratora lub gminy) mogą chorzy być odprowadzeni przez służbę zakładu, wszelako tylko za zwrotem kosztów.

§. 57. Przy odbieraniu chorego niewyleczonego, winien odbierający złożyć do rąk dyrektora:

a) przyzwolenie władzy opiekuńczej lub kuratelarnej, jeżeli chory pod taką władzą zostaje;

b) przyzwolenie władzy bezpieczeństwa gminy, w której chory mieszkać ma, jeżeli stan zdrowia zagraża publicznemu bezpieczeństwu lub publicznej obyczajności;

c) pisemne zobowiązanie się do dalszego pielęgnowania chorego.

§. 58. W razie ucieczki chorego winien dyrektor bezzwłocznie zarzą-

dzić potrzebne kroki, w celu przytrzymania zbiegłego i odstawienia go na powrót do zakładu.

W razie ucieczki jak również przy udzieleniu pozwolenia na czasowe oddalenie się chorego z zakładu, winien dyrektor w przeciągu 24 godzin zawiadomić o tem rodzinę lub prawnego zastępcę a względnie także władzę opiekuńczą lub kuratelarną i właściwą władzę policyjną.

§. 59. O każdem wydaleniu lub wydaniu chorego winien dyrektor zawiadomić Trybunał I. instancyi w Krakowie.

IX. Postępywanie ze zmarłymi.

§. 60. O wszystkich wypadkach śmierci zawiadomi zarząd szpitala c. k. Sąd właściwy za pośrednictwem Magistratu, a o śmierci obłąkanego Trybunał I. instancyi w Krakowie, tudzież opiekunów, kuratorów, jak niemniej tę władzę, która chorego, z zastrzeżeniem zwrotu, do zakładu oddała, zaś bezpośrednio c. k. Sąd właściwy, jeżeli po zmarłym pozostały w depozycie zarządu szpitala, pieniądze lub kosztowności.

§. 61. Zwłoki zmarłych w szpitalu podlegają obdukcyi, w szczególności w celach naukowych katedry anatomii opisowej, anatomii patologicznej i medycyny sądowej uniwersytetu Jagiellońskiego. — Na żądanie rodziny należy jednak zaniechać obdukcyi, w tych zwłaszcza razach, gdzie konieczność jej dokonania niebyłaby uznana przez prymaryusza i prosektora.

Jeżeli zachodzi prawem przepisana potrzeba sądowej lub policyjnej obdukcyi zwłok, obowiązany jest dyrektor zawiadomić o tem właściwą władzę najpóźniej w ciągu 24 godzin.

§ 62. Rodzinie zmarłego służy prawo pogrzebania zwłok własnym kosztem. Jeżeli to nie nastąpi, zwłoki zmarłych po zadosyć uczynieniu przepisowi §. 61. pogrzebane będą przez zarząd szpitala kosztem funduszu szpitalnego stosownie do klasy, według której byli pielęgnowani.

Koszta przewozu do zakładów uniwersyteckich i napowrót ponoszą te ostatnie zakłady.

X. Postanowienie końcowe.

§. 63. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 10 Października 1879. **Część XVI.**

Nr. 81.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 22. Lipca 1879 l. 1216/pr. dotyczące zamienienia głównego urzędu podatkowego w Wadowicach na zwykły urząd podatkowy.

Reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z 12. Lipca 1879. do l. 19.812 zamieniony został dotychczasowy c. k. główny urząd podatkowy w Wadowicach na zwykły urząd podatkowy.

Zmiana ta wchodzi w życie z dniem niniejszego ogłoszenia.

Jorkasz w. r.

Nr. 82.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 30. Września 1879. l. 8070/pr. względem wyłączenia gmin Łyczana, Janczowa i Jasienna z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Ciężkowicach tudzież z okręgu c. k. Starostwa w Grybowie i wcielenia ich do okręgu c. k. miejsk. deleg. Sądu powiatowego i c. k. Starostwa w Nowym Sączu.

Na mocy rozporządzeń Wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. Września 1879. l. 13059. i Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewn. z dnia 16. Września 1879. l. 4648/M. J. zostają gminy Łyczana, Janczowa i Jasienna

z dniem 1. Listopada 1879. wyłączone z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Ciężkowicach, tudzież z okręgu c. k. Starostwa w Grybowie i wcielone do okręgu c k miejs deleg. sądu powiatowego i c. k Starostwa w Nowym Sączu.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika
c. k. Wice-Prezydent
Zaleski.

Nr. 83.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Września 1879. l. 46819 o udzielaniu gminie miasta Kamionka strumiłowa, dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu i oddzielnie od trzech mostów na rzece Kamionce.

Jego Ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. Września b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu gminie miasta Kamionka strumiłowa dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu i oddzielnie od trzech mostów na rzece Kamionce.

Art. I.

Gminie miasta Kamionka strumiłowa, w zastępstwie funduszu gminnego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, dalsze prawo do pobierania opłat mytniczych, jako to:

1. od mostu na rzece Bugu na przedmieściu Zabużu i odzielnie:
2. od trzech mostów na rzece Kamionce, a mianowicie:
   a) od mostu przy Podzamczu,
   b) od mostu na Bełzkiem przedmieściu;
   c) od mostu obok Krzywulanki,

pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych, własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

1. od mostu na rzece Bugu:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.
   c) za 5 sztuk świń lub cieląt, za 10 owiec, 1 (jeden) ct.

2. od trzech mostów na rzece Kamionce z tem zastrzeżeniem, że każdy przebywający wszystkie trzy mosty w jednej i tej samej jeździe, opłatę myta tylko raz ponosi.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 1 (jeden) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

c) za 5 sztuk świń lub cieląt, za 10 owiec, 1 (jeden) ct.

Art. III.

Oprócz ogólnie obowiązujących przepisów, co do uwolnień od opłat mytniczych lub zniżenia takowych uwalnia się nadto obszar dworski w Kamionce i oficyalistów tegoż obszaru od opłaty myta, w myśl zawartej ugody.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Sprostowanie.

W części XII. Nr. 75. strona 156. „Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych" z r. 1879 w wydaniu polskiem, zostały w §. 4., wierszu drugim, przez pomyłkę między słowem umorzeniem i zaciągniętej, słowa „pożyczki przez kraj" wypuszczone. Przeto cały ustęp tego §. ma brzmieć: Pożyczki udzielane powiatom, mają być zwrócone w całości najpóźniej w rok przed umorzeniem pożyczki przez kraj zaciągniętej.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 27. Listopada 1879. **Część XVII.**

Nr. 84.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Listopada 1879 r., L. 27860, względem uregulowania peryodycznych transportów szupaśników na kolei żelaznej Karola Ludwika, tudzież względem uporządkowania sposobu odsyłania na kolejach żelaznych tak osób pod strażą, jak też za passportem przymusowym szupasowanych

Odnośnie do tutejszych rozporządzeń z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. (Dz. ust. kraj. Nr. 57) i 7. Lipca 1876 r., L 19767, (Dz. ust. kraj. Nr. 27) o wykonaniu ustawy państwowej z dnia 27. Lipca 1871 r. Nr. 88. Dz. P. P., postanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym celem uregulowania sprawy szupaśników na kolejach żelaznych co następuje.

Art. I.

Zaprowadzony w myśl 3. ustępu artykułu 5. tutejszego rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. peryodyczny transport szupaśników na kolei Karola Ludwika między Krakowem a Podwołoczyskami, — znosi się od 1. Stycznia 1880 r. na przestrzeni między Lwowem a Podwołoczyskami i pozostawia się nadal na tejże kolei tylko między Lwowem i Krakowem. Od wyż oznaczonego dnia odbywać się będzie peryodyczny transport szupaśników co piątku mięszanym pociągiem odchodzącym ze Lwowa ku Krakowu, zaś co poniedziałku mięszanym pociągiem odchodzącym z Krakowa ku Lwowu.

Art. II.

Na kolei żelaznej między Lwowem a Krakowem, na której jedynie odbywać się mają główne transporty szupaśników, wykluczone są wszelkie inne częściowe transporty pojedyńczych szupaśników, którzy tylko głównym peryodycznym duktem mogą być transportowani.

Art. III.

Każda stacya szupasowa przy kolei żelaznej między Lwowem a Krakowem expedyująca szupaśnika na pociąg peryodyczny, zakupywać winna bilet jazdy kolejowej dla niego na całą przestrzeń kolei duktu peryodycznego, którą tenże szupaśnik odbyć ma.

Art. IV.

Stacye szupasowe położone przy kolei wzdłuż której odbywa się transport peryodyczny, oznaczone rozporządzeniami na wstępie powołanemi jako główne zbiorowe stacye, obowiązane są podczas kursowania pociągów peryodycznych na tejże kolei, wysyłać bezwzględnie na czas odpowiedni swego funkcyonarjusza ze strażą gminną na dworzec kolei żelaznej do odbierania szupaśnikow przybywających, tudzież w celu oddania swoich szupaśników na kolej.

Art. V.

Na wszystkich innych liniach kolei żelaznych, wyszczególnionych w art. 5. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr., do których także kolej Tarnowsko-Leluchowską, a względnie nowo urządzoną kolej z Żywca do Białej zaliczyć należy—nie wolno zaprowadzać żadnych peryodycznych transportów szupaśników.

Szupasowanie pojedyńczych osób na właśnie co wspomnianych kolejach żelaznych, odbywać się ma według przepisów poniżej umieszczonych.

Art. VI.

Postanowienia zawarte przy końcu drugiego ustępu art. 5. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. (okres drugi), zmienia się w sposób następujący.

Dla osób odsyłanych za kartą szupasową, nie wolno używać kolei żelaznej na tak krótkie przestrzenie jak od jednej przy kolei położonej stacyi szupasowej do najbliższej przy kolei leżącej stacyi szupasowej, do której szupaśnika jednego dnia pieszo odstawić można, równie też nie wolno osób szupasowanych za paszportem przymusowym, a nieposiadających własnych środków do odbycia drogi—instradować koleją żelazną na tak krótkie przestrzenie, które przez cztery lub mniej dni pieszo odbyte być mogą, co też obejmuje w sobie zazwyczaj do sześć stacyi szupasowych z policzeniem stacyi expedyującej.

Od tej reguły nastąpić może wyjątek tylko w tym razie, w którym z powodu stwierdzonej przez lekarza fizycznej niemocy szupaśnika lub

osoby za paszportem przymusowym szupasowanej, zachodzi potrzeba podwody, zamiast której należy użyć kolei żelaznej.

Art. VII.

Stacya szupasowa położona przy kolei żelaznej i odsyłająca szupaśnika koleją, winna dodać mu swego strażnika i zakupywać ma bilet jazdy kolejowej tak dla szupaśnika jak też dla swego konwojanta na całą podróż, a mianowicie według wymiaru następującego: ze Lwowa do Brodów, ze Lwowa do Podwołoczysk, ze Lwowa a to na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej do Stanisławowa a ztąd na Zabłotów do Łużan na Bukowinie, ze Lwowa do Stryja, ze Stryja do Stanisławowa, a ztąd dalej do Łużan na Bukowinie, ze Zabłotowa do Stanisławowa a ztąd dalej do Lwowa,—w ten sam sposób z Brodów, Podwołoczysk lub ze Stryja do Lwowa, dalej ze Stryja do Chyrowa, z Chyrowa do Przemyśla, z Chyrowa lub też względnie z Przemyśla na kolei Łupkowskiej do stacyi węgierskiej w Mezö-Laborcz, w ten sam sposób z Łupkowa do Przemyśla lub względnie do Chyrowa, a z Chyrowa do Stryja, wreszcie z Tarnowa na Leluchów do węgierskiej stacyi w Orlö, a z Leluchowa czyli raczej ze stacyi szupasowej w Muszynie do Tarnowa.

Według art. 19. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr., może stacya szupasowa pod eskortą jednego strażnika odsyłać kilku szupaśników do najdalszej na wyżoznaczonej przestrzeni położonej stacyi szupasowej, lub też do różnych bliższych tej kolei przyległych stacyj szupasowych; w ostatnim razie obowiązaną jest wysyłająca stacya szupasowa uwiadomić natychmiast w drodze telegraficznej właściwe stacye szupasowe celem odebrania przeznaczonych dla nich szupaśników na dworcu kolei żelaznej, któremu to wezwaniu telegraficznemu każda stacya szupasowa zadość uczynić winna.

Art. VIII.

Szupasowanie ze Lwowa do Stanisławowa, tudzież ze Stanisławowa do Lwowa odbywać się będzie zawsze na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej.

Art. IX.

Konwojant eskortujący szupaśnika na kolei, obowiązany jest, o ile to w myśl art. 19. powołanego rozporządzenia nie przechodzi możności należytego strzeżenia oddanych mu szupaśników, przyjmywać pod swoją eskortę po drodze na stacyach szupasowych przy tej samej kolei, takich szupaśników, którzy przeznaczeni są do oddania na stacyi szupasowej, dokąd konwojant zdąża, równie jak i szupaśników, którzy mają być odebrani na jednej z bliższych stacyj szupasowych przy tej samej kolei położonych.

W ostatnim razie obowiązana jest stacya szupasowa oddająca szupaśnika, natychmiast uwiadomić w drodze telegraficznej właściwą stacyę szupasową celem odebrania tego szupaśnika na dworcu kolei żelaznej, a w danym wypadku może żądać od stacyi kolejowej zwrotu należytości za kupiony bilet kolejowy dla konwojanta, którego jazda stała się zbyteczną. Taki sam obowiązek i pod temi samemi warunkami cięży na konwojancie gminnym, który spełniwszy konwojowanie wraca koleją napowrót do domu, i winien przyjmywać pod swoją eskortę szupaśników tak ze stacyi do której był wysłany, jakoteż z pośrednich stacyj przy tejże kolei położonych, a to bez względu czy oddani mu szupaśnicy odebrani być mają w stacyi szupasowej, do której konwojant powraca, lub też w innych stacyach szupasowych położonych na tejże linji między stacyą konwojanta a stacyą szupasową do której był wysłany.

Za konwojowanie w powrocie przypada strażnikowi gminnemu stosowne wynagrodzenie z funduszu krajowego, który ponosi także koszta telegraficznego zawezwania właściwych stacyj szupasowych.

Art. X.

Każdy konwojant gminny, który stosownie do art. 18. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. nie jest uzbrojony, nosi podczas służby oznakę, t. j. blaszkę z napisem: „konwojant stacyi szupasowej N. N.“

Art. XI.

Ze względu na postanowienia artykułów IV. i VII. niniejszego rozporządzenia, znosi się przepisany art. VII. rozporządzenia z 7. Lipca 1876 r. L. 19.767 (Nr. 27. Dz. u. kraj.), obowiązek wysyłania w czasie kursowania peryodycznych pociągów funkcyonaryuszów gminnych wraz ze strażą na dworzec kolei żelaznej o tyle, o ile się to odnosi do stacyi szupasowych przy takich liniach kolei żelaznej, na których nieodbywa się peryodyczny dukt szupaśników; znosi się również drugi ustęp art. V. tego samego rozporządzenia, który z tego samego powodu niema zastosowania.

Art. XII.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje co do artykułów VI. i VIII. z dniem ogłoszenia, zaś co do reszty postanowień od dnia 1. Stycznia 1880 r.

Lwów dnia 2. Listopada 1879 r. **Potocki** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 20. Grudnia 1879. **Część XVIII.**

Nr. 85.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 11. Października 1879 l. 48076, ogłaszające ogólne przepisy ferderunku i objazdu kopalń, wydane przez c. k. Starostwo górnicze w Krakowie dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego na dniu 28. Sierpnia 1879 r. L. 938.

W celu osiągnienia jak największego bezpieczeństwa tak przy ferderunku, jako też i przy objeździe kopalń, wydają się, z powołaniem na postanowienia §. 170 a) 171 c) 172 i 240 o. u. g. następujące przepisy do ścisłego ich wykonania nie uwłaczające w niczem tym, już w tymże celu przez władze górnicze osobno wydanym, lub w regulamina służbowe pojedyńczych zakładów przyjętym rozporządzeniom, o ile te ostatnie z poniżej wyłuszczonemi przepisami nie stoją w sprzeczności.

I. Ogólne przepisy.

§. 1.

Wstęp do kopalń w ogóle, do zabudowań szybowych, tudzież do wszelkich innych przestrzeni, na powierzchni lub w wnętrzu ziemi będących, w których ustawione są maszyny lub kotły, dozwolony jest tylko urzędnikom c. k. władz górniczych w wykonaniu ich urzędowania, dalej wszystkim do tego szczegółowo upoważnionym, nakoniec tym osobom, które należą do składu personalu zarządzającego lub dozorującego nad kopalnią; inne zaś osoby, zwiedzać je mogą tylko za zezwo-

leniem lub poleceniem za to odpowiadającego zarządu kopalnianego a wypadkowo w towarzystwie jednego z urzędników lub nadzorców zakładowych.

Zakaz ten uwidoczniony ma być tablicami ostrzegającemi, przy miejscach wchodowych umieszczonemi.

§. 2.

Otwory szybowe oraz inne przystępy nad, lub pod ziemią się znachodzące, mają być w ten sposób zamknięte, aby tak przypadkowe przekroczenie wszelkich szybowych i kopalnianych przestrzeni, jak i przypadkowe wpadnięcie ludzi, zwierząt i przedmiotów czyniły niemożebnem.

Narzędzia, drzewo, kamienie i wszelkie inne przedmioty mogą być składane tylko w takiej odległości od otworów szybowych i szybikowych, że wpadnięcie tych przedmiotów w nie, stanie się niemożebne.

§. 3.

Zjeżdżanie i wyjeżdżanie jakoteż i objazd kopalni bez światła jest zabroniony

Izby maszynowe, place przeznaczone do zapinania i odciągania przy szybach i pochylniach, otwory zjazdów i wyjazdów przy szybach z zjazdem linowym w czasie ich popędu, jak skoro tylko nie są należycie światłem dziennem oświetlone — a więc w nocy zawsze winny być oświecone lampami trwale ustawionemi.

§. 4.

Odnośnie do sygnałów i przyrządów niezbędnych przy ferderunku szybowym lub zjeżdżaniu — mają się zachować przepisy rozporządzenia c. k. Starostwa górniczego z dnia 6. Czerwca 1876 r. L. 941.

II. Ferderunek a) w szybach.

§. 5.

Ujścia szybowe oraz te w nich znachodzące się przyrządy ferderunkowe, muszą być tak zbudowane, aby odciąganie i zapinanie a względnie wypychanie naczyń ferderunkowych, mogło się odbywać bez niebezpieczeństwa przy tem zatrudnionych robotników.

Przy ferderunku z pomocą maszyny lub kieratu, winny być urządzone aparata, same przez się zamykajace wejścia szybowe, jakiemi są kraty, zasuwy, lub inne tego rodzaju przyrządy —i takowe zawsze w dobrym stanie utrzymywane.

§. 6.

Do odciągania i zapinania a względnie wpychania naczyń ferderunkowych, ma się używać zaufanych i należycie z tą czynnością obznajomionych robotników.

§. 7.

Każdy kołowrot ferderunkowy winien być zaopatrzony sworzniem lub innym przyrządem ruch tamującym.

Każdy przyrząd ferderunkowy siłą pary, wody lub koni poruszany, winien być zaopatrzony odpowiednim hamulcem, którymby dozorca z swego stanowiska wygodnie mógł powodować. Przy tego rodzaju przyrządach musi się znajdywać samodzielnie działający aparat sygnałowy dzwonkowy tak urządzony, aby tenże wskazywał maszyniście każdorazowe wznoszenie się lub obniżenie naczynia ferderunkowego w chwili przejścia jego przez zrąb szybu.

§. 8.

W każdym punkcie zawieszania naczyń ferderunkowych mają przy szybie być wyrobione dla ochrony robotników miejsca schronne, zaś w celu uniknienia potrzeby przejeżdżania wozaków po pod szybem — czego się najsurowiej zakazuje — winny być wyrobione ulice uboczne.

§. 9.

W szybach służących do ferderunku oraz zjazdu, musi przedział zjazdowy od ferderunkowego być tak gęstem obiciem odgrodzony, aby wsunięcie głowy pomiędzy nie było niemożebne.

§. 10.

Opuszczanie i wydawanie z kopalni tak sprzętu jakoteż i innego drobnego materyału ma się uskuteczniać tylko w skrzynkach.

Wrzucanie cembrunku (stempli, tarcic, łat i t. p.) jest wzbronione; opuszczanie ich i wydawanie w pętlicach jest tylko wyjątkowo dozwolone i to przy użyciu mocnych klamer.

§ 11.

Przy opuszczaniu i wyciąganiu zwierząt w szybach i szybikach wspólny zjazd ludzi jest bezwarunkowo wzbroniony.

II. b) po pochylniach i chodnikach.

§. 12.

Wozacy w nieobecności nadzorców lub urzędników górniczych obowiązani są rozporządzenia starszych hawiarzy a mianowicie hawiarzy przodkowych, przy wydarzyć się mogących okolicznościach bezwarunkowo wypełniać. Pod żadnym pozorem nie dozwala się wozakom w czasie roboty podsuwać się aż pod czoła robocze, ale owszem obowiązani są zawsze trzymać się po za plecami hawiarzy i tamże ładować podsunięty im przez nich poröb.

§. 13.

Szyny kolejowe ulic ferderunkowych winny być należycie w łożyskach zasadzone, a w miejscach gdzie łożyska nie spoczywają bezpośrednio na spodzie ulicy, musi ta wyłożona być biegnicami. Przy szybach i pochylniach place ładunkowe i bony ferderunkowe muszą poziomo być ułożone.

§. 14.

W ulicach, w których ferderunek odbywa się z pomocą ludzi lub zwierząt po kolejach posiadających taki spadek, iż wózki same po nich się staczają, winny wózki tylko z należycie działającymi hamulcami być używane, iżby dozwalały wozakowi na każdym punkcie i w okamgnieniu wózek zatrzymać wygodnie

Jeżeli ferderunek odbywa się przez złączenie kilku wózków w jeden pociąg, natenczas winno w pośród każdego pociągu znajdować się tyle wózków hamulcowych włączonych, aby te w każdej chwili z pewnością pociąg zastanowić zdołały.

§. 15.

Wozacy obowiązani są z przodu wózka umieszczać lampki kopalniane, przy ruchu używać tylko miernej chyżości i postępywać w należytych ustępach po za sobą, a pomiędzy pociągami takie zachowywać oddalenie, aby uniknąć wzajemnego najechania się. Ferderowania bez użycia światła zakazuje się jak najsurowiej.

§. 16.

W ulicach, w których ferderunek odbywa się z pomocą maszyn, muszą być umieszczone aparata sygnałowe, któreby dozwalały z każdego dowolnego punktu porozumiewać się z maszynistą.

§. 17.

Przystępy do pochylni, po których się ruch odbywa, winny być barjerami zaopatrzone i te ostatnie po każdem przejściu naczyń ferderunkowych przez wozaka zamknięte.

§. 18.

W celu zabezpieczenia wózków pełnych od stoczenia się po pochylniach, zanim takowe zapięte zostaną, winny na bonach ładunkowych w oddziałach ferderunkowych znachodzić się ruchome barjery lub zapory kolejowe.

§. 19.

Jeżeli pochylnie wchodzą bezpośrednio w ulice ferderunkowe, to ta ostatnia winna być zabezpieczona bądź wałem odskokowym po za którymby przechodzący ludzie bezpiecznie poruszać się mogli lub też chodnikiem ubocznym.

§. 20.

Hamulce przy ferderunkowych przyrządach na pochylniach winny być samodzielnie działające i tak urządzone, ażeby niemi bremzery z stanowisk zupełnie bezpiecznych dyrygować mogli.

§. 21.

Na każdej pochylni musi się znachodzić przyrząd, z pomocą którego z punktów przyczepiania i odczepiania naczyń do pochylni i na odwrót, możnaby z łatwością dawać i wyraźnie odbierać sygnały.

§. 22.

Przy mogących nastąpić przeszkodach ruchu na pochylniach, spowodowanych skutkiem wyskoczenia z kolei, albo ubiegnięcia wózków, zerwania się liny lub łańcucha, zamotania się liny lub łańcucha, albo z innych jakichkolwiek przeszkód; nie wolno jest wozakom, w celu usunięcia owych przeszkód lub naprawienia złego samowolnie tej czynności załatwiać, lecz obowiązani są bezzwłocznie sprowadzić osoby do tego celu przeznaczone.

III. Przejazd a) szybów.

§. 23.

Zjeżdżanie i wyjeżdżanie robotników, ma się w ogóle odbywać tylko w przedziałach na ten cel przeznaczonych. Wjazd w przedziałach ferderunkowych jest tylko w celu rewizyi lub reparacyi i jedynie tym osobom dozwolony, które do tego otrzymały polecenie bądź od zarządzającego kopalnią bądź też od jego zastępcy.

§. 24.

Do urządzenia i używania zjazdu linowego w szybie, niezbędnie potrzeba posiadać szczegółowe pozwolenie c. k. urzędu górniczego okręgowego.

§. 25.

Zjeżdżanie w pętlicach oraz w próżnych naczyniach ferderunkowych (tonnach, kiblach, skrzyniach i t. p.), dalej w pasach (gurtach) jest tylko wyjątkowo i tylko za szczególnem zezwoleniem zarządcy zakładu lub osób miejsce jego zastępujących, dozwolone.

Ciagłe zaś używanie pasów do zjazdu, może mieć miejsce tylko za poprzedniem uzyskaniem zezwolenia od urzędu górniczego okręgowego.

§. 26.

W każdym szybie używanym do zjeżdżania, muszą się znajdować mocne, dobrze przytwierdzone i w dobrym stanie będące drabinki. Przy wejściu szybowem i na każdym spoczynku, winny drabinki wystawać przynajmniej 1 m. lub umieszczone być muszą mocne i bezpieczne antaby do trzymania się.

§. 27.

W szybach zjazdowych muszą przynajmniej od 6 do 6 m. założone być spoczynki. Drabinki zaś nie śmią mieć większej pochyłości nad 80° i nie mają być tak ustawione, iżby zakrywały spodnie okienka spoczynkowe.

§. 28.

Pionowe drabinki, mogą się tylko wyjątkowo znajdować w szybach płytszych nad 20 m. i tylko za poprzedniem zezwoleniem urzędu górniczego okręgowego. Muszą wszakże owe pionowe drabinki tak być umocowane, iżby szczeble od ścian szybu odstawały co najmniej na 15 cm.

§. 29.

Szczeble przy drabinkach nie mogą być od siebie mniej jak 20 cm. lub więcej jak 30 cm. oddalone i muszą być jednostajnie rozdzielone.

§. 30.

Zjeżdżanie w trzewikach drewnianych i znoszenie z sobą narzędzi, zakazuje się.

§. 31.

Używanie drabinek w szybach ferderunkowych głębszych nad 20 m. jest tylko wtenczas dozwolone, jeżeli w nich znachodzi się osobny mocny i bezpiecznie zabudowany przedział zjazdowy.

§. 32.

W szybach i szybikach płytszych nad 20 m., których ulice nie są jeszcze przebite z innymi do zjazdu przeznaczonymi szybami, dozwala się zjeżdżanie na drabinach także w przedziałach ferderunkowych lub obok nich bez użycia szczególnego odgrodzenia; wszakże tylko w czasie, w którym się nie odbywa ferderunek szybowy.

§. 33.

Przyrządy zjazdowe linowe muszą każdego miesiąca względem ich bezpieczeństwa być próbowane i przed każdem ich wprowadzeniem w użycie, starannej rewizyi wszystkich części składowych poddane.

§. 34.

Maszyny używane do zjazdu linowego, muszą w przyrządy hamulcowe zupełnie bezpieczne i maszyniście łatwo przystępne — być zaopatrzone,

i to tak, aby w każdej chwili, w okamgnieniu maszynę i klatkę zjazdową, zatrzymać — dotarciu klatki zjazdowej do tarcz linowych przeszkodzić, lub takową przeciw uszkodzeniom zabezpieczyć zdołał.

Oprócz tego musi każda tego rodzaju maszyna zaopatrzona być w wskazówkę głębokości (indicator) i stanowisko maszynisty ile możności tak dobrane, aby tenże otwór szybowy mógł należycie przejrzeć. Także ma być i sygnał dzwonkowy tak urządzony, aby przez tenże chwila przejścia klatki zjazdowej przez zrąb szybu maszyniście wskazaną była.

§. 35.

Tylko należycie skonstruowane i w dobrym stanie znachodzące się liny, mogą być używane do zjazdu. Takowe muszą być wypróbowane najmniej na sześciokrotne bezpieczeństwo swej wytrzymałości; zużytych, mocno powykręcanych i sztukowanych lin nie wolno używać do zjazdu. Oprócz tego musi się zupełnie zdatna do użycia lina zapasowa znachodzić przy każdym maszynowym przyrządzie przeznaczonym do zjazdu kopalnianego.

§. 36.

Przymocowanie liny do klatki zjazdowej musi być tego rodzaju, iżby czyniło niemożebne wywrócenie się klatki. Użyte przy tem łańcuchy muszą posiadać moc przenoszącą przynajmniej 3 razy wytrzymałość liny i być ak zbudowane, aby się ogniwa łańcuchowe nie zachwytywały.

§. 37.

Klatki zjazdowe muszą posiadać konstrukcyę dającą zjeżdżającym zupełne bezpieczeństwo, dalej być zaopatrzone silnym dachem i z całą pewnością działającymi szponami na wypadek zerwania się liny; także muszą przy ujściach szybowych takie przyrządy się znajdywać, któreby czyniły wpadnięcie w szyb jakiegokolwiek przedmiotu podczas zjazdu niemożebnem.

§. 38.

Przyrządy kierownicze winny być pojedyńcze i takie, iżby niebezpieczne chwianie się, silne tarcie — lub zaparcie się klatki zjazdowej było niemożebne.

§. 39.

Przy wsiadaniu i wysiadaniu ludzi z klatki w ogóle, a oprócz tego przy zjeżdżaniu osób nie należących do kopalni, nawet w czasie zjazdu, winna się znajdywać osoba zaufana, która tak za utrzymanie porządku zjazdowego jak i podawanie właściwych sygnałów odpowiedzialną jest.

§. 40.

Liczbę osób, która może być naraz do jednoczesnego zjazdu przypuszczona, wyznaczy od czasu do czasu c. k. urząd górniczy okręgowy, odpowiednio do konstrukcyi zjazdowej klatki i mocy liny.

§. 41.

Chyżość zjazdu winna być mierna, i w żadnym razie nie może przekraczać 2 m. na sekundę.

W czasie zjazdu linowego, musi być przy przyrządzie hamulcowym postawiony silny człowiek, któryby był w stanie, w każdej chwili na dany przez maszynistę znak, maszynę zatrzymać.

§. 42.

Maszyniści, używani przy zjeździe linowym, winni być ludzie doświadczeni i w świadectwa odpowiedniej zdolności zaopatrzeni; przeto są oni za wypełnienie przepisów bezpieczeństwa odnoszących się do popędu maszyny, bezpośrednio odpowiedzialni.

§. 43.

Przy każdej kopalni muszą się znachodzić sporządzone szczegółowe przepisy zjazdu, i takowe po uzyskaniu ich zatwierdzenia przez c. k. urząd górniczy okręgowy, winny w odpowiedni sposób być do wiadomości podane.

Przepisane sygnalizowanie, dozwolona liczba naraz zjeżdżających osób, jak i porządek w jakim zjazd odbywać się może, nakoniec nazwisko odpowiedzialnego maszynisty i tych w §. 39. oznaczonych osób, mają na tablicy przy szybie zjazdowym do wiadomości być podane.

§. 44.

Porządek zjazdu (§. 43) ma w szczególności obejmywać:

Wyznaczenie czasu, w którym się odbywa zjazd i wyjazd, zachowanie się przy wsiadaniu i wysiadaniu z klatki zjazdowej jak niemniej i wśród samego zjazdu, sposób postępywania przy każdorazowej próbie już to przyrządu zjazdowego już też maszyny, dozwolona ilość osób naraz zjeżdżać mogących, sposób i znaczenie sygnałów, chyżość zjazdu, nakoniec wyznaczenie kar za przekroczenia przepisów zjazdowych.

§. 45.

W czasie spuszczania lub wyjazdu ludzi, wszelkie inne czynności muszą być w szybie powstrzymane.

§. 46.

Obok każdego szybu przeznaczonego do zjazdu linowego, winien się także albo w dobre i wygodne drabinki zaopatrzony osobny szyb zjazdowy, lub przedział zjazdowy znajdować, którego użycie nikomu (§. 1) nie może być wzbronione, kto ten rodzaj zjazdu nad zjazd linowy przekłada.

III. b) w ulicach i pochylniach.

§. 47.

Przejazd w popędzie będących pochylni w czasie odbywającego się na nich ferderunku, może tylko w przedziałach objazdowych, które od przedziałow ferderunkowych gęstym i silnym szalunkiem są odgrodzone — dozwolony być.

Przejazd oddziałów ferderunkowych przy pochylniach, jest tylko w celu rewizyi, reparacyi lub usunięcia zaszłych przeszkód ruchu, wszakże tylko osobom do tego wyznaczonym dozwolony. W razie tym musi jednakże ferderunek na całej pochylni być wstrzymany.

§. 48.

Przejazd w ulicach, w których się uskutecznia ferderunek z pomocą maszyny, jest w czasie popędu wzbroniony z wyjątkiem tych osób, które w tego rodzaju ulicach przy robocie lub nadzorze są zatrudnione.

Użycie używanych przy tem aparatów ferderunkowych do objazdu osób, dozwolone jest tylko za zezwoleniem zarządu kopalni lub organów miejsce jego zastępujących.

---

§. 49.

Zezwolenie do odstąpienia lub chwilowego wyjątku od tych w powyższych §§. 1—48 zawartych ogólnych przepisów, spowodowane miejscowemi okolicznościami, może c. k. Starostwo, górnicze na wniosek urzędu górniczego okręgowego udzielać.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 11. Października 1879.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 30. Grudnia 1879. **Część XIX.**

Nr. 86.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 8. listopada 1879 l. 55.225 normujące oględziny ciał zmarłych.

Celem zaprowadzenia jednostajnego postępowania przy oględzinach ciał zmarłych postanawia c. k. Namiestnictwo co następuje:

1. Dla każdej miejscowości ustanowiony być winien oglądacz ciał zmarłych i tegoż zastępca, których reprezentacya gminy w porozumieniu z obszarem dworskim mianuje a c. k. Starostwo, po uznaniu ich na podstawie zbadania c. k. lekarza powiatowego za uzdatnionych, zatwierdza i według załączonej roty zaprzysięga.

2. Gminom położonym w promieniu czterokilometrowym wolno ustanowić wspólnego oglądacza i zastępcę.

Dla miasta Lwowa i Krakowa ustanawia potrzebną ilość oglądaczy i zastępców Prezydent miasta i odbiera od nich przysięgę.

3. W miejscowościach, w których dyplomowany lekarz stale jest osiedlony, jako też w miejscowościach nie więcej jak cztery kilometry od siedziby lekarza oddalonych, ustanowiony być ma oglądaczem a według możności także zastępcą lekarz z wyjątkiem przypadku, gdyby c. k. Starostwo gminę od tego obowiązku z ważnych przyczyn uwolniło.

4. Każde ciało zmarłego bez wyjątku winno być oglądane i może tylko na podstawie karty pośmiertnej, przez oglądacza wydanej, w terminie w tej karcie oznaczonym, być pogrzebane.

W tym celu obowiązani są pozostali krewni, domownicy a w braku jednych i drugich właściciel lub zarządca domu, w którym wypadek śmierci się wydarzył przy rzetelnem podaniu czasu skonu donieść o tem bezzwłocznie oglądaczowi, który najdalej w 24 godzin, a w przypadkach nagłej śmierci natychmiast do oględzin zwłok przystąpi. W ostatnim przypadku tudzież w razie znalezienia ciała nieżywego, lub przyjścia na świat dziecięcia nieżywego należy zarazem zrobić doniesienie przełożonemu miejscowemu.

5. Ciała zmarłych w szpitalu publicznym ogląda lekarz szpitalny, i wydaje kartki pośmiertne.

6. Wynagrodzenie oglądacza za trud zależy od umowy z dotyczącą gminą, która porozumie się w tym względzie z obszarem dworskim. Od stron nie wolno oglądaczowi pobierać żadnej opłaty.

7. Gmina w porozumieniu z obszarem dworskim, może za potwierdzeniem c. k. Starostwa ustanowić za oglądanie zwłok mierne opłaty, od których jednak ubodzy są wolni. Opłaty te winne być uiszczane wprost do kasy gminnej i stanowić mają fundusz na wynagrodzenie oglądacza.

8. Załączona instrukcya wskazuje prawa i obowiązki oglądacza, jakoteż sposób jego postępywania, do której ściśle zastosować się winien.

9. C. k. lekarze powiatowi obowiązani są oglądaczy, którzy nie są lekarzami, pouczyć jak najdokładniej o ich obowiązkach, i o sposobie pełnienia ich funkcyi, czynności tychże nadzorować, a uznanych za niezdolnych lub opieszałych w pełnieniu obowiązków, przedstawić c. k. Starostwu celem ich oddalenia, i ustanowienia innych oglądaczy.

10. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podpadają powszechnej ustawie karnej lub przepisom dyscyplinarnym, karane będą według cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 nr. 96 Dz. ust. państw.

We Lwowie dnia 8. listopada 1879 r.

Potocki w. r.

Instrukcya

dla oglądaczy zwłok.

1. Oględziny pośmiertne ma uskutecznić ustanowiony dla pewnej miejscowości lub pewnego okręgu, urzędowy oglądacz zwłok we własnej osobie. Nie wolno mu wystawić karty pozwolenia na pochowanie ciała, bez oględzin poprzednio rzeczywiście dokonanych.

2. Gdy oglądacz otrzyma uwiadomienie o zaszłym wypadku śmierci, ma się udać na miejsce w przeciągu 24 godzin po zaszłym skonie i dokonać oględzin.

Niewolno mu oglądać ciała tylko powierzchownie w trumnie, ale o ile możności starać się powinien o przeprowadzenie oględzin na miejscu, w którem skon nastąpił, w tym bowiem razie łatwiej mu będzie przyjść na ślady karygodnego czynu w wypadku nienaturalnej śmierci. I tak n. p. z odkrytych plam krwawych na pościeli lub odzieży zmarłego, ze śladów wymiocin, i t. p. częstokroć łatwiej mu będzie powziąć podejrzenie o śmierć gwałtowną lub otrucie. aniżeli z oglądnięcia samego ciała.

3. Zanim przystąpi do oględzin, ma się wprzódy otaczających wypytać o bliższe szczegóły i objawy choroby zmarłego, o to, czy był leczony i przez kogo, dalej o to w którym czasie umarł i wśród jakich objawów konanie się odbywało; wrazie zaś podejrzenia o nienaturalną śmierć, winien zwrócić baczną uwagę na otaczające przedmioty, przedewszystkiem w pobliżu zmarłego leżące, ażali nie znajdzie śladów krwi na pościeli, albo wymiocin, albo włosów i t. d.; jednocześnie powinien nie spuścić z oczu osoby otaczające, którym ma zadawać odpowiednie pytania co do szczegółów zaszłej śmierci, bacząc na ich sposób wyrażania się, na ich miny, wejrzenie.

4. Potem przystępuje oglądacz do badania zwłok. W tym celu każe odsłonić jednę część ciała po drugiej, pilnie się im przyglądając, aby mógł stanowczo orzec, iż skon rzeczywiście nastąpił. Przy tem orzeczeniu nie powinien się oglądacz ograniczyć na stwierdzeniu jednego lub drugiego znamienia śmierci, tylko zbadaniem wszystkich oznak ma nabrać

zupełnej pewności skonu, gdyż najpewniejsze znamię śmierci, t. j. plamy z rozkładu ciała pochodzące i plamy sine, pojawiające się na częściach ciała najniższych, częstokroć dopiero po kilkunastu godzinach występują.

Oznaki rzeczywistej śmierci są:

Ustanie wszelkich ruchów, brak zupełny oddziaływania czuciowego na bodźce drażniące, zaprzestanie oddechu, tętna i uderzeń serca, znikanie naturalnej ciepłoty ciała, zapadanie policzków, wyciąganie się nosa, zmętnienie rogówki. zwątlenie gałek ocznych, zwisanie żuchwy, rozwieranie się rzyci, stężenie odnóg, sine i czerwonawe plamy na skórze w częściach najniższych, spłaszczanie tych części, któremi ciało leży na twardej podstawie, wydzielanie się cieczy pienistej, lub brudno-czerwono zabarwionej z ust i nosa, pojawienie się właściwej cuchnącej woni z tych otworów; a najnieomylniejszą oznaką jest wystąpienie rozkładu, uwydatniające się wzdęciem brzucha, zielonawem zabarwieniem powłok brzusznych, okolic pachwinowych i szyi.

5. Jeżeli oglądacz nabrał pewności, iż rzeczywiście śmierć nastąpiła, ma wystawić kartkę pośmiertną; gdy zaś nie powziął tej pewności, ale też i nie uzyskał z oglądania ciała i rozważenia okoliczności, które domniemaną śmierć poprzedziły, żadnych danych do przypuszczenia pozornej tylko śmierci, winien po kilku godzinach powtórnie oglądać zwłoki, zanim wyda kartkę pośmiertną.

6. Jeżeli po dokonanych oględzinach nie nabrał oglądacz dokładnej pewności, iż śmierć rzeczywiście nastąpiła i gdy jednocześnie przedstawiły mu się poszlaki, czy to na podstawie oglądania, czy to wywiadów, wskazujące prawdopodobieństwo pozornej śmierci, winien w tym kierunku czynić poszukiwania.

Podejrzenie o pozorną śmierć jest uzasadnione, jeżeli się pojawi choćby najlżejsze drgnięcie powiek, lub około ust, albo też przelotne zarumienienie policzków, za przytrzymaniem pod nosem ostrych wonnych istot, jak chrzanu, octu, wyskoku gorczycznego, amoniaku, jeżeli się źrenica zwęzi za zbliżeniem do oka płomienia świecy, lub gdy się płomień poruszy za zbliżeniem świecy do ust, jeżeli woda w naczyniu na klatce piersiowej ustawiona poruszy się na swej powierzchni, przy czem atoli ma panować zupełna cisza w otoczeniu zwłok. Pewną wskazówkę daje również doświadczenie z nałożeniem ciasnej opaski na ramieniu, w którym to razie w wypadku pozornej śmierci żyły powierzchowne nabrzmieją cokolwiek poniżej

miejsca uciśniętego, jakoteż jeżeli zwłoki na częściach odsłoniętych niezwykle długo ciepłe się utrzymują, lub rogówka niezwykle długo zatrzymuje swój połysk i przejrzystość.

Oglądacz powinien wiedzieć, że śmierć pozorna powinna być podejrzywaną u topielców, u zmarzniętych, u obwieszonych, uduszonych, od piorunu albo udaru wewnętrznego rażonych, po gwałtownych wzruszeniach umysłowych, w zejściu w kurczach, padaczce, w tężcu, drgawkach, krztuścu.

Jeżeli przeto skon nastąpił w okolicznościach niewykluczających pozornej śmierci, a nadto podane wyżej doświadczenia rychle poczynione, wzmacniają podejrzenie powzięte, winien oglądacz bezzwłocznie przystąpić do usiłowań przywrócenia oglądanego do życia, według wskazówek otrzymanej nauki: „o sposobach ratowania pozornie zmarłych, tudzież w nagłem niebezpieczeństwie życia“, a jednocześnie zarządzić przywołanie lekarza. Gdy zaś usiłowania ratunkowe osobiście podjęte, pozostały bez skutku, powinien ciało pozornie zmarłego odpowiednio ułożyć i otoczyć je korzystnemi warunkami hygienicznemi, jak: dokładne odnawianie powietrza, odpowiednia ciepłota lokalu, w którym domniemanie zmarły leży, troskliwe czuwanie około ciała, a to aż do przybycia lekarza.

7. Gdy zarządzenia ratunkowe przez lekarza przybyłego poczynione pozostały bez skutku, lub gdy tenże w chwili przybycia mógł stanowczo stwierdzić skon rzeczywisty, kartka pośmiertna wystawiona przez oglądacza, ma być w takim razie zaopatrzona oraz podpisem przywołanego lekarza.

8. Sprawdziwszy śmierć naturalną i rzeczywistą, ma oglądacz kartkę pośmiertną dokładnie wypełnić i jako dowód pozwolenia na pochowanie ciała, wydać ją stronie.

W celu oznaczenia przyczyny śmierci i wypisania jej na karcie ma — o ile to możebne — wyrobić sobie zdanie o chorobie, która śmierć spowodowała, a to na podstawie wyniku z oglądania zwłok i wybadania otaczających, co do zjawisk chorobowych jako też okoliczności towarzyszących śmierci.

9. Oglądacz winien, sprawdziwszy skon, w wypadkach wskazanych względami zdrowotnemi, gdy chory zmarł na chorobę zakaźną lub zaraźliwą, albo gdy rozkład ciała nader szybko postępuje, zarządzić przeniesienie ciała do kostnicy.

10. Wstrzymać się z wydaniem karty pośmiertnej, mimo sprawdzonego skonu, a natomiast odnieść się z odpowiedniem doniesieniem do właściwej zwierzchności gminnej, winien oglądacz zwłok w następujących wypadkach:

a) gdy zauważał ślady zewnętrznego gwałtownego udaru, jak rany cięte, kłute, postrzałowe, obrażenia z uderzeń, sińce, wciski na szyi lub twarzy od paznogci lub palców; rowki od zesznurowania na szyi, obrzęknięcie ust, języka, policzków z jednoczesną sinicą na tychże; wystąpienie gałek ocznych, i t. d.

b) w razie rzeczywistego otrucia, albo przy odpowiednich objawach za życia, lub śladach na ciele zmarłego, które dopuszczalnem czynią podejrzenie o otrucie, a przedewszystkiem, gdy, chory umarł nagle, wśród gwałtownych wymiotów, biegunki z morzyskiem połączonej, wśród omdlewań, znieprzytomnienia, majaczenia, kurczów, utrudnionego połykania i t. d,

c) w każdym wypadku nagłej śmierci;

d) w każdym wypadku nienaturalnej śmierci spowodowanej bądź to nieszczęśliwym wypadkiem bądź w zamiarze samobójczym.

e) w każdym wypadku, gdy zachodzą wieści i pogłoski o nienaturalnej śmierci, chociażby nie znalazł na ciele śladów urazowych. Ma atoli odpowiedniem poszukiwaniem i rozpytywaniem się wyszukać prawdopodobieństwo przyjętych pogłosek i takowe w odniesieniu się do zwierzchności gminnej uzasadnić;

f) w każdym wypadku, gdy ciało nieżywe zostało znalezione, bez względu na to czy osoba jest znaną lub nie;

g) gdy kto umarł leczony przez osobę nie powołaną a znaną z tego, że się trudni szalbierczo-leczeniem;

h) jeżeli uzasadnione jest podejrzenie o spędzenie płodu, zwłaszcza gdy poronienie nastąpiło u osób wolnego stanu.

11. Oglądacz zwłok ma dbać o to, ażeby zwłoki przeznaczone do oględzin sądowo- lub policyjno-lekarskich, pozostały nieporuszone na miejscu, w którem skon nastąpił.

Gdyby zaś względy zdrowotne sprzeciwiały się pozostawieniu ciała na miejscu, winien oglądacz zarządzić przeniesienie takich zwłok do kostnicy, a to w obecności członka zwierzchności gminnej.

12. Jeżeli oglądacz zwłok z powodu częstszych wypadków śmierci tuż po sobie następujących z tej samej choroby, nabierze przekonania, że

te wypadki spowodowane zostały chorobą nagminną, ma o tem bezzwłocznie donieść zwierzchności gminnej, celem dalszego zarządzenia.

13. Do nagminnych chorób zalicza się: ospę, płonicę, odrę, dur brzuszny i plamisty, dżumę, gorączkę powrotną, cholerę azyatycką, czerwonkę, dławiec, błonicę, krztusiec, gorączkę połogową.

W tych wypadkach powinien oglądacz stosownem pouczeniem co do postępywania ochronnego, osobiście starać się o ograniczenie panującej choroby, w szczególności zaś zarządzić potrzebne oczyszczenie i desinfekcyę.

14. Wystawiając kartę pośmiertną, ma oglądacz oznaczyć czas pogrzebu i wyrazić to na kartce pośmiertnej. Prawidłowo termin na pochowanie ciała ma być podany 48-godzinny, atoli w wypadkach śmierci z chorób zaraźliwych, albo przy nader szybkim rozkładzie gnilnym, wolno mu dać pozwolenie na wcześniejsze pochowanie, jednakowoż nie z krótszym terminem jak 36 godzin po śmierci. W takim wypadku pozwolenie dane ma uwidocznić i usprawiedliwić w uwadze na karcie pośmiertnej.

15. Druki na karty pośmiertne, sporządzone według wzoru załączonego oglądacze zwłok otrzymują od właściwych zwierzchności gminnych. Rubryki tamże się znajdujące mają być dokładnie wypełnione na karcie, którą się odcina i na jukstach.

16. Każdy oglądacz zwłok, z osób stanu nielekarskiego, jakoteż jego zastępca poczuwać się powinien na podstawie złożonej przysięgi i w przejęciu się ważnością swego urzędu, do ścisłego wykonywania obowiązków instrukcyą wskazanych, której jeden egzemplarz drukowany, będzie mu doręczony; dalej do przyzwoitego postępywania z publicznością, a w szczególności do ludzkiego postępywania z rodziną zmarłej osoby, uczucia jej ma uszanować a spostrzeżone stosunki rodzinne milczeniem pokryć.

Z drugiej zaś strony ma w razie stawiania mu trudności przy wykonywaniu obowiązków lub niezastosowania się do poczynionych od siebie zarządzeń, podać o tem bezzwłocznie wiadomość przełożonemu gminy.

Rota przysięgi dla oglądaczy zwłok.

Przysięgam Panu Bogu, że poruczane mi obowiązki oglądacza zwłok jak najsumienniej wykonywać będę według wskazówek obowiązującej instrukcyi, w szczególności, że z wszelką ścisłością będę się starał sprawdzić: czy ciało osoby przezemnie oglądane rzeczywiście jest nieżywe, czy w ostatnich chwilach jej życia nie zaszedł jaki karygodny czyn lub karygodne zaniedbanie związek mające z jej śmiercią, czy ostatnia choroba zmarłej osoby nie wynikła z panującej lub pojawiającej się choroby nagminnej, albo też nie była chorobą zakaźną, przez którą mogliby współobywatele ponieść szkodę na zdrowiu, że wreszcie o wszystkich tych wypadkach doniosę właściwej władzy.

Tak mi Boże dopomóż Amen.

Liczba bieżąca		Liczba bieżąca	
		Miejscowość w której zmarł	
		Imie i nazwisko	
		Wiek	
		Wyznanie religijne	rzym. kat. grecko-kat. ewang. izrael. inne
		Stan cywilny	wolny żonaty zamężna wdowiec wdowa rozwiedziony
		Zatrudnienie	
		Przynależność	
		Czas śmierci	dzień godzina przed połud. po połud.
		Oznaczenie choroby	
		Śmierć nagła	przypadkowa samobójcza gwałtowna } przez
		Lekarz ordynujący	
		Dzień pogrzebu	
		Uwaga	

dnia______________________________

Oglądacz zwłok.

Nr. 87.

Obwieszczenie

c. k. Prezydjum Namiestnictwa z dnia 1 Grudnia 1879 r. l. 9565 pr. względem wcielenia gmin Łajsce Łubno szlacheckie i Łubno opacie do okręgu c. k. sądu powiatowego w Jaśle; — a gmin Ławryków, Okopy Zamek, Pogorzelisko, Monasterek, Kamienna góra i Horodzów do okręgu c. k. sądu powiatowego w Rawie.

W myśl rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. Listopada 1879 r. l. 16523 zostają z dniem 1 Lutego 1880 r.

a) gminy Łajsce, Łubno szlacheckie i Łubno opacie wyłączone z okręgu c. k. sądu powiatowego w Żmigrodzie i c. k. sądu obwodowego w Przemyślu i wcielone do okręgu c. k. sądu powiatowego w Jaśle i c. k. sądu obwodowego w Tarnowie;

b) gminy Ławryków, Okopy, Zamek, Pogorzelisko, Monasterek, Kamienna Góra i Horodzów wyłączone z okręgu c. k. sądu powiatowego w Niemirowie i wcielone do c. k. sądu powiatowego w Rawie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Alfred hr. Potocki

c. k. Namiestnik.

Nr. 88.

Ogłoszenie.

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 23. grudnia l. 2369 pr., dotyczące przepisu do przeprowadzenia ustawy względem zniesienia wolno-okręgu cłowego brodzkiego.

W celu przeprowadzenia ustawy z 20. grudnia 1879 Dz. u. p. Nr. 138 względem zniesienia wolno-okręgu cłowego brodzkiego zarządza się:

Do artykułu I. ustawy.

Jeżeli strona trudniąca się przemysłem, która posiada na składzie podległe cłu zagraniczne towary, mające się wedle art. IV. ustawy oznaj-

mić, zechce w miesiącu styczniu 1880 r. przed uskutecznieniem rewizyi zapasów w jej posiadaniu się znajdujących, sprowadzać cłu podległe towary zagraniczne, to winna jest przed sprowadzeniem towaru, gdyby się to do tego czasu nie było stało, wnieść nakazane art. IV. ustawy oznajmienie podlegających cłu zagranicznych towarów. W takim wypadku ma strona głównemu urzędowi cłowemu w Brodach przy sprowadzaniu towarów o uczynionem oznajmieniu nieoclonych towarów w jej posiadaniu się znajdujących, za okazaniem otrzymanego potwierdzenia donieść. — Jeżeli w takim wypadku przy sprowadzeniu i ocleniu towarów, dla których w umowach z obcemi państwami wyznaczone są zniżone należytości cłowe, strona żąda zastosowania zniżonych należytości cłowych, powinna w dotyczącem oznajmieniu pochodzenie towarów z państwa, z którem zawarta jest taka umowa, wyraźnie podać i udowodnić wiarogodnemi fakturami.— Towary sprowadzone we wspomnionych wypadkach za ocleniem mają być potem osobno od oznajmionych nieoclonych towarów w osobnych przy sprowadzeniu towaru powiatowej dyrekcyi skarbu oznajmić się mających lokalnościach przechowane i sprzedaż tychże ma się notować w pamiętniku zawierającym dzień sprzedaży, ilość sprzedaną, nazwisko i miejsce zamieszkania kupującego, któryto pamiętnik należy okazać komisyi rewizyjnej. Przy przesyłkach częściowych oclonego towaru do innych miejsc, należy takowe do tego oddziału głównego urzędu cłowego dla zanotowania i odpisania na dokumencie cłowym przystawić, przy którym się oclenie odbyło. Główny urząd cłowy ma prowadzić ewidencyę sprowadzonych w czasie przejściowym towarów, notując nazwisko strony. gatunek i ilość sprowadzoego tow aru, g dzie także uwidocznić należy częściowe przesyłki tych towarów.

Do artykułu II. ustawy.

Dzień, z którym wolna komunikacya wolno-okręgu cłowego z ogólnym okręgiem cłowym względem przedmiotów w art. II. oznaczonych pod warunkami tamże oznaczonemi rozpocząć się może, oznaczy c. k. powiatowa dyrekcya skarbu w Brodach osobnem ogłoszeniem. Urzędy poboczne cłowe w Berlinie i Grzymałówce położone na wewnętrznej linii wolno - okręgu cłowego, mają aż do końca stycznia 1880 r. pozostać dla cłowej odprawy tych przedmiotów, do której bezwarunkowo są upoważnione (§. 19. wiersz 1. rozporządzenia do przeprowadzenia ustawy z 27. czerwca 1878). Komunikacya innemi przedmiotami w art. II. oznaczonemi ma się odbywać przez główny urząd cłowy brodzki.

Za cukier, gorące napoje i piwo zagranicznego pochodzenia należy

uiścić należytości według taryfy cłowej ustawą z 27. czerwca 1878 r. publikowanej.

Krajowe pochodzenie towaru może być i przez orzeczenie rzeczoznawców udowodnione. Władzy skarbowej służy prawo posłać próbki wyjęte w porozumieniu się ze stroną i wspólnie oznaczone, do ocenienia przez rzeczoznawców we Lwowie lub w innem miejscu.

Do artykułu III. ustawy.

Z końcem stycznia 1880 r. zostaną poboczne urzędy cłowe w Berlinie i Grzymałówce i pierwszy oddział głównego urzędu cłowego w Brodach zwinięte.

Do artykułu IV. ustawy.

Oznajmienie znajdujących się w dniu 31. grudnia 1879 zapasów, należy wedle załączonych wzorów we dwóch egzemplarzach podać, a to osobno:

1. Dla podległych cłu towarów zagranicznego pochodzenia (włącznie cukru, gorących napojów i piwa zagranicznego pochodzenia). — Jeżeli się między temi znajdują towary, dla których w umowach z obcemi państwami wyznaczone są zniżone należytości cłowe, i strona żąda zastosowania zniżonych należytości cłowych, należy w oznajmieniu pochodzenie towarów z państwa, z którem zawarta jest taka umowa, wyraźnie podać i udowodnić wiarogodnemi fakturami.

2. Dla gorących napojów i piwa pochodzenia krajowego.

3. Dla cukru pochodzenia krajowego.

Gotowe suknie, które w wolnym okręgu cłowym tylko z zagranicznej, lub częścią z zagranicznej częścią z krajowej materyi zostały sporządzone, nie potrzebują być oznajmione. Suknie zaś, które jako gotowe sprowadzono z zagranicy, podlegają cłu i mają być oznajmione.

Odpowiedność dozwolonego osobom prywatnym zaopatrzenia się na cały rok podlegającemi cłu zagranicznemi towarami ma się osądzić wedle stanu, majątku, trybu życia i ilości osób do familji należących, i na wezwanie władzy skarbowej wiarogodnie udowodnic.

Do artykułu XVI. ustawy.

Prośby o przyzwolenie rat do zapłaty należytości przypadających od sprawdzonych zapasów, należy wnieść do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Brodach.

Zabezpieczenie pokredytowanej należytości cłowej dzieje się w myśl

§. 7. rozporządzenia z dnia 15. stycznia 1862. (Dz. u. p. Nr. 6.) i mają być przy kredytowaniu tych należytości w ogóle rozporządzenia z dnia 20. maja 1856. (Dz. u. p Nr. 86) i z dnia 15. stycznia 1862. (Dz. u. p. Nr. 6.) następnie rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 7. stycznia 1879. l. 23840. (Dz. rozp. str. 57) o tyle zastosowane, o ile art. XVI. ustawy z 20. grudnia 1879 r. odmiennych postanowień nie zawiera.

Do artykułu XVIII. ustawy.

Składanie nieoclonych towarów w prywatnych magazynach może być tylko wtenczas dozwolone, jeśli tak są urządzone, że wyjęcie lub zamiana złożonych w tychże towarów jest niemożliwą i pewne współzamknięcie ze strony c. k. władzy skarbowej dopuszczalne.

Magazyny, które nie posiadają tych własności, mają być kosztem strony w czas odpowiednio adaptowane.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu

we Lwowie 23 grudnia 1879.

Adolf baron Jorkasch-Koch

c. k. wice-prezydent.

Gmina: ______________________ Powiat skarbowy: Brody

Wzór A.

Oznajmienie.

N. N. (podanie zatrudnienia, n. p.: handlarz towarów bławatnych, kramarz, spedytor i t. d.) w (miejscowość Brody, Leśniów i t. d.) ulica . . . . Nr. domu . . . zapasu towarów zagranicznych, znajdujących się u niego w dniu 31. grudnia 1879.

Liczba porządkowa	Oznaczenie zabudowania, w którem zapasy leżą na składzie	Bliższe podanie lokaluości, w których oznajmione zapasy leżą na składzie	Oznajmionych towarów							Podanie pochodzenia towarów i dokumentów do wykazania tychże, jakoteż podanie, czy o pozwolenie do składu towarów w magazynach prywatnych proszono i czy takowe uzyskano
			opakowanie			Ilość			nazwanie podług taryfy cłowej	
			liczba	gatunek	znaki i numer	waga		Ilość sztuk, metry kubiczne lub inna miara oclenia		
						sporco	netto			
			pak			kilogramy				
	n. p. Nr. domu . . . ulica złota	n. p. w sklepie od frontu ulicy						na każdy sposób należy nieopakowane sztuki towarów tkanych podług ilości sztuk i wagi netto oznajmić.		
		"								
		"								
		"								
		w magazynie w podwórzu na dole odział I.								
		" " II.								
		na pierwszem piętrze oddział I.								
		na pierwszem piętrze oddział II.								
		w tym magazynie w piwnicy.								

Wynik rewizyi towarów						Obliczenie należytości				Wykazanie w rejestrze		Uwaga
opakowanie	ilość				nazwanie podług taryfy cłowej	stopa cłowa podług jedności		przypadająca kwota		gatunek	liczba	
liczba, gatunek, znaki i numera pak	waga cłowa			inna miara								
	podług wagi		po odciągnięciu tary									
	sporco	netto										
	kilogramy					zł.	ct.	zł.	ct.			

Gmina:

Okręg skarbowy Brody

Wzór B.

Oznajmienie

N. N. (podanie zatrudnienia n. p. kupiec, spedytor, szynkarz) w (podanie miejscowości) ulica Nr. domu względem zapasów gorących napojów krajowego pochodzenia, znajdujących się u niego w dniu 31. Grudnia 1879.

Liczba porządkowa	Oznaczenie zabudowania w którem oznajmione zapasy są złożone	Bliższe określenie lokalności w których oznajmione zapasy są złożone	Opakowanie: ilość i jakość beczek (naczyń)	Gorących napojów: gatunek w każdej beczce (naczyniu)	Gorących napojów: ilość w hektolitrach: w każdej beczce (naczyniu)	Gorących napojów: ilość w hektolitrach: razem	Gorących napojów: ilość alkoholu według 100 dzielnej skali w każdej beczce	Gorących napojów: ilość stopni alkoholowych: dla każdej beczki	Gorących napojów: ilość stopni alkoholowych: razem	Ilość oznajmionego piwa w hektolitrach: w każdej beczce	Ilość oznajmionego piwa w hektolitrach: razem	Słodzonych gorących napojów: gatunek w każdej beczce	Słodzonych gorących napojów: ilość w hektolitrach: w każdej beczce	Słodzonych gorących napojów: ilość w hektolitrach: razem	Podanie zkąd oznajmione napoje pochodzą i dokumenta służące do wykazania pochodzenia

Podanie czy i kiedy o pozwolenie do złożenia w prywatnym magazynie proszono i uzyskano	Wynik rewizyi										Obliczenie należytości		Udowodnienie		UWAGA
	ilość i jakość beczek	gatunek	gorących napojów					ilość piwa w hektolitrach	słodzonych gorących napojów		stopa należytości podług jedności	przypadająca kwota	w rejestrze		
			ilość w hektolitrach		ilość alkoholu podług 100 dzielnej skali	ilość stopni alkoholowych			gatunek	ilość w hektolitrach					
			pojedynczo	razem		pojedynczo	razem						rodzaj	liczba	

Gmina: | Okręg skarbowy Brody

Wzór C.

Oznajmienie

N. N. (podanie zatrudnienia n. p. kupiec, spedytor) w (podanie miejscowości) ulica Nr. domu względem zapasów cukru pochodzenia krajowego u niego w dniu 31. Grudnia 1879 znajdujących się.

Liczba porządkowa	Oznaczenie zabudowania, w którem zapasy są złożone	Bliższe określenie lokalności, w których oznajmione zapasy są złożone	Opakowanie		Oznajmionego cukru						Podanie zkąd oznajmiony cukier pochodzi i do udowodnienia pochodzenia służący dokument
					waga pojedynczych pak i w całości					gatunek (surowy czy rafinowany cukier)	
					brutto		tara				
			ilość	gatunek numer i znaki	z całem (zewnętrzne i wewnętrzne) opakowaniem	z wewnętrznem opakowaniem (papier i szpagat)	zewnętrznego opakowania	wewnętrznego opakowania (papier i szpagat)	netto		
			pak		Kilogramy						

Podanie czy i kiedy o pozwolenie do przechowania w prywatnym magazynie proszono i uzyskano	Wynik rewizyi								Obliczenie należytości				wykazano w rejestrze		UWAGA
	ilość, gatunek, numer i znaki pak	oznajmionego cukru													
		waga						gatunek (surowy i rafinowany cukier)	stopa należytości wedle jedności		przypadająca kwota		rodzaj	liczba	
		brutto		tara		netto									
		z całem (wewnętrzne i zewnętrzne) opakowaniem	z wewnętrznem opakowaniem (papier i szpagat)	z całem (wewnętrzne i zewnętrzne) opakowaniem	z wewnętrznem opakowaniem (papier i szpagat)	przez odciągnięcie tary	przez odważenie								
		Kilogramy							zł.	ct.	zł.	ct.			

Nr. 89.

Ogłoszenie

Prezydjum gal. c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 24. Grudnia 1879 r. l. 2308 pr. względem zniesienia wykluczenia cłowego Brody.

Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości że ustawą z dnia 20. Marca 1879 r. Dz. u. p. Nr. 38, w dotychczasowym wolno-okręgu cłowym Brody, podatek konsumcyjny przy drobnej sprzedaży palonych gorących napojów z dniem 31. Grudnia 1879 r. zniesionym został, a od tego czasu tamże podatek konsumcyjny przy wyrobie palonych gorących napojów i cukru z krajowych płodów zaprowadzo ym zostanie.

Co się tyczy wymiaru, poboru, kredytowania, zwrotów podatku i kontrolowania tych podatków konsumcyjnych zastosowane być mają postanowienia obowiązujące resztę obszaru Państwa.

Przekroczenia przepisów, odnoszących się do poszczególnionych podatków będą karane wedle ustawy o przek oczeniach dochodowych i następnych postanowień.

Lwów dnia 24. Grudnia 1879 r.

Jorkasch w. r.